

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

EVCLIDIS

ELEMENTORVM

GEOMETRICORVM

LIBRI

754

Sex priores breuius demonstrati

A. P. GEORGIO Fournier
è Societate I. S. V.

SECUNDA EDITIO
correctior.

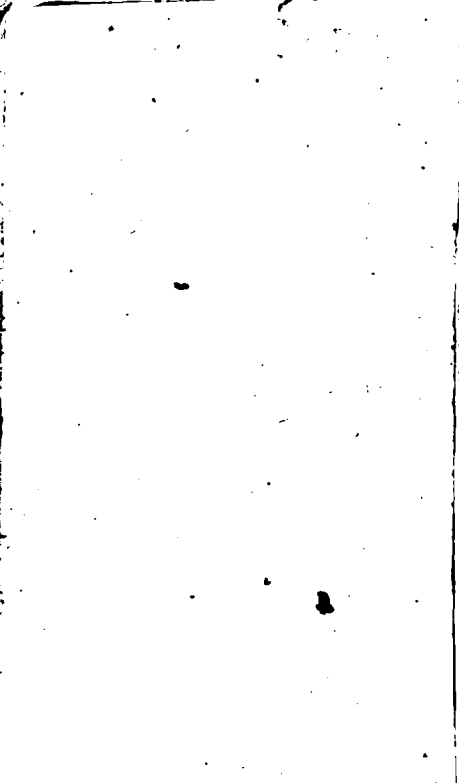
PARISIIS.

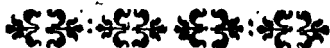
Apud IOANNEM HENRI
Bibliopolam iuratum viâ Iacob
bâ: ad insigne S. Raphaëlis.

M. DC. LIV.

Cum Privilegio Regiæ

et Comitatus de Plagenc.

ILLVSTRISSIMO VIRO

Domino D.

NICOLAO FOVCQVET,
REGIA SECRETIORIBVS
Consiliis, Libellorumque sup-
plicum Magistro, Vicecomiti
de Melun & de Vaux, &c.

VA M leuem mole, tam
ponderosum dignitate
Libellum ad te defero,
(Vir Illustrissime) qui
cum ingeniosissimus sit, peruidere
quid lateat in *EVCLIDE*, quid
EVCLIDI lucis attulerim, faci-
le potes. *Ut tenue hoc officij meæ*
Specimen tibi offerrem, duplex me
caussa impulit: altera, à te; al-
tera à spectatissimo quamdiu vi-
xit, tota Gallia viro, Parente tuo.
A te quidem, quem sanguis nobi-
lem, doctrina spectabilem, vita æ-
quabilitas mirabilem, prudentia
illustrem, eximium pietas, quem

glia animi, corporisque tui dotes
(quas hoc loco commemorare pu-
dor tuus non sinit) Regi, regnique
præcipuis ordinibus gratiosum, a-
mabilem omnibus. & quod his op-
tabilius est, Deo præpotenti gratum,
acceptumque reddunt. Parenti ve-
rò tuo quàm sit obstricta nostra
SOCIETAS, quam is amabat u-
nicè, quantum ipsi debeat Pari-
siense Collegium, quem Christia-
nissimus Rex Ludouicus, è duobus
vnum esse iussit qui edicto suo de
Scholis nostris instaurandis ex-
equendo præesset, ac nos Regia au-
thoritate, in docendi possessionem
longe intervallo recuperatam mit-
teret; hac inquam & alia multa,
est grati. animi verbo declarare,
cum re non possim. Tamen si quid
privatim ordinem nostrum tuo pa-
renti debere plurimum commemo-
rem, qui de patria uniuersa, de
summis & infimis meritis sit sua
integritate, constantia, rerum gerè-
darum scientia, & usu, omni deni-

que genere virtutum. Illarum tibi imitationē cum proposueris, magnum quiddam prestare videor, si votum faciam, ut qui paternorum bonorum heredes, idem omnia honoris ornamenta, singularēque imprimis eius erga Ordinem nostrum uniuersum beneuolētiā, cum reliqua hereditate cernas. Hoc tibi ut optem facit non vulgare meū, adeoq; totius SOCIETATIS studium erga te, Illustrissimūque Baionensium Antistitem, fratrem charissimum, non nobilissima tua familia modo, sed etiam Ecclesia Gallicana decus & ornamentum; cuius prudentiam, ceterasque virtutes Pontificias tantifacit Ludouicus Rex Christianissimus, ut imitandum illum omnibus regni sui Praesulibus, admirandum multis iure pronunciauerit: Vt ita fore confidam, tuum iam magnum tam bonis initiis meritum facit.

Tibi addictissimus,

GEORGIUS FOURNIER.

Quis Autor huius libri ?

NON vnus modò, sed plurimorum hominũ vigiliis & industriæ, quorum alij aliis vixere temporibus, debetur hic Liber. De posteritate bene meritus Euclides, qui ea, siue Theoremata, siue Problemata quæ à maioribus acceperat, auctiora, & meliori digesta ordine reliquit. Thales Milesius, qui Princeps omnium Geometriam ex Ægypto in Græciam transtulit, demonstravit angulum in semicirculo rectum esse: Trianguli Isoscelis angulos ad basim esse æquales & alia nonnulla inuenit quæ in primo, & tertio Elementorum Euclidis legimus & admiramur. Pythagoras Samius, qui Mathematicæ ludum primus aperuit, Omnis trianguli dixit tres angulos

duobus rectis esse æquales: tantisque elatus est lætitiis, ubi eam propositionem reperit, quæ primo Elemento, ordine quadragesima septima habetur, ut multis centū boues immolarit. Theodorus Cyreneus multis adinuentis Geometricam plurimum auxit suppellectilem. Quis inuenta à Cratisto explicet, in quo tanta vis erat ingenij, ut nullum non Geometricum Problema illico resolveret. Si Laërtio credimus, Democritus Milesius, multa de lineis, ut vocant, irrationabilibus scripsit, multa de solidis, multa de numeris: Certè illud extra controuersiam, Eudoxum Gnidium quintum Elementum, quod appellant, de Proportionibus, integrum fecisse, & inuenisse. Theætetus de quinque solidis, primus libros scripsit, & decimæ propositionis decimi elementorum inuentor fuit.

Hæc à multis feliciter excogita
à iij

gata & dissipata passim, annis ante Christum circiter 550. Hippocrates Chius in Elementa Geometrica primus compegit ordinavitque. Postea Leo Neoclidis auditor, illa auxit: Tertius deinde Theudius Magnes. Hos sequutus est Hermotimus Colophonius qui ea fecit haud paulò vberiora. Tandem Euclides Megarensis, omnibus, partim à se adinuentis, partim ab aliis acceptis, ultimam manum his Elementis apposuit, tanta felicitate, ut non tantum Quintus, sed vnus præcellentiar iure, Geometra sit appellatus. Insuper hoc ei laudis testimonium singulare Proclus, Pappus cæterique Methematici tribuere, ut de eo, quod de nemine mortalium ante illum, dixerint, *nusquam deceptus est.* Nec solum doctrina Euclidis fuit admirationi, sed etiam ipse ordo, quem perturbare adhuc ausus est nemo: certè omnis de-

monstrationis vim atque robur
superat, ipsique quodammodo
Geometrix firmitatem illam,
qua ceteris disciplinis antestat,
dare videtur. Scripsit præterea
Phænomena, Optica, Catoptri-
ca, Musica, Data, Conicorum
libros quatuor, & tres Porisma-
tum. Vitam eius ad Ptolomæum
usque primum Ægypti Regem
producunt Historiæ. An sit idem
cum Euclide sectæ Megaricæ au-
thore, nos, quia parum constat,
rem in medio relinquimus.

Porro quemadmodum Elemen-
ta appellantur ea, ex quibus om-
nia oriuntur, & fiunt, & in quæ
eadem, cum intereunt, conuer-
tuntur, & transeunt; sic proposi-
tiones eas quæ Mathematicis re-
bus efficiendis inserviunt, & in
quæ resolui possunt demonstra-
tiones Mathematicæ, dicimus E-
lementa Mathematica: vel certè
quemadmodum qui literas & e-
lementa nouit, libros potest le-

gere, ita qui Geometriæ elementa tenebit, sine labore percurreret, & intelligeret quæ tractantur in Opticis, Astronomicis, & aliis reconditiis Mathematicæ partibus.

EUCLIDIS

EVCLIDIS
ELEMENTVM
PRIMVM.
DEFINITIONES.

- *I. Punctum est ;
cuius pars nulla.*

RÆCE legitur *om-*
niōr, id est signum ;
cum enim sit omnis
magnitudinis expers,
illud quod exterius pingitur, si-
gnum est illius quod mente con-
cipitur ; estque idem quod vni-
tas in numero , instans in tem-
pore ; & sonus in musica.

2. *Linea verò*

longitudo non lata.

Linea talis nulla existit à parte rei; sed sicut punctum, ita & linea quam ducimus, signum est illius quam mente concipimus. Si enim punctum quod concipimus, moueretur & relinqueret sui vestigium, illud esset linea, longum propter motum, non tamen latum, quia punctum à quo procedit, omnis expers est extensionis.

3. *Linea autem*

termini sunt puncta.

Id est longitudinis ut longitudo est, principium & finis est punctum: quia magnitudinem non considerat mathematicus nisi ut finitam. Unde cum infinitam lineam vocat Euclides, intelligit lineam cuiusvis magni-

itudinis, seu indeterminatam.

4. *Recta linea est,*

— *qua ex aequo sua
interiacet punc-*

ta.

Sive cuius extrema obumbrant omnia media, ut dixit Plato: vel minima earum quę terminos habent eisdem, ut vult Archimedes. Cum enim fluxu puncti concipiatur fieri linea, si ex aequo inter sua puncta fluat, aut per breuissimum spatium, dicetur recta. Si punctum feratur uniformi motu, & distantia à certo aliquo puncto, dicetur circularis; Si in motu hinc inde titubet, & hinc depressior sit, alibi altior, & extrema non obumbrēt omnia media, dicetur mixta. Hinc ingeniose dixit Aristoteles lib. 1. de Caelo tex. 5. iuxta triplicem hanc lineam, tres tantum esse posse motus, duos simplices, rectum & cir-

4 *Euclidis*
cularem, tertium vero mixtum
ex utroque.

5. *Superficies ve-
rò est quæ longi-
tudinem latitudi-
nemque tantum habet.*

Ut fluxu puncti producitur li-
nea, prima species quantitatis
continuae; sic fluxu lineæ in trans-
uersum, produci concipitur su-
perficies, secunda species: quæ
potest diuidi in longum ut linea;
& præterea in latum. Vmbra
concipe, ait Proclus, superficiem
concipies longam. & latam, nullo
tamen modo profundam.

6. *Superficii au-
tem extrema sũt
lineæ.*

Hæc definitio intelligenda est
tantum de superficie plana vel
mixta, non autem de circulari:

quando enim habet extremum,
lineam tantum habet, non lineas.

7. *Plana superficies, est quæ ex æquo suas interiacet rectas.*

Quæ dixi de linea recta, eadem de plana superficie sunt intelligenda.

8. *Planus autem angulus est duarum linearum in plano se mutuo tangentium, & non in directum iacentium, alterius ad alteram inclinatio.*

Hic causæ anguli explicantur: Materialis, sunt duæ lineæ quæ se mutuo tangunt Formalis, est alterius in alteram inclinatio.

Vnde sequitur primò, quòd illæ duæ lineæ non ita se debent tangere, vt iaceant in directum, id est vt vnicam rectam constituât lineam; sed altera debet in alteram inclinari.

Sequitur 2. quod anguli quantitas consistit in maiori vel minori linearum inclinatione, non in longitudine linearum.

Sequitur 3. non esse necesse, vt duæ lineæ post contactum productæ se mutuò secent, vt vult Pelletarius: id enim tantum est verum in angulis rectilineis: sed sufficere, vt se tangant & mutuo inclinentur.

Denique si angulus ille sit in superficie plana, dicetur planus. In omni vero figura, licet quemlibet angulum tribus litteris appellemus, ille tamen semper intelligitur, cui medius character appingitur.

9. Cum autem continētes angulum linea recta fuerint, rectilineus appellatur angulus.

Si utraque curua, curuilineus: si curua altera, altera recta, mixtus.

10. Cum verò recta AB. super rectam CD. stans, eos qui sunt deinceps ABC. ABD. angulos, aequales inter se facit, rectus est uterque aequalium angulorum, & insists recta AB. perpendicularis vocatur eius cui insistit CD.

Tunc angulus uterque dicitur æqualis, quando recta A. B. non magis in C. quam in D. inclinatur.

Quod autem Græci dicunt *καθελος* Latine redditur perpendicularis; frequentius tamen utuntur Mathematici verbo Græco quam Latino, maxime in Optica: unde apud eos nihil vltatius quam *καθ' ὅς καθεῖται*, imo Latine reddunt Cathetum.

 11. *Obtusus angulus EBC. est, qui maior recto ABC.*

Nempe quia recta EB. magis recedit à subiecta CD. quam perpendicularis AB.

 12. *Acutus vero EBD. qui minor recto ABD*

13. *Terminus est quod cuius est extremum.*

Talia sunt, punctum, linea, superficies: nempe punctum lineæ, linea superficiæ, & superficies corporis.

14. Figura est quæ sub aliquo, vel sub aliquibus terminis comprehenditur.

Dixit sub aliquo, nempe quia circulum & ellipsem, vnicus terminus, hoc est linea circularis, comprehendit; ad rectilneas vero figuras, plures semper termini requiruntur.

Porro notabis debere terminos, quantitatem, quæ figura dicitur, ambire & comprehendere, non verò tantum terminare. Vnde sequitur 1. Quod lineæ nulla proprie est figura, cum puncta lineæ, non ambiant, sed solum terminent. Sequitur 2. quod superficiæ infinitæ vel corporis infiniti, si quod dari posset, figura nulla fit.

1. quia omnis figura debet ambire, & comprehendere figuratum.
2. quia terminis ambitur, terminus autem est extremum rei. Quomodo verò id quod habet finem & extrema, erit infinitum?

15. *Circulus est figura plana sub vna linea A. B. C. comprehensa, quæ vocatur peripheria: ad quam ab uno puncto, eorum quæ intra figuram sunt posita, omnes cadentes rectæ DA. DB. DC. æquales inter se sunt.*

16. *Centrum vero circuli punctum illud appellatur.*

Theodosius Sphericorum lib. 1. def. 1. & 2. idem habet, definitio.

ne verò s. sic polum describit.

Polus circuli in Sphæra, est punctum in superficie Sphære, à quo omnes rectæ ad circuli peripheriam tendentes, sunt inter se æquales. Ex quibus colliges inter centrum, & polum hoc tantum esse discriminis, quòd centrum concipiatur intra figuram positum: Polus verò in superficie Sphære.

17. Diameter autem circuli est recta quaedam A.B. per centrum D. ducta, & terminata ex utraq; parte, à circuli peripheria A. & B. quæ & bifariam secat circulum.

Hic tria observabis 1. omnes Diametros eiusdem circuli esse æquales inter se, cum earum me-

dietates ex def. 15. sint equales.
 2. Quod sequitur ex 1. est quod licet in circulo possint infinite duci rectę non transeuntes per centrum, solę tamen rectę per centrum ductę, & in peripheria terminatę dicuntur diametri, quia cum solę sint omnes equales inter se, determinatęque longitudinis, alię vero inęquales semper & incertę : diameter sola potest metiri circulum. Mensura enim cuiusque rei, ait Ptolomęus, in Analemmate, debet esse stata determinatąque, non indefinita. Vnde non est quod mirentur tyrones si in feminino genere ponatur à Mathematicis. Idem enim est Diameter quod linea dimetiens, vel in duo equalia diuidens.

2. *Aristot.*
sec. 15.
probl.
prim.

6. 2.

3. Est, Diametrum bifariam secare circulum, quod ita demonstrat Thales apud Proclum. Concipe animo portionē semicirculi sic coaptari portioni reliquę ut

diameter sit vtriusque basis. Si circumferentia vna congruat penitus circumferentiæ alteri, manifestum est illas duas portiones à diametro factas, esse inter se æquales, cum neutra aliam excedat. Si verò circumferentia vna non congruat cum altera, sed vel extra eam cadat, vel intra, vel partim intra, partim extra: tunc rectæ ductæ à centro ad circumferentiam erunt æquales & non erunt.

 18. *Semicirculus autem est figura que continetur sub diametro AB. & sub ea linea ADB. que aufertur de circuli peripheria.*

19. Segmentum

circuli est figura
quæ continetur sub
recta & circuli peripheria.

Per rectam hîc intellige omnem non diametrum, nisi item velis semicirculum dicere segmentum.

20 Rectilinea figurae sunt
quæ sub rectis continen-
tur.

21. Trilatera quidem quæ
sub tribus.

22. Quadrilatera verò
quæ sub quatuor.

23. Multilatera autem
quæ sub pluribus quàm
quatuor rectis compre-
henduntur.

24. *Trilaterum porro figurarum, æquilaterū triāgulum est quod tria latera habet æqualia.*

25. *Isosceles autem, quod duo tantum habet æqualia AB. AC.*

Σκέλις, τὸ, cuius Græcis est, unde compositum ἰσοσκελὴς qui æqualibus est cruribus: τρίγωνον ἰσοσκελὴς; quod è tribus lineis duas æquales habet, quibus quasi cruribus infistit.

26. *Scalenum verò quod tria inæqualia habet latera.*

Triangulorum hæ sunt species ex laterum ratione petitz. Sequuntur aliz ex angulorum

differentiis emergentes.

27. *Ad haec etiam trilaterarum figurarum, rectangulum quidem triangulum est quod habet rectum angulum ABC.*

28. *Amblygoniū est quod habet obtusum angulum. ABC.*

A'γβλὺς εἶς de obtuso & hebetē dicitur, propriē de ferro; cuius acies est obtusa! unde ἀγβλυγώνιον quod obtusum angulum habet ἀγβλεῖαν γωνίαν ἔχον.

29. *Oxygoniū vero quod tres acutos habet angulos.*

Not.

Not. In omni triangulo cuius duo quæcunque latera expresse nominantur, solet reliquum latus à Mathematicis, basis dici, siue illud in situ locum infimum occupet, siue supremum.

30. *Quadrilaterum autem figurarum quadratum quidē est quod æquilaterum est & rectangulū.*

31. *Altera parte longior figura est, quæ rectangula quidem, at æquilatera non est.*

32. *Rhombus autem, quæ æquilatera quidem, sed rectangula non est.*

Ρόμβος Græcis rota est, seu quiddam rotæ formam habens, à radice *ῥέμω*, id est quod gyrum circumago; apud Mathematicos tamen cum dicatur figura quadrangula, & lateribus constans æqualibus, sed non etiam angulis, quæ ut apparet, nihil habet commune cum rota, & ad motum circularem prorsus inepta est, multoque adhuc magis *ῥομβοειδής* figura alia de qua proxime, Rhombo similis. Malim utramque figuram, ita dictam à similitudine quam habet cum Rhombo pisce.

33. *Rhomboides* verò quæ aduersa, & latera, & angulos æqualia inter se habens, neque æquilatera est, neque rectangula.

34. Praeter has
autē reliqua qua-
drilatera, Trape-
zia appellantur.

Τραπεζία Graecis est mensa unde
diminutivum τραπεζιον mens-
sula, abaculus; hinc apud Mathe-
maticos τὰ τραπέζια figurae
quadrilaterae quae mensas ali-
quatenus referunt: Est vero Tra-
pezium, vel isosceles, vel sca-
lenum, vel irregulare.

35. Parallelae sunt
rectae, quae in
eodem plano exi-
stentes, & productae in
infinitum ex utraq; par-
te, in neutram mutuo in-
cidunt.

Ad hoc ut duæ rectæ dicantur parallelæ, non sufficit ut productæ in infinitum non concurrant. Sic enim duæ rectæ in transversum positæ media re aliqua, & non sc̃ tangentes, dicerentur parallelæ, quia nunquam concurrerent. Sed requiritur præterea, ut sint in eodem plano.

Postulata.

1. *Postuletur à*

quouis puncto A.
ad quoduis punctum B. rectam lineam
A B. ducere.

2. *Et terminatam
reclā AB. in
continuum reclā*

producere in C.

3. *Et quovis cen-
tro, & intervallo
circulū describere.*

**Cōmunes notiones seu
Axiomata.**

1. *Quae eidem aequalia;
& inter se sunt aequalia.*

2. *Et si aequalibus aequa-
lia adiecta sint, tota sunt
aequalia.*

3. *Et si ab aequalibus a-
qualia ablata sint, quae re-
linquuntur sunt aequalia.*

4. *Et si inaequalibus a-*

qualia adiecta sint, tota sunt. inaequalia.

5. *Et si ab inaequalibus aequalia ablata sint, reliqua sunt inaequalia.*

6. *Et quae eiusdem duplicia, inter se sunt aequalia.*

7. *Et quae eiusdem dimidia, inter se sunt aequalia.*

8. *Quae congruunt sibi mutuo, inter se aequalia sunt.*

Id est, quae collata, ita componuntur, ut pars parti respondeat, & terminus termino, aequalia sunt. Lineae autem rectae & aquales congruunt, uti & anguli.

9. *Et totum parte maius est.*

10. Et omnes recti anguli
aequales inter se sunt.

11. Si in duas re-
ctas A B. C D.
recta E F. inci-

dens interiores, & ad eas-
dem partes angulos B E
F. E F D. duobus rectis
minores faciat; productæ
duæ ille rectæ in infini-
tum, coincident inter se
ad eas partes, in quibus
sunt anguli duobus rectis
minores.

Scio principium hoc obscurum
quibusdam, & à Gemino & Pro-
clo reiectum à numero princi-
piorum: verum non debet res
aliqua à notionibus communi-

bus reiici, quod vnus aut alter ei assensum neget: oporteret enim & nonum expungere. Iam enim sunt aliqui Philosophi adeo subtiles vt negent totum sua parte maius. His & illis sufficiat dicere Euclidem ceterosque omnes, hæc omnia ex sola terminorum notione, euidencia censuisse, & existimasse sensu communicare, qui ea negaret. Ne scrupulus remaneat, illud demonstrat Clavius prop. 28. l. 1.

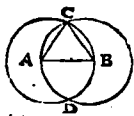
12. Duae rectæ spatium non comprehendunt.

Id est ex omni parte concludunt.

PROPOSITIO I.

*Super data recta
terminata A B.
triangulum æ-
quilaterum A B
C. constituere.*

PRaxis. Ex centris A. & B. (spa-
tio A B. describe, duos cir-
culos, & ex pūcto sectionis C. duc
rectas CA. CB Dico triangu-
lum A B C. esse æquilaterum.

Probatur Recta A C. æqualis
est rectæ AB. & BC. eidem: er-
go rectæ AC. BC. æquales eidem
AB. æquales sunt inter se, Er-
go Triangulum A B C, est æ-
quilaterum, Quod erat facien-
dum.

Proble-
ma I.

a 5.
Post.

b 5.
Post.

c 15.
Def.

d 10.
Ax.

e 24.
Def.

PROPOSITIO II.

Prob. 2.

Ad datum punctum A. data recta BC. aequali rectam AG.

ponere.

a 1.

Post.

b 1.

Prop.

c 3.

Post.

d 2.

Post.

e Ex

const.

f 15.

Def.

g 3. i

Ax.

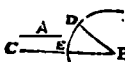
h 1.

Ax.

PRax. Iungatur ^a AC. Super ipsa AC. fac ^b triangulum æquilaterum CDA. centro C. spatio BC. duc ^c circulum: latus DC produc ^d in E. centro D. spatio DE. duc maiorem circulum: latus DA produc in G. Recta AG. æqualis est rectæ CB.

Prob. Rectæ DA. DC. sunt ^e æquales. Rectæ DE. æqualis est rectæ DG. ^g Ergo recta AG. rectæ CE. Rursum, recta ^f CE. æqualis est rectæ CB, ^h Ergo AG ipsi CB. Quicunque autem alii ponantur casus, eadem semper erit constructio & demonstratio, ut bene notat Clavius ex Proclo.

PROPOSITIO III.

 Datis. duabus rectis inaequalibus A. & BC. Prob. 3.

de maiori BC minori A. aequalem rectam BE. detrachere.

PRax. Ad datum punctum B. datae rectae A. aequalem rectam DB. ^apono. Centro B spa- Prop.
tio BD duco ^bcirculum, abscissa ^bBE, est aequalis ipsi A. Post.

Prob. Recta BE. est ^caequalis Def.
ipsi B.D. quae ponitur ^daequalis ^a c
ipsi A. Ergo abscissa BE. aequalis const.
est ^edatae A. Quod erat facien- Ax.
dum.

PROPOSITIO IV.

Theore-
ma 1.

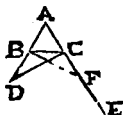
Si duo trian-
gula A. & D.
duolatera, duo-
bus lateribus a-

qualia habeant. utrumque
utriusque hoc est AB. ipsi DE.
& AC. ipsi DF. habeantque
angulos A. & D. lateribus il-
lis contentos, aequales: Et
basim BC. basi EF. aequa-
lem habebunt, & triangu-
lum ABC. triangulo DEF.
equale erit, & reliqui an-
guli, reliquis angulis aequa-
les erunt utriusque utriusque, hoc
est angulus B. angulo E. &
angulus C. angulo F. æqua-
lis erit, sub quibus aequalia
latera AB. ipsi DE. & AC.
ipsi DF. subtrahuntur.

PRob. Latus AB. lateri DE. & latus AC. ipsi DF. & angulus A. angulo D. ponuntur equalia: ergo si superponantur, a con a 8. *Def.*
 gruent: ergo & basis BC. basi EF. congruet. Lineæ enim rectæ sibi congruunt, quarum extrema congruunt: alias non ex æquo sua puncta b interiacerent. b *Def.*
 Deinde si negas; earum una cadat vel supra EF. in G. vel infra in H. ergo duæ rectæ EGF. EF. spatium comprehendunt, quod est contra 12. axioma. Bases igitur & omnia latera congruunt; Ergo & anguli, cum anguli non sint aliud, c quam inclinationes ipsarum linearum, quæ supponuntur congruere. Omnia latera & anguli congruunt, ergo totum triangulum toti triangulo est æquale, &c. Quod erat demonstrandum. *Def.*

PROPOSITIO V.

Theor. 8

Isoscelis trianguli ABC. qui ad basim sunt anguli A BC. ACB. inter se sunt aequales. & productis aequalibus re-
ctis AB. AC puta in

D. & E. qui sub basi sunt anguli CBD. BCF. inter se aequales sunt.

Preparatio. Ex lineis AB. AC. productis, accipio aequalia BD. CF. & duco rectas CD. BF.

Prob. Triangulorum BAF. CAD. vnum latus BA. Vni CA. & alterum FA. alteri DA. aequale est. a Er angulus BAC. vtrique est communis: ergo b Angulus ABF. aequalis est angulo ACD. & angulus AFB. angulo ADC. & basis BF. basi CD. aequalis. Rursus in triangulis BCD. CBF. latus CF. lateri BD. est aequalis, & latus FB. probatum est aequale ipsi DC. & angulus D. angulo F. aequalis. Ergo b anguli CBD. BCF. infra basim sunt aequales & Anguli BCD. CBF. aequales, qui si tollantur ex aequalibus ABF. ACD. relinquent angulos ad basim ABC. ACB. aequales. quod erat demonstrandum. Thales fertur autor huius propositionis.

Corollarium. Omne triangulum aequilaterum, est aequiangulum:

a Ex
bipos.

c ax.

b 4.
Prop.c 3.
Ax.

PROPOSITIO VI.

Sit trianguli ABC. Tb. 31
duo anguli ABC.
ACB. aequales inter

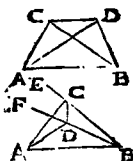
se fuerint, & sub aequalibus
angulis subtensa latera AB.

AC. aequalia inter se erunt.

SI negas: pars unius BD^a fiat ^{a 3.}
 $\propto$ qualis alteri CA : hoc posi- ^{Prop.}
 to; triangula $DBC. ACB.$ se ha-
 bent iuxta quartam; nam latus
 $BC.$ commune, & latera $BD. CA.$
 $\propto$ qualia, & anguli $DBC. ACB.$
 $\propto$ quales. Ego & totum triangu-
 lum $\propto$ quale erit toti triangulo,
 hoc est totum parti: quod repu-
 gnat. ^b

Coroll. Omne triangulum $\propto$ qui- ^{b Ax. 9}
 angulum, est $\propto$ quilaterum.

PROPOSITIO VII.

*Super eadem
recta AB, dua-
bus eisdem re-
ctis AC. BC.
aequales aliae
duae rectae AD.*

*BD. utraque utrique, hoc est
AC, ipsi AD, & BC, ipsi
BD, non constituentur ad
aliud & aliud punctum, puta
D. ad easdem partes, eosdem
terminos B. & A. habentes, cum
duabus initio ductis rectis.*

ad 25.

5. Prop.

Prob. Quia si possint duci duae
aliae, ducantur in D. Ergo
triangulum CAD. est Isosceles:
ergo $\angle$ anguli ACD. ADC. aequa-
les. Rursus triangulum CBD, est
Isosceles. Ergo $\angle$ anguli BDC.

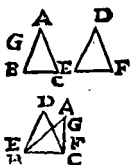
BCD sunt æquales, cum tamen
 angulus CDA. pars anguli totalis
 CDB. probatus sit æqualis totali
 angulo ACD. Idémque sequetur
 incommodum vbicumque statua-
 tur punctum versus easdem par-
 tes. Nam si ponatur punctum in-
 tra triangulum in D. vt in secun-
 da figura, ductis AD. BDF. BCE.
 & DC. sic dico, Rectæ AD. AC.
 ponuntur æquales, ergo, anguli
 ADC. ACD. sunt æquales: simili-
 ter BD. BC. ponuntur æquales,
 ergo anguli infra basim ECD.
 FDC. sunt æquales, ergo angu-
 lus FDC. maior est angulo ADC.
 quemadmodum ECD, maior est
 ipso ACD. quod repugnat.

a f.
 Prop.

Denique non potest statui pun-
 ctum in parte alicuius lineæ ex
 datis, alioqui pars esset æqualis
 toti, contra 9. ax.

PROPOSITIO VIII.

Th. 5.

*Si duo trian-
gula A. D. duo
latera , AB,
AC, duobus
lateribus DE.
DF. equalia*

*habeant, alterũ alteri: habeant
etiam basim BC, basi EF. æ-
qualem: Et angulum A. an-
gulo D. æqualem habebunt,
sub equalibus rectis conten-
tum.*

a 8.
Def.

PRob. Quia si congruant la-
tera , congruent & anguli:
cum ^a angulus non sit aliud quàm
inclinatio duarum linearum.
Quod si quando superponentur
non congruant , sed trianguli
EFD. apex D. non cadat in A, sed
in G. ergo tunc duæ rectæ duabus
rectis æquales, super eadem recta
BC. ducentur ad aliud punctum,
contra præcedentem.

PROPOSITIO IX.

Datum angulum Prob. 4
rectilineum BAC.
bisariam secare.

PRax. Ex lateribus dati anguli BAC, sumo ^{a 3.} rectam AD, & ipsi ^{Prop.} æqualem AE. Iungo DE, ^{b 1.} constituo ^{Prop.} triangulum æquilat- rum DEF, duco rectam AF, quam assero diuidere bisariam angulum A.

Prob. In triangulis DAE.EAF, rectæ AD. AE. sunt æquales: AF, cõmunis est, & basis DF, basi EF, ^{b 8.} æqualis: ^{Prop.} ergo anguli FAD, FAE, sunt æquales. Ergo angulus BAC, diuisus est bisariam. Quod faciendum erat.

PROPOSITIO X.

Prob. 1.

*Datam rectam ter-
minatam GH. bifa-
riam secare.*

a 1.
Prop.
b 9.
Prop.

PRax. Supra rectam GH,^a con-
stituo triangulum æquilate-
rum GAH. cuius angulum A, di-
uido^b bifariam, & ducta recta
AF, dico rectam GH, diuisam bi-
fariam.

Prob. Triangula GIA, HIA, se
habent iuxta quartam ex constru-
ctione figuræ: ergo habent bases
GI, IH, æquales. Ergo recta GH,
diuisa est bifariam. Q. E. F.

PROPOSITIO XI.

Prob. 6

 Data recta DE. à puncto I. in ea dato, ad rectos angulos, rectam lineam IA. excitare.

PRRAX. Ex linea DE, à puncto I, sumo ^a partes hinc inde æquales ID, IE, in DE, ^b constituo triangulum æquilaterum DAE. à puncto A, ad punctum I, ducor rectam, quam assero perpendiculari.

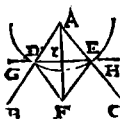
^a 3.
^{Prop.}
^b 1.
^{Prop.}

Prob. Latus DI, ^c est æquale lateri IE, & latus ^d DA, ipsi AE, & latus AI, commune. ^e Ergo anguli AID, AIE, erunt æquales, ^f ergo recti: ergo ^f AI. perpendicularis.

^c Ex
^{const.}
^d 23.
^{Def.}
^e 8.
^{Prop.}
^f 10.
^{Def.}

PROPOSITIO XII.

Prob. 7

Super datam rectam infinitam DE. à dato puncto A. quod in ea non est, perpendicularem rectam lineam AI. excitare.

a 10.
Prop.

PRax. Centro A. ducō circum-
lum, qui secet rectam DE: à
sectionibus ducō rectas DA, EA,
a diuido DE, bifariam in I, & du-
co rectam AI. quam dico per-
pendicularē.

b 15.
Def.
c Ex
const.
d 8.
Prop.
e 10.
Def.

Prob. Latera AD, AE, ^b sunt
equalia, c latus DI, equale lateri
IE, & AI, commune: ^d ergo anguli
AID, AIE, sunt equales: ^e ergo re-
cti: ergo AI, est ^e perpendicularis.

Huius propositionis autor fer-
tur Oenipides Chius annis ante
Christum circiter 550.

PROPOSITIO XIII.

 Cum recta AB, Tb. 6
vel EB, supra re-
ctam CD, consistens,
angulos facit : aut

duos rectos ABC, ABD, aut
duobus rectis aequales EBC,
EBD. facit.

P Rob. Recta EB, cum recta
DC, aut facit utrinque equa-
les angulos & consequenter re-
ctos; aut non facit: si non facit,
excitetur ex B: perpendicularis
BA. Quoniam igitur angulo ABD,
equales sunt ABE, EBD, Si utrif-
que addas rectum ABC, erunt
duo recti ABC ABD, equales tri-
bus angulis ABC, ABE, EBD,
quibus etiam anguli EBC. EBD.
sunt equales & consequenter hi
duo sunt aequales duobus rectis
Q. E. P.

a 10.

Def.

b 11.

Prop.

c 13.

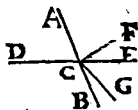
Ax.

d 2.

Ax.

PROPOSITIO XIV.

Th. 7.

Si ad aliquam rectam AC, & in ea punctum C. duæ rectæ DC, CE, non ad easdem partes ductæ, eque qui sunt deinceps angulos ACD, ACE, duobus rectis æquales fecerint, in directum erunt inter se rectæ, hoc est DCE, erit vna linea recta.

a Per 2.

Post.

b 13.

Prop.

c Contra

Ax. 9.

PRob. Si rectæ DC, CE, non iacent in directum, ^a iaceat CF, aut alia quæpiam. Ergo anguli ACD, ACF, valent ^b duos rectos. Ego ^c pars est æqualis toti. Nam prius ex hypothesi ACD, ACE. valebant duos rectos.

PROPO.

PROPOSITIO XV.

Si dua recta Th.8:

 AB, CD, secant se
 invicem, angulos
 ad verticem AED, CEB.

aquales inter se facient.

PRob. Nam angulo siue AED,
 siue CEB, addatur angulus ^{a 13.}
 medius DEB, ^{Prop.} erit equalis duo-
 bus rectis, ^{b 3.} ergo anguli CEB,
 AED, sunt equales. Idemque fiet ^{Ad}
 si angulo AEC, vel DEB, adij-
 ciatur angulus AED.

Thales Milesius fertur auctor
 huius propositionis.

Corol. 1. Duę rectę secantes se
 mutuo, efficiunt ad punctum se-
 ctionis, quatuor angulos, quatuor
 rectis equales.

Coroll. 2. omnes anguli circa
 idem punctum constituti æquales
 sunt quatuor rectis.

PROPOSITIO XVI.

Trianguli

ABC, uno latere BA, producto in E, exter-

nus angulus EAC, utrolibet interno & opposito C, vel B, maior est.

Prob. Latus AC. a bisecetur in F, ducatur BG. ita ut BF. sit æqualis FG. iunge rectā AG. tunc triangula AFG. GFB. habent scilicet iuxta 4. nam latus a AF. æquale est lateri CF. & latus FG lateri FB. & angulus AFG, c angulo CFB, equalis; d ergo & angulum GAF. angulo BCF. equalera habebunt, ergo angulus totalis EAC. externus maior est interno & opposito ACB. Quod si latus AB. bisecetur in I, idem fiet, & probabitur angulum externum DAB. maiorem esse angulo ABC. Ergo cum angulus EAC. c sit æqualis angulo DAB. erit angulus EAC. externus, maior quolibet interno & opposito nempe angulo C. vel B.

Th. 6

e 10.
Prop.

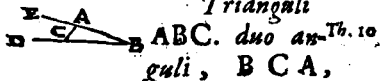
b Ex
const.
e 15.

Prop. 4
Prop.

e 15.
Prop.

PROPOSITIO XVII.

Trianguli

guli, B C A, CAB, vel alii quilibet, quocunque modo sumpti, duobus rectis sunt minores.

PRob. Producto BC. in D. ex-
ternus angulus ACD. ^a maiora ^{10.}
est angulo A, vel B, sed anguli ^{Prop.}
ACD, ACB, ^b valent tantum duos ^{13.}
rectos, ergo anguli B, & C, inter-
ni, siue CAB, BCA, sunt minores
duobus rectis. Idem dicam de
angulis A, & B, si producam la-
tus, BA.

Coroll. 1. In omni triangulo, cu-
ius vnus angulus fuerit rectus vel
obtusus, reliqui sunt acuti.

Coroll. 2. Omnes anguli trian-
guli æquilateri & trianguli Ifo-
celis, anguli supra basim sunt
acuti.

PROPOSITIO XVIII.

Th. II.

*Trianguli ABC,
maius latus AC,
maiorem angulum
ABC, subtendit.*

a 3.

Prop.

b 5.

Prop.

c 16.

Prop.

d 5.

Prop.

e 16.

Prop.

f 9.

Ax.

SI negas: Ex maiori latere AC,
fac AD, ^aequale ipsi AB, duc
rectam BD, ^berunt anguli ABD,
ADB, ^cequales. Est autem angu-
lus ADB, hoc est ABD, externus
& oppositus angulo C. ^eergo ma-
ior. Multo ergo maior est totalis
angulus ABC, angulo C. Maior
item est angulo A. nam fac CE,
^dequalem ipsi CB, ^eerunt anguli
CEB, CBE, ^fequales, & angulus
CEB, hoc est EBC, maior angulo
A, ^fergo angulus ABC, maior an-
gulo A. Q. E. D.

PROPOSITIO XIX.

 Trianguli ABC, Tb. 12.
maius latus AC, sub
maiori angulo ABC,
subtenditur.

SI negas latus AC, esse maius
 latere AB, sint equalia: ^{a 52} ergo ^{Propd}
 anguli B, & C, sunt equales, con-
 tra hypothesim. Si latus AB, di-
 cas maius latere AC. ^{b 12.} ergo an- ^{Prop.}
 gulus C, maior erit angulo B, con-
 tra hypoth. Idem dicam de late-
 re BC. Ex quibus sic dico latus
 AC, nec minus est nec equale la-
 teribus AB, CB, ergo maius.

PROPOSITIO XX.

Th. 13.

Trianguli ABC, duo latera puta AB, AC, quomodocunque sumpta, reliquo BC, sunt maiora.

a 2

Ax.

b 5.

Prop.

c 9.

Ax.

d 19.

Prop.

PRob. Produco CA, in D, sic ut AD, sit equale ipsi AB, & proinde CD, equalis ipsis CA, AB, ducta recta DB, sic dico: Rectæ AD, AB, sunt æquales b ergo æquales anguli D, & DBA. c Maior ergo utrolibet erit totus angulus DBC, sed hunc angulum subtendit latus CD, hoc est CA, AB, d ergo recta CD, hoc est CA, AB, maior est quàm latus BC.

PROPOSITIO XXI.

Si super triāguli ABC, uno latere BC, ab extre- Tb. 1 4

mitatibus dua recta BD, DC, interius constituta

fuerint, ha constituta, re-

liquis triāguli duobus lateribus

AB, AC, minores quidem erunt,

maiozem verò angulum contine-

bunt, id est angulus D. maior erit

angulo A.

P Rob. 1. pars. Producto BD, in E, a 28. Prop.
 in triāgulo BAE, duo latera BA, AE, ^a maiora sunt tertio BE, ergo si addatur commune EC, erunt BA, AC, maiora quam BE, EC. Eodem modo in triāgulo CED, latera CE, ED, maiora sunt tertio CD, ergo si commune addatur DB, erunt CE, EB, maiora quam BD, DC, sed AB, AC, probata sunt maiora quam BE, EC, ergo maiora quam BD, DC.

Prob. 2. angulus BDC, externus b. maior est interno & opposito D b 16. Prop.
 EC & hic maior angulo A. interno & opposito, multo ergo maior angulus BDC, angulo A. Q. E. P.

PROPOSITIO XXII.

Prob. 8

Ex tribus rectis
DF, FO, GH, quæ
sunt æquales tri-
bus datis rectis A.

B. C. triangulum

FIG. constituere. oportet autem
duas quomodocunque sumptas,
reliqua esse maiores: & quoniam
omnis trianguli duo latera quo-
modocunque sumpta reliquo sunt
maiora.

20
Prop,

PRax. Datis rectis ABC. sume
ipsis ordine æquales DF. FG.
GH centro F. spatio FD. duc cir-
culum DI. & centro G. spatio
GH, duc alium HI, iunge datas
cum intersectione circulorum in
I. lineis FI, GI, & factum est
quod petitur.

15.
Def.

Prob. in triangulo FIG. recta
FI, æqualis est^b ipsi DF. hoc est
A, & GI, ipsi GH, hoc est C, &
GF, ipsi B.

PROPO.

PROPOSITIO XXIII.

Ad datam rectam AB & punctum C in ea datum, dato angulo rectilineo DEF. aequalem angulum rectilineum GCB. constituere.

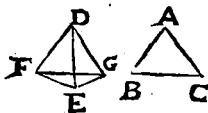

Sume in rectis EH. EI. duo puncta utcumque, puta D. & F. quae recta DF. iunges. Tum fiat triangulum CGB. habens latera aequalia lateribus trianguli EDF, singula singulis: hoc facto triangula se habent iuxta propositionem 8. ergo anguli E. & C. erunt aequales. Huius propositionis autor fertur Oenipes Chius.

PROPOSITIO XXIV.

Th. 15.

*Si trian-
gulum
ABC.
duo la-
tera,*

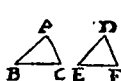
*AB. AC. duobus trianguli
DFE. lateribus DF. DE. æ-
qualia habuerit, AB. ipsi DF.
& AC. ipsi DE: angulum ve-
ro A. maiorem angulo D.
basim BC. basi FE. maiorem
habebit.*

*a 73.
Prop.
b 4.
Prop.
c 5.
Prop.*

AD rectā FD. & ad punctū in ea
datum ^a fiat angulus FDG. ^a æ-
qualis angulo A. & latus DG. ipsi
DE. hoc est ipsi AC. sit æquale, ^b & cō-
sequenter basis BC. basi FG. iungā-
tur rectę GE. GF. anguli DGE. DEG.
^c æquales erunt. Ergo totus angulus
FEG. maior quam DEG. maior etiam
erit quam DGE. & multo maior quā
FGE. ^d ergo recta GF. & huic æqualis
BC. maior est quam EF.

*d 19.
Prop.*

PROPOSITIO XXV.

*Si duo trian-
gula A B C. Tb. 16.
DEF. duo late-*

*ra, duobus lateribus equalia
habuerint, alterum alteri hoc
est AB ipsi ED. & AC. ipsi
DF. basim verò BC. basi EF.
maiores habuerint: & angu-
lum A. angulo D. maiores
habebunt sub equalibus rectis
contentam.*

PRob. Quia si angulus A. non
est maior angulo D. erit vel
æqualis, vel minor: si æqualis: er- a 4.
go bases BC, EF, erunt æquales, Prop.
quod est contra hypothesim. Si
minor: cum latera AB, AC, sint
æqualia ipsis DE, DF, basis EF, b
& maior erit base BC, contra hy- Prop.
Poth.

PROPOSITIO XXVI.

Theo.
27. 1

*Si duo triangu-
la, duos angulos,
duobus angulis
equales habuerint, alterum
alteri; & vnum latus vni la-
teri æquale, siue quod adiacet
equalibus angulis, siue quod
vni equalium angulorum sub-
tenditur, & reliqua latera,
reliquis lateribus equalia ha-
bebunt, alterum alteri, & reli-
quum angulum reliquo angu-
lo.*

Prob. *Sint in triangulis ABC.
DEF. anguli B, & C, æquales
angulis E, & F, sintque primo la-
tera BC. EF (quæ adiacent an-
gulis æqualibus) æqualia. Si latus
ED, non est æquale ipsi BA, sit
eo maius, & sumatur EG, æqua-*

his ipsi BA, tum ducta FG, Duo
 latera triangulorum GEF, ABC,
 æqualia sunt, & anguli E, & B,
 æquales contenti inter latera æ-
 qualia, Ergo anguli C, & CFE, æ 4.
 sunt æquales, quod esse non po- Prop.
 test: nam angulus GFE, est pars
 ipsius DFE, qui æqualis poneba-
 tur ipsi C. non ergo D, E, maior
 est quam BA. Sed neque minor,
 aliàs lateri BA, eadem quæ prius
 applicaretur demonstratio. Ergo
 æqualis. Ergo triangu-
 la DEF, ABC, se habent iuxta 4. & latera
 lateribus, & anguli angulis cor-
 respondentibus sunt æquales.

Sint deinde latera AB, DE,
 subtendentia æquales angulos
 C, & EFD, inter se æqualia, dico
 latera CB, CA, ipsis FE, FD, esse
 æqualia, & angulum A, angulo
 D, æqualem. Si enim latus EF, sit
 maius latere BC, sume rectam
 EG, æqualem ipsi BC, duc rectam
 DG. quoniam igitur latera AB,

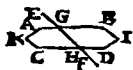
 sunt æqualia
 ipsis DE, EG, &

E FB CEGF anguli B, & E, sunt
 æquales ex hypoth. erit angulus
 C, angulo EGD, æqualis. ^b gi-
 tur & angulus EGD, angulo EFD,
 erit æqualis, hoc est externus in-
 terno & opposito^c quod est ab-
 surdum. Non est ergo latus EF.
 maius latere BC. sed neque ipse
 minus est, ut ostendit eadem de-
 monstratio applicata lateri BC.
 ergo est ei æquale; ergo trian-
 gula ABC, DEF, se habent
 iuxta 4. cum latus AB, ipsi DE,
 & BC, ipsi EF, & angulus B.
 angulo E. sit æqualis & conse-
 quenter basis AC, basi DF. Tha-
 les Milesius autor huius.

b 4.
 Prop.

c 16.
 Prop.

PROPOSITIO XXVII.

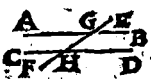
*Si in duas re-
ctas AB CD.
recta EF. inci-*

Tb. 18.

*dens angulos alternos AGH.
DHG. aequales inter se fece-
rit : parallela erunt inter se
recta.*

PRob. Si non sunt parallelæ
coibunt tandem puta in l. ^{a 35.}
& fiet triangulus GIH, cuius an- ^{Def.}
gulus externus AGH, erit ^{b 16.} maior
interno & opposito GHD, cui ta- ^{Prop.}
men ex hypothesi erat æqualis.
Similiter demonstrabitur, si di-
cantur concurrere in K. Ergo non
concurrunt. Ergo sunt paralle-
læ.

PROPOSITIO XXVIII.

Th. 19. Si in duas re-
ctas AB. CD.
recta EF. inci-
dens, externum angulum
AGE. interno & opposito &
ad easdem partes GHC. e-
qualem fecerit: aut internos
& ad easdem partes AGH.
GHC. duobus rectis aequales
fecerit: parallela erunt inter
se recta.

Robatur 1^a. pars. Angulo
AGE ^a aequalis est angulus
FGH, angulus CHG, aequalis po-
nitur angulo AGE, ^b ergo alterni
BGH, GHC. sunt aequales. ^c ergo
rectae AB, CD, sunt parallelae.

N. 15.

Prop.

b 8.

Ax.

c 27.

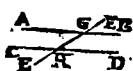
Prop.

Probatur 2^a. Angulus EGA.
cum angulo AGF, ^{d 132} valet duos
rectos, anguli AGH, GHC, po- ^{Prop^a}
nuntur æquales duobus rectis:
ergo anguli EGA, GHC, sunt ^{e 1.}
æquales. Ergo rectæ AB, CD, ^{Ax.}
sunt parallelæ per priorem par-
tem huius.

Ex secunda parte huius propo-
sitionis, constat sufficienter de
veritate undecimi Axiomatis.

PROPOSITIO XXIX.

Tb. 10.

In parallelas rectas AB. CD. recta EF. incidens: & alternos angulos BGH. GHC. aequales inter se facit: & externum EGB. interno & opposito & ad eandem partes EHD. aequalem: & internos ad eandem partes AGH. CHG. duobus rectis aequales.

PRobatur 1. pars. Anguli DHG. GHC, ^a valent duos rectos: anguli item DHG, BGH, ^b valent duos rectos, ergo anguli BGH, GHC, sunt æquales.

Prob. 2. Anguli EGB, BGH, ^a valent duos rectos: anguli

^a 13.
Prop.
^b 18.
Prop.
^c 3.
Ax.

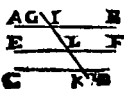
BGH, GHD, b valent duos rectos, ergo anguli EGB, EHD, sunt aequales.

Prob. 3. Rectæ AB, CD, ponuntur parallelæ ^{d 35.} ergo neque ^{Def.} versus A. neque versus B, concurrunt, ergo tam versus A, quam versus B. anguli interni ad easdē partes sunt aequales duobus rectis, ^{e 11.} si enim ex aliqua parte essēt minores, ex ea concurrerent. ^{Ax.}

Coroll. Omne parallelogrammum, habens vnum angulum rectum, est parallelogrammum rectangulum.

PROPOSITIO XXX.

Th. 31.

 Qua eidem
 recta EF. pa-
 rallela AB. CD.
 & inter se sunt parallela.

PRob. In has tres rectas in co-
 dem plano positas si cadat
 recta GH, angulus AIL, acqua-
 lis erit angulo ILF. quia sunt al-
 terni; & angulus externus ILF,
 angulo LKD, interno & opposi-
 to; ergo anguli AIL, LKD, sunt
 aequales: ergo rectae AB, CD,
 sunt parallelae.

a 29.

Prob.

b 1.

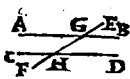
Ax.

c. 27.

Prop.

112.

PROPOSITIO XXXI.

 A dato pun- Prob. 10
cto G. data re-
cta CD. paral-
lelam rectam lineam AB. du-
cere.

EX G, in datam CD, duc re-
 ctam GH, vtcunque, & an-
 gulo GHD. ^{a 25.} constitutatur aequa-
 lis ad G, nempe angulus HGA, ^{Prop.}
 erit recta AB, ipsi CD, paralle- ^{b 27.}
 la, quia anguli alterni AGH, ^{Prop.}
 DHG, sunt aequales.

PROPOSITIO XXXII.

Th. 22. **A D** *Trianguli A B C.*
 uno latere BC. produ-
cto in E externus an-
gulus ACE. duobus internis
& oppositis ABC. BAC. e-
qualis est: & trianguli, tres
interni anguli A. B. C. duo-
bus rectis aequales sunt.

a 31.
Prop.

b 29.
Prop.

PRob. prima pars, Ducatur
 ex C. recta CD. parallela re-
 ctæ AB. tunc quia recta AC. ca-
 dit in parallelas AB. CD. angu-
 lus A. aequalis est alterno ACD.
 Et quia BC. cadit in easdem, an-
 gulus ECD. externus ^b aequalis
 est interno B. Totalis ergo ACE.
 aequalis est duobus internis &
 oppositis A. & B.

Prob. 2. Angulus A C B. cum externo ACE.^c valet duos rectos, sed angulus ACE.^d aequalis est angulis A & B. ergo angulus C. cum angulis A. & B. valent duos rectos, ergo tres anguli, &c. Huius propositionis autor fertur Pythagoras Samius circa annum ante Christ. 650.

e 13.
Prop.
d 32.
Prop.

Corol. 1. Omnes tres anguli vnius trianguli, sunt aequales tribus cuiuscunque alterius trianguli simul sumptis; & quando duo sunt aequales duobus, erit & reliquus reliquo.

Corol. 2. In triangulo Isoscele rectangulo, anguli ad basim sunt semirecti.

Corol. 3. Angulus trianguli æquilateri est vna tertia duorum rectorum, vel duæ tertiæ vnius recti.

Sch. Omnis figura rectilinea distribuitur in tot triangula, quot ipsa continet latera, demptis duobus, & anguli triangulorum, constituunt angulos figuræ.

PROPOSITIO XXXIII.

Th. 23.

Rectæ AC. BD.
 quæ æquales & paral-
 lelas AB. CD. ad eas-
 dem partes coniungunt : &
 ipsæ æquales & parallelae sunt.

29.
 Prop.

Prob. Duc rectam DA. quæ
 datas AB. CD. iungat tunc
 anguli alterni DAB. ADC. erunt
 æquales : latus AB. ponitur æ-
 quale lateri CD. latus AD. est
 commune b ergo bases AC. DB.
 sunt æquales. b Ergo anguli
 CAD. ADB sunt æquales : c er-
 go rectæ AC. DB. sunt paralle-
 læ.

b 4.
 Prop.
 c. 27.
 Prop.

PROPOSITIO XXXIV.

*Parallelogrammorum
spatiorum quæ ex aduer-* Th. 24
so & latera AB, CD: AC.

BD. & anguli A. & D. B & C. æ-
qualia sunt inter se, & diameter
AD. illa bifariam secas.

PRob. Rectæ AB. CD. ponun-
tur parallelæ, ^a ergo angulus
BAD. angulo CDA. & angulus ^{a 29.}
CAD. angulo ADB. sunt æqua- ^{Prop.}
les, cum sint alterni. Ergo trian-
gula ABD. ACD. habent duos
angulos æquales alterum alteri,
& ipsis commune latus AD. ad-
iacet; ^b ergo & reliqui anguli B. ^{b 26.}
& C. sunt æquales, & reliqua la- ^{Prop.}
tera, AB ipsi CD. & BD. ipsi AC.
erunt æqualia, cum æqualibus
angulis, nempe alternis oppo- ^{c 4.}
nantur. ^{Prop.} Ergo triangula ABD.
ACD. æqualia inter se.

PROPOSITIO XXXV.

Tab. 25.

*Parallelo -
gramma A D.
FD. super ea -
dem basi CD.*

*Et in iisdem parallelis AB.
CD. constituta, inter se sunt
equalia.*

ID tribus modis potest contin-
gere, si ut vides in 1. figura, sic
dico. Rectæ AE FB. sunt æqua-
les, quia sunt ^b æquales rectæ
CD. Rectæ AC. ED. sunt æqua-
les: angulus CAE. ^d æqualis est
angulo DFB, externus interno &
opposito, ergo triangulum CAE.
æquale est ^e triangulo DFB. ^f ad-
dito ergo communi FCD. fient
parallelograma AECD. FBCE.
æqualia.

^a Si ut in 2. Rectæ AE. FB. sunt

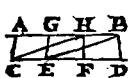
^a I.
Ax.
^b 34.
Prop.
^c 34.
Prop.
^d 29.
Prop.
^e 4.
Prop.
^f 2.
Ax.

aequales ut prius: ^f dempta igitur communi FE. erunt aequales AF. EB. Rectae AC. ED. sunt ^{g 34.} aequales: anguli A. & E. sunt ^{Prop.} aequales, ^h ergo triangula FAC. BED. sunt aequalia. addito ergo communi trapesio EFCD. parallelogramma AECD. FBCE. erunt ^{i 2.} aequalia.

Si ut in 3^a. idem repeto. Rectae ABF. B. sunt ^{m 34.} aequales ipsi CD. ^{Prop.} ergo & inter se: ergo recta AF. ^{n 1.} equalis est rectae EB. Rectae AC. ED. sunt ^{o 29.} aequales, anguli item E. & A. sunt ^{q 34.} aequales: ergo triangula ACF. EDB. sunt ^{Prop.} aequalia: Ergo si ab utroque tollas triangulum EGF. relinques aequalia trapezia ACGE, & FGDB. quibus si addas commune triangulum CGD. facies parallelogramma AD, DE, aequalia, ^{r 4.}

PROPOSITIO XXXVI.

Tab. 26.

Parallelogramma AE. HD super equalibus basibus CE. FD. & in iisdem parallelis AB CD. constituta, inter se sunt equalia.

E. 4.

Prop.

635.

Prop.

c. 1.

Ax.

PROB. Connectantur parallelogramma rectis CH. EB^a quae erunt aequales & parallelæ. Hoc posito, parallelogrammum AE. aequale est ipsi CB. & parallelogrammum CB. ipsi HD. ergo parallelogramma AE. HD. sunt equalia.

PROPOSITIO XXXVII.

Triangula Tb. 27.

ACD. FCD. su-

per eadem basi

CD. & in iisdem parallelis

AB. CD. constituta, sunt inter

se aequalia.

PRob. ^a Per D. ducas DE. pa- ^a 31.
rallelam rectæ CA. & DB. ipsi ^{Prop.}
CF. parallelogramma AD. CB. ^b 15.
erunt aequalia: ^c sed eorum di- ^{Prop.}
midia sunt triangula ACD. ^c 34.
FCD. ^d ergo ipsa triangula ACD. ^{Prop.}
FCD. sunt aequalia. ^d 7.
^{Ax.}

PROPOSITIO XXXVIII.

Fig. 28. *Triangula ACE. BFD. sunt per æqualibus basibus CE. ED. & in iisdem parallelis AB. CD. æqualia sunt inter se.*

Prob. 2. Ducatur EG. parallela ipsi AC. & FH. ipsi BD. erunt parallelogramma CG. HD. æqualia. Horum dimidia sunt triangula ACE. BFD. Ergo sunt inter se æqualia.

a 31.
 Prop.
 b 30.
 Prop.
 c 34.
 Prop.
 d 7.
 Ax.

PROPOSITIO XXXIX.

Aequalia trian-
gula ABC.
DBC. super ea-

Th. 19.

dem basi BC. & ad easdem
partes constituta, in iisdem
sunt parallelis. Hoc est AD.
est parallela BC.

PRob. Si negas AD. ipsi BC. esse
parallelam^a sit AE. cui recta
BD. producta occurrat in E. Du-
cta ergo recta CE. ^b triangula
ABC. EBC. erunt æqualia, quod
fieri nequit: nam triangulum
DBC. ponebatur æquale trian-
gulo ABC. Quod si dicas AF. &
BC. esse parallelas, eadem repe-
tetur demonstratio, & sequetur
totum & partem esse æqualia.

a 31.
Prop.

b 27.
Prop.

PROPOSITIO XL.

Tb. 30.

Æqualia trian-

gula ABC.
DEF. super æ-
qualibus basibus BC. EF. &
ad easdem partes constitu-
ta, in iisdem sunt parallelis
AD. BF.

PRob. Si negas *AD.* ipsi
BF. esse parallelam, fit *AG.*
 cui occurrat *ED.* producta in *G.*
 Tunc ducta *GF.* erunt ² triangu-
 la *GEF. ABC.* æqualia: pone-
 bantur autem æqualia triangu-
 la *ABC. DEF.* ergo totum *GEF.*
 & pars *DEF.* eidem triangulo
ABC. erunt æqualia.

3.
 Prop.

PRO-

PROPOSITIO XLI.

A E F Si parallelogram-

C D mum AE. CD. com- T6.31
 munem cum trian-
 gulo FCD. basim CD. ha-
 buerit, & in iisdem parallelis
 AF. CD fuerit : parallelo-
 grammum ipsum erit duplum
 trianguli.

P Rob. Ducatur diameter AD. 37.
 Triangula FCD. ACD. sunt Prop.
 æqualia ; Parallelogrammum 634.
 CE. est duplum trianguli ACD. Prop.
 ergo & trianguli FCD. c 6.
Prop.
Axi.

PROPOSITIO XLII.

Prob. II

Dato triangulo
ABC. æquale pa-
rallelogrammum

GC. constituere in dato recti-
lineo angulo D.

110.

Prop.

6 11. p.

323.

Prop.

d 31.

Prop.

e 38.

Prop.

f 41.

Prop.

g 6.

Ax.

D Ati trianguli ABC. Basim BC. diuide a bifariam in E. ductaque EA. b agatur per A. recta AH. parallela ipsi BC. Ad punctum E. c facto angulo GEC. ipsi D. æquali; educatur ex C. recta CH. ipsi EG. parallela; tunc figura GC. erit parallelogramma, cum latus GH. ponatur parallelum ipsi EC. & latus CH. ipsi EG. Quod autem sit tale, quale petitur, sic Probatur. Triangula ABE. AEC. sunt æqualia; triangulum AEC. est dimidium trianguli, ABC. & f dimidium parallelogrammi BC. super eadem basi EC. constituti: ergo triangulum ABC. est g æquale parallelogrammo GC. habet autem parallelogrammum ex constructione angulum GEC. æqualem dato angulo D. quod petebatur.

PROPOSITIO XLIII.

Omnis paral- Tb. 32.
lelogrammi, cõ-
plementa eorũ
quæ circa dia-
metrum sunt

parall:logrammorum, inter
se sunt æqualia.

IN hac figura, parallelogram-
ma circa diametrum sunt, FK.
HE: complementa verò eorum,
parallelogramma AG. GC. hæc
complementa dico esse æqualia.

Prob. triangula BAD. BCD.
sunt æqualia. Itẽmque triangu-
la BKG. BFG. & GED. GHD.
Ergo si ab æqualibus triangulis
BAD, BCD. tollas æqualia, nẽ-
pe BCG. ipsi BFG. & GHD. ipsi
GED. complementa GA GC.
quæ remanent, erunt æqualia.

Q. E. P.

Proble-
ma II.

*Ad datam rectam
F. dato triangulo
ABC. æquale paral-
lelogrammum CM.
applicare in dato an-
gulo rectilineo D.*

a 42.

Prop.

b 2.

Prop.

c 31.

Prop.

Constituatur triangulo ABC. ^a æqua-
le parallelogrammum CG. ha-
bens angulum GEC. ^a æqualem angu-
lo dato D. tum produc BC. in K.
sic ut CK. sit ^b æqualis datæ F. per K.
agatur ^c KI. parallela ipsi CH. oc-
currens GH. productæ in I. Deinde
ex I. ducatur per C. diameter IC.
occurrens rectæ GE. productæ in L.
& per L. ducatur LM. parallela ipsi
EK. secans IK. productam in M. pro-
ducaturque HC. in F. dico parallelo-
grammum CM. esse quod petitur.

Prob. Complementa GC. CM. sūt
æqualia: cōplementum GC. est ^c æ-
quale triangulo ABC. ergo & cōple-
mentum CM. habet autē lineam CK.
^c æquale datæ F. & angulum GNM.
æqualem angulo HCK. qui ^f æqualis
est angulo GEC. qui ponitur æqualis
dato angulo D. ergo parallelogrā-
mum CM. æquale est triangulo ABC.
& habet lineam CK. æqualem datæ
F. & angulum GNM. æqualem dato
D. quod petebatur.

d 34.

Prop.

a 42.

Prop.

f 28.

Prop.

PROPOSITIO XLV.

Dato rectilineo AD. & quale parallelogrammum ED. constituere, in dato

Prob. 13

rectilineo angulo F.

Duide rectilincum in triangu-
la, fac parallelogrammū EI. equale
triangulo BCD. in angulo H. equali
ipsi F. supra latus GI. & parallelo-
grammum GD. equale triangulo
ABC. habens in I. angulum GID.
æqualem ipsi H. & factum est quod
petitur.

a 44.
Prop.

Prob. Rectæ EH. KD. b eidem GI.
ideoque & inter se sunt c parallelæ
& d æquales: angulus GID. e æqualis
est angulo EHI. f angulus EHI. cum
angulo HIG. valent duos rectos, er-
go & anguli GIH. GID. valent duos
rectos: ergo g lineæ HI. ID. iacent in
directum, similiterque E. G. GK. &
cum æqualibus HI. FG. æquales ad-
ditæ sint ID. GK. totæ HD. BK. sunt
æquales. ergo figura ED. est paralle-
logrammum cuius partes sunt equa-
les partibus dati rectilinei & angu-
lus H. æqualis dato F. ergo, &c.

b Ex
const.
c 30.
Prop.
d 34.
Prop.
e 29.
Prop.
f 15.
Prop.
g 14.
Prop.

PROPOSITIO XLVI.

Prob. 14

*Datâ rectâ AB.
quadratum ABCD.
describere.*

a 11.

Prop.

EX A & B.^a erige perpendicu-
lares CA. DB. aequales ipsi
AB. iungaturque recta CD. & fa-
ctum est quod petitur.

b 10.

Def.

c 28.

Prop.

d Ex

const.

e 13.

Prop.

Prob.^b Anguli A, & B, sunt re-
cti: ergo rectæ AC, BD, sunt^c pa-
rallelæ. Vtraque^d est æqualis
ipsi AB. ergo & inter se: ^e ergo &
AB, & CD parallelæ, sunt æqua-
les: ergo AC, CD, DB, sunt æ-
quales, & figura est parallelo-
gramma: cumque anguli A, & B,
sint recti, ^f erunt etiam oppositi
C, & D, recti Ergo ABCD, est
quadratum. Q. E. F.

f 34.

Prop.

PROPOSITIO XLVIII.

Si quadratum Tb. 34
quod ab CB. uno
lateralum trian-

guli CAB. describitur, aqua-
le sit iis quæ à reliquis duobus
trianguli lateribus AB. AC.
describuntur quadratis: an-
gulus CAB. contentus sub re-
liquis duobus trianguli lateri-
bis AB. AC. rectus est.

PRob. : ducatur ex A, ipsi AB. ^{¶ 17.}
 perpendicularis AD. ipsi AC. ^{Prop.}
 æqualis, iungaturque recta DB.
 hoc posito sic dico : Angulus ^{¶ 10.}
 DAB. rectus est, ergo quadratū ^{Def.}
 rectæ DB, æquale est quadratis ^{¶ 47.}
 rectarum AB, AD, vel AC. ^{Prop.}

Iam quadratum
 ipsius CB. ex hy-
 poth. æquale est
 quadratis earundem CA. AB.
 ergo rectæ CB.BD. sunt æqua-
 les. Ergo triangula CAB. ADB.
 habent tria latera æqualia, &
 angulos qui æqualibus lateribus
 respondent æqualem. Ergo si an-
 gulus DAB. rectus est, erit etiam
 rectus CAB. cum latera DB. BC.
 sint æqualia.

d 1.

Ax.

e 8.

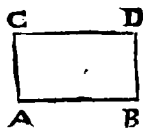
Prop.

83

EVCLIDIS
 ELEMENTVM II.

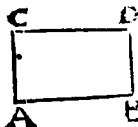
DEFINITIONES.
 I.

Parallelo-
grammum re-
ctangulum A
BCD. conti-
neri dicitur

sub duabus rectis AB. BD.
quæ rectum angulum ABD.
comprehendunt.

Quemadmodum in circulo
 cognita diametro, tota eius
 area cognoscitur, sic expressis
 duabus lineis quæ angulū rectū
 continent in parallelogrammo
 rectangulo, statim tota eius
 quantitas intelligitur, nimirum
 latitudo & longitudo.

Obserua 1. Illud parallelogrammum dici rectangulū quod vnum habet angulum rectum. Si enim vnus est rectus ab erunt &c

39. 1.

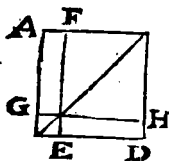
44. 1. reliqui recti.

Obserua 2. In sequentibus nomine rectanguli, Euclidem semper intelligere parallelogrammum rectangulum, licet vis nominis id non exigat.

3. Geometras omne parallelogrammum exprimere duas tantum nominando literas, quę per diametrum opponuntur. Vt appositum parallelogrammum appellant. AD.

4. Cognitis lateribus rectanguli, inueniri eius aream ea multiplicatione numeri vnius lateris in numerum alterius lateris circa eundem angulum. Similiterque cognita area rectanguli & vno laterum, inueniri alterum latus si diuidatur numerus areę per numerum lateris dati, quotiens enim erit latus quęsitum.

II.

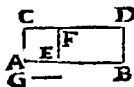
Omnis
parallelo-
grāmi spatij
unumquod-
libet eorum
quæ circa

diametrum illius sunt, paral-
lelogrammorum, cum duobus
complementis, gnomon vocer-
tur.

IN parallelogrammo AD. pa-
rallelogrammum GE cum
duobus complementis GF, EH;
vocetur *γνομων*, quod Latine nor-
mam sonat, eius enim speciem
nobis exhibet.

PROPOSITIO I.

Th. I.

*Si fuerint duæ
recta G. & AB.
seceturque alte-
ra ipsarum AB.
in quocunque*

*segmenta AE. EB. rectangu-
lum CB. comprehensum sub
duabus rectis AC. insectâ
hoc est G. & AB. sectâ, æ-
quale est rectangulis CE. FB.
quæ sub insectâ CA. & quo-
libet segmentorum AE. EB.
comprehenduntur.*

PRob. ex punctis A, & B, eri-
ge^a perpendiculares AC. BD.
æquales datæ G. & ducatur recta
CD, sicque fiat^{b c} ex lineis CA,
hoc est G. & AB. rectangu-
lum CB. Rectam AB. utcumque

¶ 11.

¶ 3. 1.

¶ 18. 1.

¶ 34. 1.

diuide in E. & fiat ^d EF. parallela
 & æqualis ipsi AC, erunt CE, FB, ^{d 31. 1.}
 rectangula. Nam angulus FEB, ^{e 3. 1.}
 rectus est quia æqualis ipsi A, ^{e 29. 1.}
 & consequenter ^f reliqui anguli ^{f 28. 1.}
 recti, & latera ^g lateribus oppo- ^{g 34. 1.}
 sitis æqualia. Hæc autem duo
 rectangula CF, BF, simul sumpta
 sunt æqualia totali BC, hoc est
 partes tot. ^h Q. E. P. ^{b 19. 2.}

Idem patet in numeris, puta 6.
 & 2. diuide 6. in 2. & 4. dico
 12. numerum productum ex 6. in
 2. æqualem esse duobus numeris
 4. & 8. qui fiunt ex multiplica-
 tione duorum in duo, & in qua-
 tuor.

PROPOSITIO .11. VI.

E G H F

A C D B

*Si recta linea
AB. secta sit ut-
cunque puta in
C. & D. Re-
ctangula E C.
GD. HB. com-*

*prehensa sub tota AE. hoc est
AB. & quolibet segmentorum
AC. CD. BD. aequalia sunt,
quadrato AF. quod & tota
AB. fit.*

246. I.
631. I.
& 3. I

PROB. Ex AB, fiat^a quadra-
tum EB. ex C, & D, erigan-
tur^b CG. DH. parallelæ & æ-
quales. ipsi AE. hoc posito, erit
rectangulum EC. comprehen-
sum sub tota AE.^c hoc est AB. &
segmento AC. & eodem modo
rectangula GD, HB. sub tota &

630.
Def.

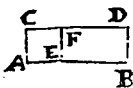
Vtroq;

utrolibet segmentorum. Cum ergo rectangula EC, GD, HB, sint
a partes omnes suo toti quadrato d 12. c.
AF, æquales, patet rectangula
comprehensa sub AE, hoc est
AB, & segmentis AC, CD, DB,
æqualia esse quadrato lineæ AB.
Q. E. P.

In numeris diuide 10. in 7. &
3. dico 70. & 30. qui producun-
tur ex multiplicatione 10. in 7. &
in 3. equalia esse 100. quadrato
numeri 10.

PROPOSITIO III.

Fig. 8.

*Si recta linea
AB. secta sit
utcumque in E.
Rectangulum*

*CB. sub tota AB, & uno seg-
mentum AC. hoc est AE. com-
prehensum, aequale est re-
ctangulo FB. quod sub seg-
mentis BE. FE. hoc est BA.
comprehenditur, & quod à
predicto segmento AE. descri-
bitur quadrato CE.*

PRob. Datam AB. secō utcum-
que in E. ex punctis AEB. eri-
go ^aperpendiculares AC. EF. BD.
parallelas ^binter se & æquales
segmento AE. tum ducō rectam
^cà puncto C ad D. quæ erit paral-
lela ^dipsi AB. Hoc posito sic dico,
AC. est æqualis ^dipsi AE. ergo

¶ 11. 1.

¶ 31. 1.

¶ 3. 1.

¶ 33. 1.

¶ Ex

¶ qd. f.

rectangulum AD. est cōprehen-
sum sub tota AB, & vno segmen-
torum AC, hoc est AE. Rursus
FE. est æqualis ipsi EA. ergo re-
ctangulum FB, est comprehen-
sum sub segmento BE, EF, hoc est
AE. Denique parallelogrammum
AF, quadratum est: cum AC, EF,
sint^d perpendiculares ipsi AE, & ^{e 11. d. 1}
eidem æquales. Ergo cum re-
ctangulum AD. æquale sit qua-
drato AF, & rectangulo FB, pa-
tet rectangulum sub tota AB. &
segmento AE, æquale esse rectan-
gulo comprehenso sub segmentis
AE, EB, & quadrato prædicti seg-
menti AE. Q. E. P.

In numeris diuide 10. in 7. &
3. numerus 70. productus ex 10.
in 7. æqualis est numero 21. qui
ex 7. in 3. producitur; vna cum
49. quadrato prioris partis 7.

PROPOSITIO IV.

Si recta linea

AB. secta sit ut-
cunque, in C.
quadratum AF.
quod à tota A
B. describitur,

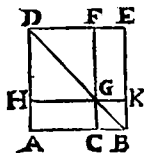

Fig. 4

equale erit quadratis HF.
CK. quæ à segmentis AC. CB.
describuntur, & eirectangulo
quod bis sub segmentis AC.
GB. comprehenditur nempe
rectangulis AG. GE.

PRob. Super datam AB. fiat ^a qua-
dratum AE. duc diametrum DB.
ex C. fiat CF. parallela ^b recta BE.
secans diametrum in G. per quod
age HK. parallelam ^b ipsi AB. hoc
posito sic dico. Trianguli ABD. late-
ra AD AB. sunt ^c equalia. ergo an-
guli ADB. ABD. sunt ^d equales, er-
go semirecti, & cum angulus A. sit
rectus. Idemque dicendum de trian-
gulo EDB. Rursus angulus DFG re-

^a 46. i.

^b 31. i.

^c 30.

Def.

^d 5. i.

^e 32. i.

^f 29. i.

Angulus est, angulus FDG. ostensus est
 semirectus, ergo angulus FGD. etiam
 semirectus est, ergo latera DF. FG. g 32. 2.
 sunt æqualia: sed ipsis etiam sunt h 6. 1.
 æqualia: latera opposita DH. HG. er- i 34. 1.
 go parallelogrammum FH. quadra- l 30.
 tum est. Eadem de causa quadra- Def.
 tum erit EK. ergo HF. CK. quadrata
 sunt segmentorum AC. CB. cum la-
 tus HG. sit æquale. ipsi AC. Simili-
 ter rectangula AG. GE. continentur
 sub segmentis AC. AB. quia CG. GK.
 sunt æquales ipsi CB. cum CK. sit
 quadratum, & GF. item æqualis re-
 ctæ HG. ob quadratum HF. hoc est
 rectæ AC. Igitur cum quadratum
 AE. sit æquale quadratis HF. CK. &
 rectangulis AG. GE. verum est qua-
 dratum AE. super datam AB. æqua-
 le esse quadratis segmentorum AC.
 CB. & rectangulo comprehenso sub
 iisdem segmentis, bis sumpto.

Si diuidar 6. in 4. & 2. quadratum
 6. hoc est 36. æquale est quadratis
 partium 4. & 2. hoc est 16. & 4. una
 cum numero 8. bis repetito qui sit æ
 partibus 2. & 4. in se multiplicaris,

PROPOSITIO V.

Th. 3.

*Si recta linea
A B. secetur in
G equalia in C. &
A C D B non equalia in
D. Rectangulū
L D. sub inæqualibus totius
A D. segmentis A D. D G. hoc
est D B. comprehensum, una
cum quadrato H F. quod ab
intermedia sectionum C D.
æquale est quadrato C I. quod
à dimidia C B. describitur.*

e 46. I.

b 31. I.

PRob. Super dimidia C B. fiat, qua-
dratum C I. ductaque diametro
B E. agatur b per D. recta D F. ipsi
B I. parallela : Ex eadem recta B I.
sume B K. æqualem ipsi D B. & per
punctum K. b agatur K L. ipsi A B.
parallela & addatur A L. parallela
ipsi B K. hoc posito sic dico, triangu-
li E C B. angulus C. rectus est, c & la-
tera C E, C B. æqualia, ergo d anguli
E. & B. sunt æquales. Ergo e semire-

e 30.

Def.

d 5. I.

Si. Item, anguli IEB. IBE. sunt æ- e 32. 1.
 quales & semirecti e ob eandem ra- f 29. 1.
 tionem. Rursus in parallelogrammo
 DI. angulus DBI. rectus est ex con-
 structione, ergo angulus BDF. re-
 ctus. Nunc in triangulo BDG. angu-
 lus D. rectus est: angulus DBG. pro-
 batus est semirectus, ergo & angu-
 lus BGD. semirectus est: ergo & late-
 ra DB. DG. sunt æqualia: ergo & re-
 ctangulum ID. sub inæqualibus seg-
 mentis AD. DG. hoc est DB. con- g 6. 1.
 tentum. Eodem modo demonstra- h 1.
 bitur parallelogrammum AF. esse Def. 1.
 quadratum supra segmentum inter-
 medium HG. hoc est CD. nam rectan-
 gulum LC. æquale est ipsi DI. cum
 utrumque sit æquale ipsi CK. nam i 36. 1.
 LC. & CK. sunt i supra æquales bases l 43. 1.
 & inter easdem parallelas: CG vero
 & GI. sunt complementa^l æqualia,
 quibus si addas commune DK. erunt
 æqualia CK. & DI. cætera autem
 nempe HF. CG. sunt communia.

Diuide 10 æqualiter in 5. & 5. in-
 æqualiter in 7. & 3. eritque nume-
 rus 21. ex 7. in 3. vna cum quadrato
 numeri intermediij 2. quod est 4.
 æquale quadrato dimidij 5. hoc est
 numero 25.

PROPOSITIO VI.

Th. 7.

*Si recta linea
AB. secetur bi-
fariam C. ei-
que recta qua-
dam BD. in re-*

*ctum adijciatur, rectangulum
AI. comprehensum sub tota
AB. cum adiecta BD. & sub
adiecta DI. hoc est BD. una
cum quadrato KG. à dimidia
KH. hoc est CB. equale est
quadrato CE. à linea CD.
que tum ex dimidia CB. tum
ex adiuncta BD. componitur
tanquam una linea, descri-
pto.*

a 46.1.

b 31.1.

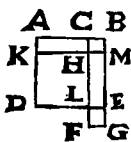
P Rob. Super rectam CD. a fiat
quadratum CE. per B. age BG.
parallelam b ipsi DE. sume DI. equa-
lem ipsi DB. & ex I. age IL. paral-
lelam

Iam & æqualem ipsi DA . iungatur-
que recta LA , quo facto sic dico. Re-
ctangula LC . KB . sunt inter easdem
parallelas & supra æquales bases,
ergo æqualia. Eidem KB . & æquale b 36. r.
est complementum HE . ergo erit & c 45. r.
 HE . æquale ipsi LC . & additis com-
munibus CH . BI . gnomon GD . IC .
æqualis erit toti rectangulo AI . quod
continetur sub tota AB . cum adiecta
 BD . & sub adiecta DI . hoc est BD .
Iam vero gnomon GD . IC . adiecto
quadrato KG . partis dimidiæ KH . d 34. r.
hoc est CB . fit æqualis quadrato
ipsius CD . quæ est pars dimidia cum
adiuncta. Ergo parallelogrammum
 AI . adiecto eodem quadrato KG .
fit æquale eidem quadrato CE .

In numeris. 10. secetur bifariam
in 5. & 5. addatur ei numerus 2. nu-
merus 24. qui producitur, ducto
composito 12. in adiunctum 2. una
cum quadrato 25. quadrato dimidiis.
æqualis est 49. quadrato numeri 7.
qui ex dimidio 5. & adiecto 2. com-
ponitur,

PROPOSITIO VII.

Th. 7.

*Si recta linea AB. secetur ut-
cunque in C. quadrata totius
& utriusque seg-
menti CB. simul sumpta,
hoc est AE. EF: equalia sunt
bis sumpto rectangulo AM.
quod sub tota AB. & sub di-
cto segmento CB. continetur,
cum addito KL. alterius seg-
menti AC. quadrato.*

PRob. Super AB. ^a fiat qua-
dratum AE. sume BM. æ-
qual. m ipsi CB. ducantur CL.
MK ^b parallelæ ipsis BE. AB. pro-
d. c BE. in G. sic ut EG. sit æqua-
lis ipsi BM, ^c hinc erit MG. equa-
lis ipsi BE. fiat quadratum EF.

a 46. 1

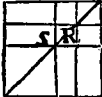
b 36. 1

c 2

hoc posito : quadratum totius AB . quod est AE . cum quadrato segmenti CB d hoc est EF . equalia sunt rectangulis $AM.MF$ (quod est sub tota AB . & segmento BC . cum BM . sit ipsi BC . æqualis; & in rectangulo MF . latera $MG.FG$. sint æqualia ipsis $BE.BM$. hoc est $AB.CB$) vnà cum quadrato alterius segmenti AC , quod est KE . totum videlicet partibus omnibus est æquale. d ex 7. conf.

Diuide 6. in 4. & 2. quadratum totius 6. nempe 36. vnà cum quadrato ipsius 2. hoc est 4. æqualia sunt numero 40. qui fit ex numero 6. bis ducto in 2. hoc est 24. vnà cum quadrato alterius partis 4. quod est 16.

PROPOSITIO VIII.

Th. 8. **A C B D** Si recta linea
I K **AB.** secetur ut
L S R **Mcunqne in C.**
 rectangulum IB.

E H G F quater compre-
 hensum sub tota **AB.** & uno
 segmentorum **BR.** hoc est
BC. cum eo, quod à reliquo
 segmento **AC.** hoc est **LS.** fit,
 quadrato **LH.** equale est qua-
 drato **AF.** quod à tota **AB.**
 & dicto segmento **BD.** hoc
 est **BC.** tanquam ab una
AD. describitur.

P Rob. Recta **AB.** secetur in **C.** adii-
 ciatur in rectum **BD.** ipsi **BC.** æ-
 qualis. Super tota **AB.** & adiuncta
BD. hoc est super **AD.** fiat quadratum
ED. ex punctis **B.** & **C.** duc rectas **BG.**
CH. ipsi **DF.** parallelas acceptisque

DK. KM. ipsis DB. BC. æqualibus,
 duc rectas KI. ML. ipsi DA. paralle-
 las. Hoc posito sic dico, circa R. con-
 stituta sunt quadrata quatuor, quo-
 rum latera omnia ipsi BC. sunt æ- ^{a Ex}
 qualia. Duæta diametro ED. comple- ^{const.}
 menta AR. RF. b sunt æqualia, sunt- ^{b 31. 1.}
 que rectangula sub tota AB. & BR.
 hoc est segmento BC. Eodemque
 modo IS. SG. sunt complementa æ-
 qualia, quibus si addas quadrata æ-
 qualia SR. BK. fient rectangula duo-
 bus præcedentibus æqualia, cum sint
 inter easdem parallelas & æquales
 bases: ergo quatuor illa rectangula
 sunt sub tota & vno segmento. Quod
 si quatuor illis rectangulis addas
 quadratum LH. alterius segmenti
 LS. hoc est AC. illa omnia simul sum-
 pta erunt æqualia quadrato ED. quod
 fit supra AD.

Si 6. secetur in 4. & 2. ducatur-
 que quater numerus 6. in 2. fient 48.
 & addatur quadratum ipsius 4. hoc
 est 16. fiet numerus 64. æqualis qua-
 drato ipsius 8. qui numerus compo-
 nitur ex toto 6. & parte 2.

PROPOSITIO IX.

Th. 9

*Si recta linea
AB. secetur in
equalia in C.
& non equalia*

*in D. quadrata quæ ab ine-
qualibus segmentis AD DB.
sunt, dupla sunt, eorum quæ
dimidia AC. & ab interme-
dia CD. sunt.*

Prob. Ex C. erigatur CE. perpen-
dicularis ipsi AB. & æqualis ipsi
CA. vel CB. ducanturque rectæ EA.
EB. Deinde ex D. erigatur DF. ipsi
EC. parallela secans EB. in F. & fiat
recta FG. ipsi CD. parallela, ducaturque
recta AF. hoc posito: Trianguli
isoscelis ACE. anguli A. & E.
sunt^a æquales^c & semirecti, cum an-
gulus ACE. sit rectus. Idem dicen-
dum de triangulo ECB. ergo totus
angulus AEB. rectus est. Iam in tri-
angulo EGF. angulus G. æqualis est

^a Ex
const.

^b 5. 1.

^c 32. 1.

angulo ECB. ^a ergo rectus, ergo anguli E. & F. ^b æquales ^c quia angulus E. semirectus est: ^e ergo latera GE. ^d 9.1. GF. æqualia. Aequalis etiam utrique est CD. ^e cum GD. sit parallelogrammum. Igitur si ab æqualibus CE. CB. tollantur æqualia GE. CD. restabit CG. ^f hoc est DF. ipsi DB æqualis. hæc præparatio. En demonstratio. Quadratum rectæ AF. ^g æquale est ^f 34.1. quadratis segmentorum inæqualium AD. DF. hoc est DB. Rursus quadratum rectæ AF. ^g æquale est quadratis AE. EF. Est autem AE. æquale ipsis ^h 47.1. AC. CE. atque adeo duplum quadrati quod fit à dimidia AC. Et quadratum EF. æquale est quadratis EG. GF. atque adeo duplum quadrati quod fit ab segmento medio GF. seu CD. quare quadrata quæ sunt ab inæqualibus segmentis AD. DB. dupla sunt eorum quæ à dimidia AC. & ab intermedia sectione fiunt. Quod erat demonstrandum.

Diuide 10. in 5. & 5 & in 7. & 3. media sectio 2. quadrata 49. & 9. partium inæqualium 7. & 3. sunt duplum quadratorum 25. & 9. partis dimidiæ 5. & sectionis 2.

PROPOSITIO X.

Tb. 10.

Si recta AB. secetur bifariam in C. eique adiciatur in directum recta BO. quod à tota cum adiuncta AO. & quod ab adiuncta BO. utraque singul quadrata dupla sunt quadrati à dimidia AC. & eius quod à composita CO ex dimidia CB. & adiuncta BO. tanquam una describitur.

PRob. Ex C. erigatur perpendicularis CE. xqualis ipsi AC. iungatur recta EB. ex E. fiat EF. parallela ipsi AO. per O. ducatur OF. parallela ipsi CE. occurrens recte EB. in G. iungaturque recta AG. In triangulo ACE. latera AC. EC. sunt

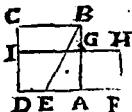
æqualia, & angulus ad C. rectus: ergo reliqui semirecti: itidemque in triangulo ECB. Similiter in triangulo EFG. latera EF. GF. sunt æqualia. Et angulus AOF. rectus; ergo reliqui semirecti.

Hinc demonstratur quod queritur. In triangulo AOG. angulus ad 47.1.
 A rectus est: ergo quadratum re-
 ctæ A æquale est quadratis re-
 ctarum AO. & OG. hoc est BO.
 rursus in triangulo AEG. angulus
 ad E. rectus est constans ex duobus
 semirectis: ergo quadratum ipsius-
 met A æquale est quadratis AE. &
 EG. Est autem AE. duplum quadrati
 AC. & EG duplum quadrati EF. vel
 FG. ergo quadrata AO. & BO. du-
 pla est ipsorum AC. & CO. quod
 erat demonstrandum.

Numerus 10. secetur in 5. & 5. cui
 addantur 3. quadrati 169. & 9. nume-
 rorum 13. & 3. dupli sunt numero-
 rum quadratorum 25. & 64. qui
 ex numeris 5. & 8. gignuntur.

PROPOSITIO XI.

Prob. I.

Datam rectā AB. ita secare in G; ut rectangulum CG. comprehensum sub tota AB. & sub uno segmentorum GB. sit equale alterius segmenti AG. quadrato GF.

PRaxis. Ad punctum A. excita perpendicularem AD. æqualem datæ AB. eam secabifariam in E. duc rectam EB. & ipsi æqualem faciat EF. producendo EA. Ex AB. abscindo AG æqualem & factum erit quod quæritur.

Prob, Supra datam AB. perfice quadratum AC. & supra rectam AF. quadratum FG & rectam HG. produc in I. hoc posito sic dico. Recta DA. secta est bifa-

ex
const.

riam in E. eique in directum ad-
 icta est AF. ^b ergo rectangu-
 lum FI. quod factum est sub to- ^{b 6.2.}
 ta DF. & FH hoc est FA. vna
 cum quadrato medix EA æqua-
 le quadrato EF. hoc est EB. Iam
 quadratum EB. ^{c 47. 1.} æquale est qua- ^{Tb. 14.}
 dratis AB AE. ergo quadrata
 AB AE. sunt æqualia rectangulo
 FI. cum quadrato EA. Ergo si
 commune quadratum AE. tollas,
 rectangulum FI remanebit æ-
 quale quadrato ipsius AB. hoc est
 AC. Quod si ab æqualibus AC.
 FI. tollas commune AI. rema-
 nebit CG rectangulum sub tota
 CB. hoc est BA & altero seg-
 torum GB. æquale quadrato GF.
 quod fit à reliqua parte GA, quod
 erat demonstrandum.

PROPOSITIO XII.

Th. II.

A .

*In amblygonio**Triangulo ABC.**quadratum lateris*

*AC. angulum B. obtusum
subtendentis, quadrata late-
rum BA. BC. angulum obtu-
sum comprehendentium, supe-
rat bis sumpto rectangulo sub
latere BC. & sub ipsa BD. in
directum ei addita usque ad
occursum perpendicularis ab
A. altero angulo acuto caden-
tis.*

PRob. demitte perpendicula-
rem ex A. & rectam CB. pro-
duc usque dum ei occurrat in D.
Quia recta CD. diuisa est ut-
cunque in B. , est quadratum
ipsius CD. aequale quadratis

rectarum DB. BC. cum duobus
 rectangulis sub DB. BC. addatur
 ergo utrimque quadratum rectæ
 DA. erunt quadrata CD. DA, æ- *per 47.*
 qualia tribus quadratis CB. BD, ^{1.}
 DA. cum duobus illis rectangu-
 lis. atqui quadratum rectæ AC.
 est æquale quadratis ipsarum
 CD. DA. & quadratum ipsius
 AB. est æquale quadratis ipsa-
 rum BD. DA. ergo quadra-
 tum rectæ AC. est æquale duo-
 bus quadratis CB. BA. cum duo-
 bus illis rectangulis. Superat ergo
 quadrata ipsa, duobus ipsismet
 rectangulis. quod erat demon-
 strandum.

PROPOSITIO XIII.

Th. 12

In Oxygoni^o
triangulo ABC.
quadratum late-

ris AB. angulum C: acutum
subtendentis superatur à qua-
dratis laterum CA. CB. eun-
dem comprehendentium, bis
sumpto rectangulo sub latere
CB. & sub assumpta interiùs
linea DC. usque ad occursum
perpendicularis ab A. altero
angulo acuto cadentis.

PRob. demitte perpendicula-
rem AD. Recta BC. diuisa est
vteunque in D, ergo per 7. 2.
quadrata rectarum BC. DC. æ-
qualia sunt rectangulis duobus
sub BC. CD. & quadrato reliqui
segmenti BD. Adde vtrisque
commune quadratum rectæ DA.

sic tria quadrata BC. DC. DA. æqualia sunt quadratis duobus BD. DA. & rectangulis duobus sub BC. DC. Nunc quadratis duobus DC. DA. æquale est quadratum AC. Ergo duo quadrata rectarum BC. CA. æqualia sunt rectangulo bis sumpto sub BC. DC. & quadratis BD. DA. hoc est quadrato AB. Ergo quadratum rectæ BA. minus est quadratis AC. CB. rectangulo bis sumpto sub rectis BC. DC. quod erat probandum. 475

PROPOSITIO XIV.

• *Dato rectilineo*

Tab. 13.

A. æquale quadratum CH: constituere.

PER 45. i. fiat rectangulum BD. æquale rectilineo A. D. rectanguli latera sint æqualia; erit quadratum quod peritur. Si inæqualia, producas vnum, puta DC. in F. sit vt CF. æqualis sit ipsi CB. secā bifariam DF. in G. & centro G. spatio D. duc circumulum DHF. produc latus BC. in H quadratum quod fiat ex CH. erit æquale rectangulo CE.

Prob. Recta DF. secta est æqualiter in G, & non æqualiter in C. ergo rectangulum CE. sub inæqualibus segmentis DC CB, hoc est CF. vna cum quadrato segmenti medii GC, æqualia sunt quadrato rectæ GF, hoc est GH, quadratum GH, æquale est

a 5. 2

b 15.

Def. 1.

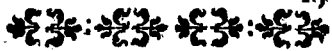
c 47. 1

Ic est quadratis GC, CH, & consequenter quadrata GC, CH, aequalia sunt rectangulo CE, & quadrato GC. Ergo si tollas commune quadratum GC, remanebit quadratum rectę CH, aequale rectangulo CE, hoc est rectilineo A, quod erat faciendum.

MONITVM.

IN superioribus, frequenter adhibui numeros: cum tamen in demonstrationibus geometricis sepe vsui esse non possint; quia irrationales & incommensurabiles quantitates non explicant, Sed nota 1. Sęper in omnibus rponi geometricas demonstrationes 2. Non recipi quidem debere numeros in demonstrandis irrationalium aut incommensurabilium quantitarum habitudinibus & affectionibus quę sola quantitate continua cognoscuntur: ve-

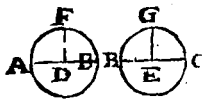
rum nemo negarit in demonstra-
tionibus quantitatis continuz
maioris lucis gratia, & explican-
dæ clarius propositionis, nos
posse uti numeris, modo eos non
accipiamus pro fundamento ra-
tionis. Vnde robur suum non ac-
cipit demonstratio à numeris, sed
lucem tantum. Et vero iis vsus est
Archimedes proposit. 2. de circu-
li dimensione & post eum omnes
passim geometræ.

EVCLIDIS

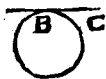
ELEMENTVM III.

DEFINITIONES.

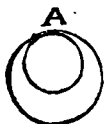
1. *Æqua-
les circu-
li sunt,
quorum
diametri*

*AB. BC. sunt aquales : vel
quorum, quæ ex centris D. &
E. recta lineæ DF. EG. sunt
æquales.*

2. *Recta circulum
tangere dicitur,
quæ cum circulo
tangat puta*

*in B. si producat in C. cir-
culum non secat.*

3. Circuli se mutuo tangere dicuntur qui se se mutuo tangentes ut in A. se se mutuo non secant.

4. In circulo equaliter distare à centro rectæ dicuntur, cum perpendiculares DE.

DF à centro D. ad ipsas AB. CK. ductæ aquales sunt; longius autem abesse dicitur GH. in quam maior perpendicularis DI. cadit.

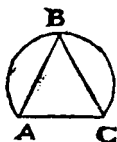

5. Segmentum circuli, est figura quæ sub re-

Et AB . & circuli peripheria
 ACB . comprehenditur.

6. Segmenti au-
 tem angulus est
 CAB . qui sub
 recta linea AB . & circuli pe-
 ripheria CA . comprehendi-
 tur.

7. In segmento
 autem angulus
 est puta ABC .
 cum in segmenti
 circumferentia
 sumptum fuerit pñctum quod-
 piam B , & ab eo in terminos
 recta AC . segmentum termi-
 nante, luna recta ut BA . BC .
 fuerint ducta.

8. Cum vera
comprehenden-
tes angulum
D A B. recte
AD. AB. ali-

quam assumunt peripheriam
ut BCD. illi angulus dicitur
insistere.

9. Sector circuli
est, cum ab ipsius
circuli centrum
A. angulus BAC.
fuerit constitu-

tus: comprehensa nimirum fi-
gura & à rectis AB. AC. an-
gulum BAC. continentibus,
& à peripheria BC. ab illis
assumpta.

10. Similia circuli segmenta sunt ABC .

DEF . quæ angulos BAC .

EDF . capiunt æquales, aut in quibus anguli $CB A$. FED . inter se sunt æquales.

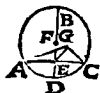
PROPOSITIO I.

Dati circuli.

ABC. centrum

F. reperire.

Prob. 1

a 10.1

b 11.1.

PRaxis ductam AC, a diuide
bifariam in F. Ad punctum
E, b erige perpendicularem at-
tingentem ambitum in B. & D.
hanc BD. bifariam a secam in F,
punctum F. erit centrum circuli.

c 15.1.

Def.

Prob. Non est aliud punctum
in recta BD. c cum centrum ibi sit
tantum ubi linea secatur bifariam.
Neque erit extra rectam BD. Sit

d Ex

const.

etiam in G ducanturque GA. GE.
GC. in triangulis GAE. GCE.
Latera GA. AE. sunt d aequalia
ipsis GC CE. & GE. commune.

e 8.1

Ergo tota triangula e sunt aequalia,
& anguli CEA. GEC. aequales.
f Ergo angulus GEA rectus:
quod esse non potest cum eius
partialis FEA. s sit rectus.

f 10.1

Def

g Ex

const.

PROPO.

PROPOSITIO III.

Tb. 2.

Si in circulo
CBD. recta qua-
dam CE. per
centrum A. re-

ctam quandam BD. non per
centrum, bifariam in F. se-
cet, & ad (angulos) rectos
eam secabit: Et si ad rectos
eam secet, bifariam quoque
eam secabit.

P Rob. 1^a pars. Ductis à centro
A. æqualibus rectis AB AD.
triangulis ABF, AFD, habent om-
nia latera æqualia singula singu-
lis: ^b ergo anguli AFB, AFD, sunt
æquales, ^c ergo recti

Prob. 2^a pars, Latera AB. AD.
sunt æqualia: angulus ABD. ^d æ-
qualis est angulo ADB. & AFB.
Ergo ipsi AFD. Ego latera BF. FD.
sunt æqualia.

^b 8.1
^c 10.
^d 1.

^e ex
const.
f. 26. 1

PROPOSITIO IV.

Si in circulo

ADB. dua recta 1430

AB. CD. se se in-

uicem secant, non

per centrum F. extensa, non

se se bifariam secant.

PROB. Vis ut altera tantum per centrum transeat & alia non: ^a ergo altera alteram non 1431 secabit bifariam. Vis ut neutra 1432 transeat. Ex centro F. in punctum 1433 sectionis E. ducō rectam FE, & sic dico. Vis rectas EA. EB, esse æquales. ^b Ergo anguli FEA. FEB. sunt recti. Similitérque vis rectas EC. ED, esse æquales: ^b ergo angulus FEC, rectus, quod repugnat, cum sit pars recti. FEB.

PROPOSITIO V.

26. 4.
 Si duo circuli
 DCB. ECB. se
 se mutuo secant
 in B. & C. non
 erit illarum idem centrum.
 A.

PRob. Ductis rectis AB. AD.
 hæ erunt æquales, cum sint à
 centro ad circumferentiam. Re-
 ctæ etiam AE. AD. erunt æqua-
 les, cum etiam ducantur à centro
 ad circumferentiam : pars totis
 quod repugnat.

PROPOSITIO VI.

Si duo circuli ^{T₁ T₂}

*AB. CB. se se
mutuo interius
tangant in B. eo-*

*rum non erit idem centrum
D.*

PRob. Ductis DB. DC. lineæ
DA. est æqualis lineæ DB.
cùm sint ductæ à centro ad cir-
cumferentiam. Lineæ DC. DB.
sunt æquales ob eandem cau-
sam. Ergo DA. DC. erunt æqua-
les, pars toti, quod repugnat.

PROPOSITIO VII.

Tb. 6

Si in circuli
 diametro A.B.
 sumatur aliquod
 punctum G. quod
 non sit centrum
 circuli: & à puncto G. qua-
 dam recta G C. G D. G E.
 G N. in circulum cadant: ma-
 xima quidem erit G A. in qua
 centrum F. minima vero reli-
 qua G B. aliarum vero, sem-
 per eius, quæ per centrum du-
 citur, propior G C. remotiore
 G D. maior erit: solum autem
 due rectæ G E. G N. ab illa
 puncto G. æquales in circulum
 cadunt ad utrasque (partes)
 minime.

Prob. 1^a pars. Ductis rectis FG. FD. FE. FN. ex centro F. duo latera CF. FG. trianguli CFG. & maiora sunt tertio CG. at hæc sunt equalia toti GA. ergo GA. est maius quam CC.

Prob. 2. Latera EG. GF. trianguli EGF. & maiora sunt tertio EF. ergo ^{a 20.1} maiora sunt quam sit linea FB. quæ est equalis ipsi FE. ergo si dematur utrique communis recta GF. remanebit GE. maior quam GB.

Prob. 3. Triangula CFG. DFG. habent latera FC. FD. æqualia & latus FG. commune, angulus vero CFG. maior est angulo DFG. totum parte; ^{b 29.1} ergo latus CG. ^{c 4.1.} maius erit quam DG.

Prob. 4. Facto angulo GFN. æquali GFE. GN. GE. erunt ^c æquales. Nec à puncto G. aliæ duci possunt æquales ipsis GE, GN. erunt enim semper propiores ei quæ ducitur per centrum vel remotiores, & consequenter maiores vel minores, per tertiam partem huius.

PROPOSITIO VIII.

Fig. 7.

Si extra circulum BEH. sumatur punctum quodpiam A. & à puncto ad circulum ducantur rectae quaedam AF.

AG. AH. quarum una quidem per centrum L. reliquæ verò ut libet. In cauam quidem peripheriam cadentium rectarum maxima (erit) quæ per centrum L. (ducitur) aliarum vero semper propior (ei) quæ per centrum L. remotiore maior erit. In connexam vero peripheriam cadentium rectarum minima quidem est

illa quæ inter punctum A. & diametrum BH. (ponitur) aliarum vero ea quæ propior est minima AB. remotiore semper minor est. Dux autem tantum rectæ æquales ab eo puncto A. cadent in circulum ad utraque minima AB. latera.

PRob. 1. pars. Ductis rectis LG, LF. duo latera AL, LG. x. 7
hoc est LH, ² maiora sunt tertio AG. ergo AH, maior erit quam AG.

Prob. 2. Latera AL, LG, trianguli ALG, sunt æqualia lateribus b 24. 1
LF, LA, trianguli ALF; angulus autem ALG, maior est angulo ALF, ⁶ ergo latus AG, maius est latere AF.

Prob. 3. Ductis rectis LC, LD, duo latera AC, LC, trianguli ACL, ² maiora sunt tertio AL,

demantur æqualia
LB. LC. remane-
bit AC, maior
quàm BA.

Prob. 4. Quia
intra triangulum
ALD: duæ rectæ
AC, CL, iungun-

§ 21.1 tur: & erunt lateribus trianguli
minores; demptis igitur quali-
bus LC, LD, remanebit DA, ma-
ior quam CA.

Prob. 5. Facto angulo ALI.
æquali A'LC. duo triangula illa
derunt æqualia: ergo latera AI,
d 4.1. AC, æqualia; neque alia duci po-
test recta, his æqualis: erit enim
§ 21.1 semper propior minimæ AB, vel
remotior & consequenter ma-
ior vel minor.

PROPOSITIO X.

Circulus

Th. 2

A E F. non se-
cat circulumF D C. per plu-
ra puncta quam
duo.

#1. 3

69. 3

PRob. Secet enim in tribus se-
vis. Circuli EFC. centro G.
inuento, ducantur rectæ GA;
GC, GF, quæ quia sunt æquales,
& attingunt ambitum circuli v-
triusque, punctum G, erit etiam
centrum circuli vtriusque quod
est absurdum per 5. huius.

PROPOSITIO XI.

Si duo circuli

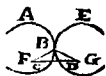
ABC. AED. *Th. 18.*
contingant se se
interius A. &

sumpta fuerint eorum centra
GF. ad eorum centra adiun-
cta recta linea FA. & produ-
cta, in contactum A. cadet cir-
culorum.

PRob. Ducta recta DE. cōiungent
 eorum centra, non incidat in
 contractum, à punto F. centro cir-
 culi ADE. ducatur recta FA. & pun-
 to G. centro circuli ABC. ducatur
 GA. duo latera GF. GA. & maiora
 sunt tertio FA. ergo maiora latere
 FD. cum FA. FD. ducantur à centro
 ad circumferentiam, dempto ergo
 communi FG, remanebit GA. ma-
 ius latere GD. Est autem GA. æqua-
 lis lateri GB. ergo GB. maius erit
 quam GD. pars toto. *20.13*

PROPOSITIO XII.

Tb. II

*Si duo circuli
ABC. EBD, cō-
tingunt se inui-
cem exterius B.*

*qua adiungitur ad eorum cen-
tra, per contractum trahetur.*

e 20. I.

PRob. Si neges: sit recta FG.
centra coniungens. Ductis FB.
GB. latera BF. BG. * maiora sunt
tertio FG quod tamen maius
probatum illis: nam FC, FB, sunt
æqualia, cum sint à centro ad pe-
ripheriam: similiterque GD GB.
ergo si illis addas CD, maius erit
FG, quam FB. GB. ergo GF, non
est recta iungens centra.

PROPOSITIO XIII.

Circulus cir- Tb. 12.

*culum non tangit
in pluribus pun-
ctis, quam uno,
sive intus, sive
extra tangit.*

PRob. Tangat enim in duobus,
puta A, & C, centrum^a debe-
bit esse in linea, quæ iunget con-
tactum circulorum : viriusque
autem non^b potest esse idem cen-
trum. Ergo in illa recta erunt
duo centra, puta G, & H, quod
fieri non potest, cum linea in
unico puncto, possit tantum secari
bifariam.

11. 6.
12. 3.
6. 3.

PROPOSITIO XIV.

Th. 13

In circulo ABC ,
 æquales rectæ AB ,
 DC , æqualiter
 distant à centro

E . & æqualiter distantes à
 centro, sunt sibi innicem æqua-
 les.

a 12. 1.

b 3. 3

c 47. 1.

d 4.

def. 3.

Prob. 1. centro E . in rectas AB ,
 CD , a duc perpendiculares EF ,
 EG . rectæ AB , CD . secæ^b erant bi-
 fariam. Iunctis EA , ED . quadratum
 rectæ ED . c est æquale quadratis re-
 ctarum DG , GE . Demptis ergo æqua-
 libus EA , ED . AF , GD . remanebit
 recta FE . æqualis rectæ EG . & conse-
 quenter rectæ AB , CD . d æqualiter
 distant à centro.

Prob. 2. pars. Ex probatis quadra-
 ta EG , GD . sunt æqualia quadratis
 EF , FA . & quadratum EG . æquale
 quadrato EF . ergo quadratum FA .
 æquale est quadrato GD . e ergo re-
 ctæ BA . æqualis est rectæ DC .

f 7.

Ax. 1.

PRO.

PROPOSITIO XV.

In circulo AB *Tb. 14.*

CD. maxima quidem est diameter AF. aliarum verò semper propior BE. centro G. erit maior remotiore CD.

Prob. 1. pars. Ductis GB, GE, duo latera GB, GE, trianguli GBE, ^a maiora sunt tertio BE, at ^a 20. hæc sunt æqualia diametro AF. ergo AF, maior est quam BE.

Prob. 2. Ductis rectis GC, GD, duo latera GC, GD, sunt æqualia lateribus GB, GE, angulus vero BGE, maior est angulo CGD. ^b ergo latus BE, maius latere ^b 24.1. CD.

PROPOSITIO XVI.

Th. 15.

Qua ab extre-
mitate diametri
AC. ad rectos
angulos linea
EF. ducitur, ca-
det extra circulum ABC. &
in locum inter ipsam EF. &
circumferentiam, AHB. alta-
ra recta GA. non cadet: &
semicirculi angulus DAB.
maior erit omni acuto angulo
rectilineo: reliquus autem
EAH. minor.

P Rob. 1a pars. Si non cadat extra,
 cadat intra, ut recta BA. Tunc
 trianguli ADB. duo latera DA. DB.
 a sunt æqualia: ergo anguli DAB.
 DBA. b sunt æquales, quod esse non
 potest per 17. 1. ponitur enim angu-
 lus DAB. rectus, ergo, &c.

a 15.

b 1.

c 1. 1

Prob. 2. Vis posse duci GA. ducatur: & in eam ex centro D. poteris e 12. 1.
ducere perpendicularem DG. ducatur: tunc cum angulus DGA. sit re-
ctus, minor recto d erit DAG. ac pro- d 17. 1.
inde latus DG. minus latere DA. per
19. 1. totum videlicet parte, quod est
absurdum.

Prob. 3. Vt fieret angulus maior
angulo DAB. deberet duci recta in-
ter rectam EA. & peripheriam AB.
quod iam probavi fieri non posse.

Prob. 4. Si enim aliquis angulus
rectilineus constitui posset minor
angulo EAB. duceretur recta inter
AE. & peripheriam AB. quod vt iam
dixi fieri non potest.

Corollarium.

Hinc communiter elicitur rectam
ad extremum diametri perpendicu-
larem, tangere circulum, & in vnico
puncto geometrice tangere: nam si e 1. 31
plura tangeret, caderet e intra cir-
culum.

PROPOSITIO XVII:

Prob. 2.

*A dato puncto
A. rectam li-
neam AC. duce-*

*re, qua datum tangat circuli-
um BCD.*

PRaxis. Centro D. spatio A.
fiat pars circuli AE. ducatur
recta DA, & ad punctum B, exci-
tetur perpendicularis BE, iunga-
turque recta DE, à puncto A, du-
catur recta AC, hanc dico tange-
re circulum BCD.

Prob. Triangula ADC, BED,
se habent iuxta 4. 1. cum latera
DA, DE, DB, DC, sint ^a æqualia
& angulus D. communis. Ergo
cum angulus EBD. sit rectus, re-
ctus etiam erit DCA. ergo recta
AC, ^b tanget circulum.

15.1
Def.

16.3

PROPOSITIO XVIII.

*Si aliqua recta Th. 16
AB. tangat cir-
culum DCE. à
centro vero D. ad
contactum C.*

*quedam recta DC. adiunga-
tur : que adiungitur, DC.
perpendicularis erit ad eam
qua continget AB.*

PRob. Si negas : sit alia , puta
DB. ergo cum angulus B, po- ^{a 17. 1.}
natur rectus , minor recto^a erit ^{b 19. 1a}
angulus C. ergo latus DC, b ma-
ius erit latere DB, pars toto quod
est absurdum.

PROPOSITIO XIX.

Tab. 17.

Si circulum
EDC. contingat
aliqua recta AB.
à contactu vero

C. tangenti AB. ad rectos an-
gulos recta linea EC. ducta
sit, inducta EC. erit centrum
circuli D.

§ 18.3

Prob. Si negas, sit ubi est F,
ducta FG, ipsi AB, æ erit per-
pendicularis : ergo angulus re-
ctus FCB, recto DCB, erit æqua-
lis, pars toti quod est absur-
dum.

PROPOSITIO XX.

In circulo DFGA.
angulus BEC. ad cen-
trum E. duplex est an-
guli BAC. ad periphe-
riam, cum fuerit eadem
peripheria BC. basis an-
gulorum.

Th. 18.

Prob. Id tribus potest modis cō-
tingere. Includant 1. rectæ AB.
AC. rectas EB. EC. ductæque AF. per
centrum E. duo latera EA. EB. erunt
æqualia, ergo anguli EBA. EAB. æ-
quales: angulus autem BEF. duobus
EAB. EBA. b est æqualis. ergo duplus b 32. 1.
anguli BAF. Idē dic de angulo FEC.
respectu anguli EAC. ergo totus
BEC. totius BAC. erit duplus.

2. Rectæ DG. DB. non includant
rectas EG. EB. cum latera ED. EB.
sint æqualia, anguli EDB. EBD. c æ-
runt æquales. His autem duobus, d 32. 1.
angulus GEB. est d æqualis. Ergo
idem erit duplus anguli GDB.

3. Triangula BEC. BDC. sese inter-
secant, ducaturque recta DG, per cen-
trum E. totus angulus GEC. erit du-
plus totius GDC. angulus vero GEB.
duplus est anguli GDB. ergo reli-
quum BEC. duplum erit reliqui BDC.
quod erat probandum,

PROPOSITIO XXI.

Th. 19.

In circulo
AD. CB. qui
in eodem seg-
mento BC. sunt
anguli BAC.

BDC. sunt inter se equa-
les.

PROB. Angulus BEC, ^a est
 duplus anguli BAC. & du-
 plus anguli BDC. ^b ergo anguli
 BAC. BDC. sunt inter se æ-
 quales.

^a 20. 3.^b 1.

Ax.

PRO-

PROPOSITIO XXII.

Quadrilatera Ta. 10
rorum in cir-
culo A B C D.
(descriptoru)

oppositi anguli DCB. DAB,
duobus rectis sunt aequales.

Prob. Diametris AC, DB, da-
 ctis, anguli ADB, ACB, in
 eadem portione^a sunt æquales,
 similiterque anguli BAC, BDC:
 ergo totus angulus ADC, est æ-
 qualis angulis B C A, BAC; sed
 anguli BCA, BAC, cum tertio
 ABC,^b valent duos rectos: ergo
 angulus ADC, æqualis ipsis BCA,
 BAC, cum angulo ABC, valebit
 duos rectos. Idem de aliis oppo-
 sitis dicetur. Ergo, &c.

PROPOSITIO XXIII.

Tab. 20

*Super eadem
recta DF. duo
segmenta circula-
rum similia
DIF. DEF. &
inaequalia non constituentur
ad easdem partes.*

PROB. Sint enim si fieri potest
DIF, DEF, similia segmenta,
ductis rectis ED, EF, ID, anguli
DIF, DEF, ^a erunt æquales, quod
est absurdum per 16. 1.

a 10.
Def. 3

PROPOSITIO XXIV.

Super Tb. 22.

aqua-
libus
rectis
A B.

DF. *similia segmenta circulo-
rum sunt inter se equalia.*

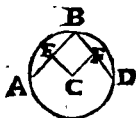
PROB. Collocetur AB. super
DF. ² congruent ergo si non
congruant segmenta vel vnum ^{28.}
totum extra aliud cadet, quod ^{Ax.}
est absurdum per 23, vel cadet
partim intra, partim extra; & sic.
circulus circulum secabit in plu-
ribus pñctis quam duobus, quod
repugnat per 10. 3.

PROPOSITIO XXV.

Circuli AB

D. segmento
dato ABD.
describere cir-
culum, cuius

est segmentum.

Prob 3.

PRAX. Accipiantur in dato segmento tria puncta A B D. ductisque rectis AB, BD, & diuisisque bifariam & ad angulos rectos per rectas CE, CF, punctum G, in quo intersecant erit centrum.

Prob. Per 1. 3. centrum est in utraque CE, CF. ergo ubi se intersecant. circuli enim unius, unicuique tantum potest esse centrum.

10. 6.
11. 1

PROPOSITIO XXVI.

In equalibus
circulis ABC.
DEF. aequales
anguli G. & H.

Th. 13.

B. & E. equalibus periphe-
riis AC, DF. insunt, siue ad
centra G. & H. siue ad peri-
pherias B. & E. constituti sint.

Prima pars. Prob. Trianguli
AGC, latera GA, GC, & an-
gulus G, ponuntur æqualia late-
ribus HD, HF, & angulo H, er-
go bases AC, DF, sunt æquales. e 4. r
b 24. 3.
Ergo peripheriæ AC, DF, erunt
etiam æquales.

Prob. 2^a Anguli ABC, DEF,
ponuntur æquales: , ergo seg-
menta ABC, DEF, sunt similia: e dif.
10. 3
ergo Æqualia, cum rectæ AC
DF, sint æquales. Ergo cum cir-
culi ponantur æquales, remane-
bunt segmenta AC, DF, æqualia. e 3.
Ax.

PROPOSITIO XXVII.

Tb. 24

In equalibus circulis ABC. DEF. anguli qui in equalibus peripheriis AC. DF. insistant sunt inter se aequales, siue ad centra G. & H. siue ad peripherias B. & E. constituti, insistant.

a 23.1.

b 25.3

PRob. si non sint aequales, sit alter maior, puta AGC, fiatque AGI, ipsi DHF, æqualis, peripheria AI, erit^a æqualis peripheriæ DF, sed peripheria DF, ponitur æqualis ipsi AC. ergo AC, & AI, erunt aequales, pars toti: Idem^c dic de angulis B, & E, cum G, & H, ^d sint eorum dupli.

c 7.

Ax,

d 20.3

PROPOSITIO XXVIII

*In aequalibus Th. 25.
circulis ABC.
DEF. aequales
rectæ AC. DF.*

*æquales peripherias AC. DF.
ABC. DEF. auferunt, ma-
iorem quidem maiori, mino-
rem autem minori.*

PRob. Ductis rectis GA, GC,
HD, HF, triangula AGC,
DHF, ^a sunt æqualia. Ergo angu- ^{a 8.1.}
lus G, angulo H, est æqualis: ^{b 26.3.}
er- ^{c 3.}
go peripheriæ AC, DF, ^{ax.} æqua-
les. ^c ergo reliquæ ABC, DEF,
sunt æquales.

PROPOSITIO XXIX.

Tē. 26

*In equalibus
circulis ABC.
DEF. aequales
peripherias AB*

*C. DEF. AC. DF. aequales
rectæ AC. DF. subrendunt.*

27.3.

PRob. Ductis rectis GA, GC,
HD, HF, anguli G, & H, erunt
aequales: latera etiam GA, GC,
HD, HF, sunt aequalia ex sup-
positione: ergo bases AC, DF,
erunt æquales.

4.1

PROPOSITIO XXX.

*Datam peri- Prob. 4.
pheriam A B C.
secare bifariam*

puta in B.

PRaxis. Ducatur recta AC, eam *a 10. 2*
diuide a bifariam in D. per
perpendicularem DB. erit peri-
pheria secta bifariam in B.

Prob. Ductis rectis AB, CB,
triangula ABD, DBC, se habent *b 28. 2*
iuxta 4 1. ergo latera AB, CB,
sunt æqualia, b Ergo peripheriæ
quas subtendunt sunt æquales.

PROPOSITIO XXXI.

Th. 27

¹ In circulo A
BEC. *angulus*
ABC. qui in se-
micirculo *rectus*
est: ² qui autem in maiore seg-
mento B C A. *minor recto*:
³ qui vero in minore segmento
BEC. *maior recto*: ⁴ & insu-
per *angulus* CBA. ex recta
CB. & peripheria BA. ma-
ioris segmenti, *recto* quidem
maiores est; ⁵ minoris autem seg-
menti *angulus* EBC. qui ex
peripheria EB. & recta BC.
minor est recto.

PRob. 1. pars. Centro D, du-
ctis rectis DA, DB, DC, an-
guli DAB, DBA, ² erunt *æquales*:
itemque anguli DCB, DBC. ergo

totalis angulus ABC, est equalis
angulis A, & DCB, sed his^b est
aequalis FBC, ergo angulus
ABC, c est rectus. b 32.1.
c 13.1

Prob. 2. Angulus ABC, est re-
ctus: ergo angulus ACB, in ma-
iore segmento d est minor recto. d 32.1.

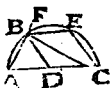
Prob. 3. Fiat quadrilaterū BA.
angulus A, e minor est recto, er-
go angulus BEC, in minori seg-
mento f est maior recto. e per 1.
partem
huius
f. 22. 3.

Prob. 4. Angulus ex peripheria
AB, & recta CB, est maior angu-
lo composito ex rectis AB, BC,
totum videlicet parte.

Prob. 5. Angulus compositus
ex peripheria EB, & recta CB,
minor est angulo composito ex
recta FB, BC, pars toto. Huius
propositionis autor fertur Thales
Milesius annis ante Christum,
650.

PROPOSITIO XXXI.

Th. 27

¹ In circulo A
BEC. *angulus*
ABC. qui in se-
micirculo rectus
est: ² qui autem in maiore seg-
mento BCA. minor recto:
³ qui vero in minore segmento
BEC. maior recto: ⁴ & insu-
per *angulus* CBA. ex recta
CB. & periphēria BA. ma-
ioris segmenti, recto quidem
maiores; ⁵ minoris autem seg-
menti *angulus* EBC. qui ex
periphēria EB. & recta BC.
minor est recto.

PRob. 1. pars. Centro D, du-
ctis rectis DA, DB, DC, an-
guli DAB, DBA, ² erunt æquales:
itemque anguli DCB, DBC. ergo

totalis angulus ABC, est equalis
angulis A, & DCB, sed his^b est
aequalis FBC, ergo angulus <sup>b 32.1.
c 13.1</sup> ABC, est rectus.

Prob. 2. Angulus ABC, est re-
ctus: ergo angulus ACB, in ma-
iore segmento^d est minor recto. ^{d 32.1.}

Prob. 3. Fiat quadrilaterū BA.
angulus A, minor est recto, er-
go angulus BEC, in minori seg-
mento^e est maior recto. <sup>e per r.
partem
huius
f. 22. 3;</sup>

Prob. 4. Angulus ex peripheria
AB, & recta CB, est maior angu-
lo composito ex rectis AB, BC,
totum videlicet parte.

Prob. 5. Angulus compositus
ex peripheria EB, & recta CB,
minor est angulo composito ex
recta FB, BC, pars toto. Huius
propositionis autor fertur Thales
Milesius annis ante Christum,
659.

PROPOSITIO XXXII.

Th. 28

Si circulus CEF. tetigerit aliqua recta AB. à tactu autem C. ducatur quædam recta, secans circulum DC vel EC. anguli quos ad tangentem AB. faciet, erunt æquales angulis qui sunt in alternis circuli portionibus, id est angulus ACE. æqualis est angulo F. & angulus BCE. angulo G.

PRob. Ducta perpendiculari DC. cum angulus ACD. sit rectus, angulus qui fieret in semicirculo, illi, esset æqualis: si vero non sit rectus ut ACB. primo duc rectam DC, per cẽtrum, deinde accipe in peripheria ali-

quod punctum puta G, ducan-
 turque rectæ DE, EG, GC, cum
 angulus DEC, in semicirculo^b sit
 rectus. reliqui duo puta ECD,^{b 31. 9.}
 EDC,^{c 32. 1} valent vnum rectum: sed
 anguli ACE, & ECD, valent etiã
 vnum rectum, cum recta DC, sit
 perpendicularis: dempto igitur
 communi ECD, remanebit ACE,
 æqualis angulo EDC, qui^d æ-^{d 27. 3}
 qualis est angulo CFE, ergo &
 angulus ACE, angulo CFE, æ-
 qualis. Rursus, cum quadrilateri
 DG, anguli in circulo oppositi^{e 22. 3.}
 EDC, EGC, e valeant duos re-
 ctos, sicut & anguli ACE, ECB, ^{f 13. 1}
 qui^f valent etiam duos rectos &
 angulus CDE, sit^g æqualis angulo ACE, remanebit angulus G,
 angulo ECB, æqualis. ^{g per t. partem huius}

PROPOSITIO XXXIII.

Prob. 5.

*Super data
recta AB. por-
tionem circuli
describere, qua
capiat angulum
dato angulo re-
ctilineo aqua-*

lem.

- S**I datus angulus sit rectus,
qualis est E, recta AB, diuisa
bifariam in D, centro D, spatio
DA, si fiat semicirculus AFCB,
ductis rectis AC, CB, angulus C,
erit æqualis dato angulo E, quia
erit in semicirculo. Si angulus sit
acutus vt C, sitque data recta BA,
ad punctum A, fiat angulus D
AB, æquale angulo C, ductaque
ad punctum A, perpendiculari FA,
fiat angulus EBA, æqualis angulo
EAB, latera EB, EA, erunt

æqualia: quare si puncto E, spatio EA, fiat circulus, trāsibit per punctum B, quo posito sic probatur. Cum recta FA, sit diameter, & recta DA, ad eius extremum sit ei perpendicularis, ^{d per corol. 16. 3.} d tanget circulū: ^{e 32. 3} ergo angulus DAB, e erit angulo cuicunque, qui fiet in altera circuli portione, puta angulo AGB, æqualis: ergo portio AHGB, continet angulum æqualem angulo dato C. Si vero angulus sit obtusus puta H, eadem erit demonstratio: angulus enim AIB ipsi H, e erit æqualis.

PROPOSITIO XXXIV.

A dato circulo ABC, *Prob. 6*
segmentum CB A, ab-
scindere capiens angu-
lum B. æqualem dato
angulo rectilineo D.

D^a Vcatur tangens EF. ad pū- ^{a 17. 3}
ctum A. ^b fiat angulus CAE, ^{b 33. 1}
æqualis dato D. portio ABC, ^{c 32. 3} c ca-
piet angulum B. æqualem dato.

PROPOSITIO XXXV.

Th 29.

Si in circulo AD
BC, dua recta AB
CD, se mutuo in
E, secuerint, rectan-
gulum comprehen-
sum sub segmentis
vnius AE, EB, a-
quale est ei quod sub
segmentis alterius
CE, ED, compre-

henditur rectangulo.

PROB. 1. Rectæ ABCD. secant se
in centro E. rectangulum vnum,
alteri erit æquales: cum omnes rectæ
sint æquales.

2. Sola CD. transeat per centrum
F. diuidatque rectam AB. bifariam
in B, ac proinde ad angulos rectos,
ducaturque recta FB. quo facto, cum
recta CD, secetur in æqualia in F, &
non æqualia in E. erit rectangulum
sub inæqualibus segmentis CE. ED,
cum quadrato segmenti intermedi
FE. & æquale quadrato dimidiæ FD.
vel FB. sed quadratum FB. est æ-
quale quadratis BE, EF. Idemque FB.

est

æ 3. 3

b 5. 2

c 47. 1.

est $\square$ quale rectangulo CE. ED. cum
drato EF. Dempto igitur communi
FE. remanebit rectangulum CE. ED.
 $\square$ quale quadrato BF. hoc est rectangu-
lo sub BE. EA. cū possantur $\square$ quales.

3. Recta CD. transiens per centrū
F. rectam AB. non diuidat bifariā in
E, ductaque recta FB. & perpendicu-
lari FG. rectangulum sub CE. ED. cum
quadrato FE, d erit $\square$ quale quadrato d 5. 2.
FD. vel FB. rectangulum etiam sub
AE. EB, cum quadrato GE. d est $\square$ -
quale quadrato GB. adde quadratū
FG. cum quadratum FB. sit $\square$ quale
quadratis FG. GB. erit rectangulum
AE. EB. cum quadratis EG. GF. $\square$ -
quale quadrato FB. hoc est rectangu-
lo CE. ED. & quadrato FE. ergo cum
quadratum FE. sit $\square$ quale quadratis
FG. GF. si ab vno demas FE. & ab alio
EG. GF. remanebunt $\square$ qualia rectan-
gula CE. ED. & AE. EB.

4. Si neutra transeat per centrum
& se fecent vtrunque, ducatur ad in-
tersectionem E. recta GH. transiens
per centrum: cum rectangulum sub e per 3.
partem
huius
CE. ED. e sit $\square$ quale ei quod sub HE.
EG. Idemque AE. EB. sit $\square$ quale ipi
GE. EH. erunt $\square$ qualia rectangula
sub CE. ED. & AE. EB.

PROPOSITIO XXXVI.

Th. 30.

Si extr^{us} circu-
lum FBE, suma-
tur punctum ali-
quod A. ab eoque
in circulum cadat
dua recta: & hac

quidem AB. secet circulum in C.
illa autem AF. tangat in F. Quod
sub tota secante AB. & exterius
assumpta AC. inter punctum A.
& connexam peripheriam C. com-
prehenditur rectangulum. æquale
erit ei, quod à tangente AF. des-
cribitur quadrato.

Prob. Transeat Io. recta AB per
centrum D. ductaque recta DF.
cum recta CB. bifariam secta sit in D.
& ei recta AC. adjiciatur, rectangulū
sub AB. & AC. contentum, vna cum
quadrato DC. vel DF. æquale est ei
quod à DC. cum AC. tanquam vna
linea sit quadrato Sed quadratū DA.
est æquale quadratis DF. FA. ergo
dempto cōmuni FD. remanebit qua-

¶ 5. 2

¶ 47. 1.

¶ 87. 2.

dratum FA. æquale rectangulo sub AB. & CA.

3. Si recta AE. non transeat per centrum, centro D. duc perpendicularem DG & hæc secabit rectam EI. 63. 3
bifariam, cum igitur recta EI. sit secata bifariam in G. & ei IA. adiiciatur, erit rectangulum sub AE. & sub AI. cum quadrato GI. æquale quadrato GA. addito ergo quadrato DG. erit rectangulum sub AE. & sub IA. cum quadratis IG. GD. hoc est quadrato DI. æquale quadrato DA. sed DA. est æquale quadratis FA. FD. demptis ergo equalibus DF DI. remanebit quadratum FA. æquale rectangulo sub AE & AI.

Coroll. 1. Hinc sequitur, si à puncto quouis extra circulum sumpto, plures rectæ circulum secantes ducantur, rectangula comprehensa sub totis lineis & partibus exterioribus, inter se esse equalia.

Coroll. 2. Dux rectæ, ab eodem puncto ductæ, quæ circulum tangunt, sunt inter se æquales.

Coroll. 3. Ab eodem puncto extra circulum sumpto, duci tantum possunt dux rectæ quæ circulum tangent.

EVCLIDIS

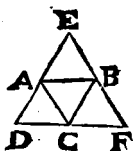
ELEMENTVM IV.

DEFINITIONES.

1. *Figura rectilinea, in figura rectilinea inscribi dicitur, cum singuli, eius figura, quae inscribitur, anguli, singula latera eius quae inscribitur tangunt.*

Vt triangulum ABC. inscriptum est triangulo DEF. quia anguli A. B. C. tangunt latera DE. EF. DF.

2. Similiter & figura circumfiguram describi dicitur, cum singula eius que circumscribitur,

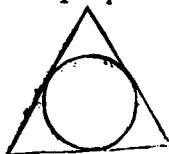
latera, singulos eius figura angulos tetigerint, circum quam illa describitur.

Vt triangulum DEF. dicitur propriè describi circa triangulum ABC, quia singula latera maioris trianguli, singulos angulos minoris tangunt. Dixi propriè, quia vt impropriè dicatur figura aliqua inscribi vel describi, sufficit, vt bene aduertit illustrissimus Princeps Flusates Cádalla vt nullus sit angulus interioris figuræ, qui non tangat angulum aliquem, vel latus vel planum figuræ exterioris; & eo sensu intelligendæ sunt propositiones Hypsicles lib. 15. elementorum.

3. *Figura autem rectilinea, in circulo inscribi dicitur,*

cum singuli, eius figura, quæ inscribitur, anguli, tetigerint circuli peripheriam.

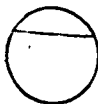
4. *Figura vero rectilinea circa circumscriptam describi dicitur,*

cum singula latera eius quæ circumscribitur, circuli peripheriam tangunt.

5. *Similiter & circulus in figura inscribi dicitur, cum circuli peripheria singula latera tangit eius figura in qua inscribitur.*

6. *Circulus autem circum figuram describi dicitur, cum circuli peripheria, singulos tangit eius figura, quam circumscribit angulos.*

7. *Recta in circulo accommodari, seu coaptari dicitur, cum eius extrema in circuli peripheria fuerint.*

PROPOSITIO I.

In dato circulo Prob. 2.

ABC. accom-
modare rectam

BA. aequalem data recte D.
que circuli diametro BC. non
sit maior. 2

Dati circuli ducas diame-
trum BC. si data recta D. æ-
qualis sit diametro BC. factum
est quod petitur. Si D. minor sit
diametro: ^b abscindatur BE. æ-
qualis ipsi D. & centro B. spatio
E. fiat circulus EA. iuncta enim
recta BA. aptata erit in circulo
BAC, & ^d aequalis erit ipsi BE. &
consequentè ipsi D. .

b 3. 1.

d. 5.

D f.

d 13.

def. 13.

PROPOSITIO II.

Prob. 2.

In dato circulo
AIB. triangulum
ABC. describe-
re, dato triangulo DEF. æ-
quiangulum.

a 16. 3

Fiat tangens GH. ad pun-
ctum A. fiat angulus HAC.
b æqualis angulo E. & GAB. an-
gulo F. ducta recta BC. factum
esse quod petitur.

b 23. 1,

c 32. 3

Prob. Angulus HAC. æqualis
est c angulo B. & similiter angu-
lus GAB. angulo C ergo & an-
gulus E. angulo B. & angulus F.
angulo C. & consequenter angu-
lus D. angulo A. d æqualis. Ergo
d 32. 1 triangulum triangulo æquiangu-
lum descriptum in dato circulo,

PROPOSITIO III.

Circa datum
circulum ANB. Prob. 3.
describere trian-
gulum LMO.

equiangulum dato triangulo
D. F. A.

DActi trianguli latus AE. pro-
duc in G. & H. angulo DEH
æqualis fiat ad centrum angulus
CIB. & angulo DAG. angulus A
IB. & ad puncta ABC. ^{a 23. 2.} ducas per
pëdiculares quæ ^{b 11. 1.} tãgentes erunt
scilicet MO. ML. LO. & coëun-
tes petitũ triângulum constituent.
Quod enim concurrãt patet; nam
vterque angulorum ad A. & vter-
que eorum qui sunt ad C. est re-
ctus: ergo si intelligatur duci li-
nea AC. erunt duo anguli versus
O. minores duobus rectis: ^{c Ex 16. 3.} ergo ^{d 11. Ar.}
in illã partẽ protractæ tãgentes
concurrent, similiterque aliæ in
alias partes protractæ: ergo fiet

PROPOSITIO IV.

In dato triangulo Prob. 4
 ABC . circulum
 GEF . describere.

Duide duos eius angulos B . & C . bifaria per rectas CD . 29.1.
 BD . & ex puncto in quo concurrant puta D h ducas perpendiculares DE DG DF . ad tria latera b 12. 1.
 dati trianguli, & quia triangulorum FCD . GCD . angulus C . vnus, ponitur equalis angulo C . alterius, & vterque angulorum G . & F , rectus est, & latus CD , commune: linea DG . erit equalis lineæ DF similiterque ostendetur c 26. 1.
 rectas DE . DF . esse æquales. Posito ergo centro in D . descriptus circulus spatio DG . d transibit per puncta EGF . & quia per coroll. 29. 3.
 16. 3. vnaquæque linearum AB . BC . CA . tanget circulum, patet perfectum esse propositum.

PROPOSITIO V.

Prob. 5.

Circa datum triangulum ABC. circulum describere.

Cuiuscunque dati trianguli, duo aliqua latera puta AB. BC. a diuide bifariam in E. & F. b ad quæ puncta excitabis perpendiculares quæ coïbunt in D. vel intra triangulum, vel intertio latere, vel extra (ducta enim EF. fient

anguli DEF. DFE: minores duobus rectis: ergo coïbunt) duc præterea rectas DB. DA. DC. Nunc quia triangulorum BED. AED. latera BE. EA. sunt æqualia & DE. commune & anguli ad E. recti erunt & bases AD. DB. æquales. Eodemque modo erunt æquales bases DB. DC. centro igitur D. spatio BD. ducetur circulus AEBC. qui transibit per puncta A. B. C. Circa datum ergo triangulum, circulum descripsimus.

p 10. 1.

b 11. 1.

p 4. 1

PROPOSITIO VI.

In dato circulo *Prob. 6.*
 ABCD. quadratum describere.

DVcantur duæ diametri AC BD. secantes se ad angulos rectos in centro E. & iungantur rectæ AB. BC. CD. DA. & factum est quod petitur.

Prob. Quatuor anguli ad centrum E. ponuntur recti, & quatuor lineæ EA. EB. EC. ED. æquales. *4. 1*
 ergo & quatuor bases AB. BC. CD. DA. sunt æquales. Omnia ergo quadrati latera sunt æqualia. Anguli vero his lateribus contenti sunt omnes in semicirculo: ergo recti: Erit igitur AB. CD. quadratum per definitionem *32. 3*

30. 1.

PROPOSITIO VII.

Circa datum

circulum, qua-
dratum descri-
bere.

D V&is duabus diametris AC. BD. secantibus se ad rectos in cētro E. per earum extremitatē ducantur perpendiculares YG. FI. IH. HG. cōiūctes petitum dābunt quadrum.

Prob. Anguli quatuor ad E. ponū-
tur recti, sicut & anguli ad ABCD.
28. 1. a ergo rectæ FG. BD. HI. sunt paral-
lele, similiterque rectæ FI. AC. GH.
34. 1. b ergo figura FGIH. est parallelo-
gramma. Angulus ACH. est rectus:
34. 1. c ergo Angulus HGA. est rectus, co-
dem modo ostendetur angulos F. I.
H. esse rectos.

De lateribus sic dico, latus IH. est
æquale lateri BD. & latus HG. lateri
AC. hoc est BD. ergo latera IH. HG.
sunt equalia: ergo quatuor latera
sunt equalia. Ergo est quadratū cu-
ius latera circulum tangunt per co-
roll. 16. pr. 3. Ergo circa datum, &c.

PROPOSITIO VIII.

In dato qua- Prob. 3.
drato, circulum
describere.

Latera quadrati a diuide bifaria
in ABCD. duc rectas AC. BD. se- a 10. 3
cutes se in puncto E. quod dico esse
centrum circuli, qui si describatur
spatio EB. erit quod petitur.
Prob. Rectæ AF. IG. sunt parallelæ
& æquales: ergo rectæ AC. FI. b sunt b 33. 2
parallelæ & æquales & similiter re-
ctæ AC. HG. eodemque modo rectæ c 34. 1.
FG. IH. ipsi BD. c sunt igitur paralle-
logramma FE. EI. EH. EG. Nunc sic
dico. Rectæ BE. EA. AC. sunt æqua-
les, cum sint medietates equalium ipsis d 34. 2
vero sunt æquales rectæ BE. EA. ED.
ergo rectæ BE. EA. ED. sūt æquales. e 9. 5.
Ergo E. est centrum, ex quo si spa-
tio EA describatur circulus, tanget
puncta ABCD. & consequenter om-
nia quadrati latera per coroll. pr. 16. f 29. 1
1. 3. scum anguli ad ABCD. sint re-
cti. In dato ergo, &c.

PROPOSITIO IX.

Prob. 9

*Circa datum
quadratum, cir-
culum descri-
bere.*

DVcantur diametri AC. BD.
secantes se in puncto E. quod
dico esse centrum describendi
circuli.

29. 1
31. 3
32. 1

Prob. Rectæ AB. AD. sunt æ-
quales: ^a ergo & anguli ABD
ADB. Angulus BAD. ^b est rectus,
ergo anguli ABD. ADB. sunt
singuli semirecti; similiter quili-
bet partialium angulorum ad
AB. CD. est semirectus: ergo om-
nes inter se æquales. ^d Ergo late-
ra EA. EB. EC. ED. æqualibus
angulis subtensa sunt æqualia.
^e Ergo E. est centrum circuli, qui
si describatur spatio EA. transi-
bit per puncta quadrati ABCD.
Ergo circa datum, &c.

46. 1

29. 3

PROPOSITIO X.

Isofceles trian- Prob. 10
gulum ABD.
cōstituere, quod
habeat utrum-

que eorum qui ad basim sunt,
angulorum B. & D. duplum
reliqui A.

Sume rectam quamlibet AB. quæ
 sic a diuidatur in C. ut rectangu- 611. 8.
 lum sub AB. BC. æquale sit quadrato
 rectæ AC. tum centro A. spatio B. du- 61. 4.
 catur circulus. in quo b accommodetur
 recta BD. æqualis ipsi AC. iunga-
 turque recta AD. dico triangulum
 ABD. fore isofceles, cum rectæ AB.
 AD. sint æquales, & angulos ad ba-
 sim B. & D. duplos reliqui A. quod
 sic probo.

Ducta recta CD. & describe circ- 61. 4.
 lum ACD. circa triangulum DAC.
 rectangulum sub AB. BC. æquale
 ponitur quadrato CA. ergo & qua-
 drato BD. Ergo cum à puncto B.

ducatur secans BA.
recta BD. ab eodem
puncto ducta inci-
dens in circulum
ACD. & eum tanget
in D. ergo angulus

CDB. & equalis est ipsi A. in alterno
segmento, ergo communi CDA. ad-
dito, duo anguli A. & CDA. æquales
sunt duobus BDC. & CDA. hoc est
toti ADB. vel ABD. Nunc angulus
externus BCD. duobus internis A. &
ADC. & æqualis est: ergo idem BCD.
erit æqualis pñ CBD. vel ADB. er-
go rectæ DC. DB. & æquales, cum
æquales angulos subendant. Sed
BD. ponitur æqualis ipsi CA. ergo
CD. CA. æquales erunt: ergo anguli
A. & CDA. hæquales. ergo externus
angulus BCD. duplus est ipsius A. er-
go eiusdem quoque dupli sunt GBD.
ADB. cum singuli externo BCD. æ-
quales sint. Triangulum, ergo, &c.

d 47. 3

e 32. 3

f 32. 1.

g 6. 1

h 5. 1

PROPOSITIO XI.

In dato circulo

*EHFG. penta-
gonum aequila-
terum & equi-*

Probatur

angulum inscribere.

Fiat triangulum Isosceles quicū-
que, cuius anguli ad basim sint c 10. 4
dupli eius qui ad verticem & ipsi æ- b 2. 4
qui angulus b inscribatur in dato cir-
culo, sitque EFG. Vt cumque angulum
ad basim diuide bis. riam ductis re-
ctis IF. HG. & quinque puncta E. H.
F. G. I. iunge lineis totidem, & fa-
ctum esse quod petitur, sic proba-
tur. Quinque anguli FEG. EGH. HGF.
IFG. EFI. ponuntur æquales: c ergo
arcus quibus insunt, sunt æquales.
d Ergo æquales rectæ quæ æquales
peripherias subtendunt. Arcus EH.
æqualis est arcui FG ergo si addas c 26. 3.
communem HF. erunt peripheriæ d 29. 3.
EHF. HFG. æquales: ergo & reliqua
segmenta FG. IE. GI. EH. equalia:
c ergo anguli EHF. HFG. æquales.
Idemque dicendum de reliquis. Er- c 27. 3.
go pentagonum æquilaterum & æ-
quiangulum inscriptum. Q. E. F.

PROPOSITIO XII.

Prob. 12

Circa datum circuli
 tum $ABCD$ pentago-
 num $GHIKL$. a quo
 laterum & aequiangula
 tum describere.

a coroll.

16.3.

b II.

Ax.

c 32. 1.

d 27. 3.

Quasi iuxta propositionem 11.
 inscripsissem pentagonū in dato
 circulo, reperiam centrum F . & no-
 tabo in peripheria quinque linea-
 rum FA . FB . &c. quinque puncta an-
 gularia $ABCDE$. & ab iisdem pun-
 ctis ^a ducam tangentes quæ ^b con-
 current in punctis $GHIKL$. à quibus
 si duxero ad centrum rectas GF . HF .
 sic demonstrabo factum esse quod
 petitur. Et primo quidem quod an-
 guli omnes sint æquales. In quadri-
 latero $AFBH$. quatuor anguli ^c va-
 lent quatuor rectos cum cuiuslibet
 trianguli AHF . HFB , tres anguli va-
 leant duos rectos: similiterque in
 quadrilatero BF . CI . & sic de aliis:
 ergo cum anguli A . & B . sint recti,
 anguli AHB . AFB . valent duos re-
 ctos, similiterque anguli BIC . CFB . &
 sic de aliis. ^d Sed anguli AFB . BFC .
 sunt æquales ob æquales arcus. et-
 go reliqui H . & I . sunt æquales, idem-

que dicendum de aliis. Ergo omnes pentagoni anguli sunt æquales.

Quod autem latera etiam sint æqualia sic probo. Quadratum FI est æquale quadratis tam ipsarum FB. ¶ 47. 3 FI. quam ipsarum IC. CF. sublati ergo quadratis æqualium FB. FC. remanent æqualia quadrata BI. IC. ergo rectæ BI. IC. sunt æquales. Nunc anguli FBI. FCI. & continentia latera sunt æqualia : ergo se habent iuxta 4. ergo anguli BIF. FIC. sunt æquales. Eodemque modo dicam de triangulis CFK. KFD & de aliis omnibus. Ergo cum anguli BFC. GFD. f 27. 3. sint æquales, & anguli IFC. CFK. sint eorum dimidia, æquales erunt anguli IFC. CFK. Ergo cum in triangulis IFC. CFK. anguli IFC. FCI. æquales sint duobus angulis CFK. FCK. alter alteri & latus FC. sit commune, g 26. 2. reliqua latera erunt æqualia. Ergo rectæ IC. CK. sunt æquales, & dimidia ipsius IK. eodem modo ostendam IB. esse dimidiam ipsius IH. & sic de aliis ; ergo cum dimidia IC. IB. ostensæ sint æquales, erunt tota latera HI. IK. æqualia, idemque dicendum de aliis.

PROPOSITIO XIII.

Prob. 14

*In dato penta-
gono quod est e-
quilaterum & e-
quiangulum, cir-
culum inscribere.*

29. 1

11.
Ax.

Dividantur bifariam duo an-
guli proxim; BAE ABC. re-
ctis AF. BF. quas & coibunt, puta
in F. cum nullius anguli medietas
valeat rectum. Idem fiat reliquis
angulis. Quoniam igitur trian-
gulorum ABF. FBC. equalia sūt
lateraliter BA. & C, & BF, commune,
& anguli ad B. sunt pares, an-
guli BAF, BCF, & bases AF, CF,
erunt & quales. Cum igitur an-
guli BAE, BCD, ponantur æqua-
les & BAF, dimidium sit anguli
BAE, erit & BCF, dimidium an-
guli BCD. Hic ergo angulus &
reli-

Ex
const.
4. 1

reliqui in orbem secti sunt bifariam. Ducantur similiter ex F. ad singula pentagoni latera perpendicularares FG, FH, &c. Quia triangulorum GFB, BFL, duo anguli FGB, GBF, duobus FLB, FBL, sunt æquales, & latus FB, commune, æqualia etiam erunt ^{e 28. r} latera FG, FL, & his FK, FI, FH, quare centro F, spatio FG, ^{f 15. def. 1.} si ducatur circulus, transibit per puncta H. I. K. L. existentia in lateribus pentagoni, & quæ etiam tangent circulum, cum sint super ^{g corol. 16.3.} extremitate diametri ad rectos constitutz.

PROPOSITIO XIV.

Prob. 14

Circa datum pentagonum quod est equilaterum & equiangularum, circulum describere.

§ 9. 1

6 II.

Ax.

c. 1

d 2. 3

Angulos A, & E, ² diuido bifariam rectis AF, FE, quæ alicubi b concurrent, puta in F, hinc ad reliquos angulos ducere rectas FD, FC, FB, quæ eos secare bifariam probatur ut in proxima propositione. Ergo cum anguli totales ponantur æquales, æquales erunt dimidii, & consequenter æquales FA, FB, h. s. quæ æquales omnes rectæ FC, FD, FE. Ergo centro F, spatio FA, descriptus circulus, transibit per angulos pentagoni, nec ullum eius latus d secabit, cum omnia cadant intra circulum.

PROPOSITIO XV.

In dato circulo, Prob. 14
 hexagonum, &
 equilaterum &
 equiangularum inscribere.

Sit diameter AD, cetro D. spatio semidiametri DG, fiat circulus CGE, secans datum circum in C, & E, per centrum G, ductis CF, EB, iungantur AB, BC, CD, &c. eritque inscriptum hexagonum æquilaterum & æquiangularum.

Prob. Rectæ GC, GD, à centro G, & rectæ CD, DG, à centro D, sunt æquales, ergo triangulum DGC, est æquilaterum. ^a Ergo & ^{a5. r} æquiangularum. Hi tres anguli, ^b valent duos rectos: ergo quilibet ^{932 1.} eorum est pars tertia duorum rectorum. Similiterque angulus DGE. Ergo cum CGE, EGF, ^c va- ^{6 13. 3.}

p. 15. 2.

e 26. &
29. 3.

leant duos rectos.
EGF. erit etiam pars
tertia duorum re-
ctorum. Sed illis $\angle$ a-
quales sunt anguli
ad verticem. Ergo sex anguli ad
centrum G. sunt $\angle$ quales. Ergo
omnes rectæ & circumferentiæ
AB. BC. &c quibus insistant $\angle$ sunt
 $\angle$ quales. Est ergo hexagonum
 $\angle$ quilaterum. Quod vero sit $\angle$ -
quiangulum patet, cum omnium
angulorum medietates sint osten-
sæ $\angle$ quales & constare duabus
tertiis duorum rectorum.

*Coroll. Hexagoni latus, æquale
est semidiametro.*

PROPOSITIO XVI.

In dato circulo Prob. 16
quindecagonum &
equilaterum & a-
quiangulum, des-
cribere.

INscribe in dato circulo penta- a xi. 4.
gonum æquilaterum AEF GH. & b 2. 4.
eidẽ ad punctum A. b inscribe trian-
gulum æquilaterum ABC. hoc posito
cum tertiam partem circumferentiæ
c subtendat AB. hoc est quinque c 26. vel
quindenæ, duo vero pentagoni la- 28. 3.
tera, AE EF. earundem quindecim-
marum subtendant sex. Si ab ipsis
AE. EF. subtendentibus sex, ipsam
AB, subtendentem quinque tollas,
supererit BF. subtendens vnam deci-
mam quintam totius. Ergo si qua-
tuordecim ei æquales in circulo da- d 1. 6.
commodentur, erit quindecagonum e 27. 3.
æquilaterum & æquiangulum c cum
singuli anguli subtendant arcus æ-
quales tredecim laterum quindecag-
oni. Q. E. F.

EVCLIDIS

ELEMENTVM V.

Huius Elementi quinti Vitruuius autorem prædicat Eudoxium Gnidium, qui Platonem, comitatus est in Ægyptum.

DEFINITIONES.

Pars est magnitudo magnitudinis, minor maioris, cum metitur maiorem.

ID est, quæ aliquoties sumpta, maiorem ipsam præcisè constituit: sic vnitas, est pars ternarij, quia ter sumpta facit ternarium. Atque hæc est pars propriè

Dicta & quæ vocatur *Aliquota*.
Impropriè verò dicta pars, est
quæ aliquoties sumpta, vel suum
totum excedit, vel ab eo deficit:
sic binarius numerus, est impro-
priè dicta pars septenarii, quia
ter sumptus, deficit: quater au-
tem sumptus excedit; atque hæc
pars dicitur *Aliquanta*. Ino Eu-
clides libro 7. non vocat partem,
sed partes, & benè quia quatuor
non est pars numeri sex, sed eius
duæ partes tertiæ. In genere sic
posset definiri. *Pars est minor &*
homogenea quantitas, quæ aliquo-
ties repetita, metitur vel excedit
suum totum.

Similiter & si definitio Partis,
prout traditur ab Euclide, tan-
tum conveniat quantitati conti-
nuæ; quæ sola propriè secundum
Philosophum appellatur Ma-
gnitudo, cùm tamen numeros
suis quoque constitui partibus
dubium sit nemini, sic forte com-
modus potuisset exprimi. *Partis*

¶ 2. Elem. Euclidis

est minor quantitas, qua metitur maiorem. Vt vt sit, in sequentibus, partis nomine vtar, cum in quantitate continuatum in discreta; imò breuitatis gratiâ frequentius vtar numeris, quorum tamen loco poterit quilibet magnitudines tot palmorum intelligere quot numeris exprimentur.

2. Multiplex autem est maior, quam metitur minor.

Multiplex idem est ac multum simplex, quando videlicet vnum simplex hoc est pars, metitur multum, hoc est maiorem quantitatem: sic 12. est multiplex ipsius 6. & 2. bisenim continet 6. sexies vero 2. sex autem respectu duodenarii dicitur *sub-multiplex*. *Æquemultiplices* dicuntur quantitates quæ æquè multoties continent suas sub-multiplices, vt 9. respectu 3. & 12. ref-

12. respectu 4. quia prima quantitas secundam rei continet, & similiter tertia quartam. Hinc vides quomodo pars & multiplex sint relata.

3. *Ratio est duarum quantitatuum eiusdem generis, mutua quædam secundum mensuram habitudo.*

QUod Euclides dixit ἀνάλογον hoc Campanus vertit *Proportio*; melius alii *Ratio*. Sensus vero hic est, quando duæ quantitates eiusdem generis; ut duo numeri, duæ lineæ, duæ superficies, duo solida (nec enim linea cum superficie, aut linea alba cum sonora, ut sic, possent conferri, cum sint diuersi generis) inter se comparantur, secundum capacitatem hoc est excessum, defectum aut aequalitatem; appellatur hæc comparatio aut hæc

bitudo mutua. Ratio. Obseruabis verò, requiri semper duas quantitates: nihil enim habet rationem ad seipsum, & decempeda solitariè considerata, nec maior est, minor, aut aequalis.

Hæc porro omnis comparatio in capacitate quantitatis fundatur, secundum quam vna quantitas aliam continet vel accurate, vel ex parte tantum, vel cum excessu. Si enim vna, partem tantum alterius continet vt bipeda tripedam, minor inæqualitas siue minor ratio appellatur: si adæquate totam vt sexpeda sexpedam, Æqualitas dicitur: si denique plusquam totam vt sexpeda bipedam, maior inæqualitas seu maior ratio dicitur. Cum autem in omni ratione duo sint termini *Antecedens & Consequens* qui ad inuicem referuntur: Ille in nominatione efferri solet, hic in alio casu: exempli gratia linea sex palmorum est dupla lineæ trium:

antecedens est linea sex palmo-
rum : consequens, lineę trium.
Excessus antecedentis supra con-
sequentem vel consequētis supra
antecedentem dicitur *Differen-
tia terminorum*. *Ratio Rationalis*
est quę est inter quantitates com-
mensurabiles & numeris potest
exprimi, ut ratio dupla, tripla,
&c. *Ratio Irrationalis* est ea quę
est inter magnitudines quarum
nulla est communis mensura quę
vlllo numero possit exprimi: exē-
pli gratia inter latus quadrati &
eius diametrum.

4. *Proportio est rationum
similitudo.* +

GRÆCÈ dicitur ἀναλογία, sen-
sus verò hic est. Quemad-
modum comparatio capacitatis
duarum quantitatum dicitur ra-
tio : Ita similitudo duarum vel
plurium rationum dicitur Pro-
portio. Ex gr. Cum similis sit ra-

tio 12. ad 4. quæ 9. ad 3. ideo dic-
co inter has quantitates esse pro-
portionem, quia est similitudo
rationum.

Proportio diuiditur in *Arith-
meticam, Geometricam, & Mu-
sicam*. *Arithmetica est quando
tres vel plures numeri per eandem
differentiam progrediuntur, ut hi
numeri 4. 7. 10. est enim diffe-
rentia 4. & 7. & 7. & 10. equalia differen-
tiæ 7. & 10. hæc proportio dicitur
Arithmetica quia inuenitur inter
numeros in ordine suo naturali
sumptos puta 1. 2. 3. 4. 5. &c.*

*Geometrica est similitudo ra-
tionum qua fit inter tres, vel
plures quantitates ut inter nu-
meros 2. 6. 18. est enim ratio 2.
ad 6. similes rationi 6. ad 18.
nam utraque ratio est tripla.
Hæcque sola est propriè dicta
proportio, & quam hic definit
Euclides.*

*Proportio Musica est quando
tres magnitudines, ita ordinan-*

ut ut eadem sit ratio prima ad tertiam, qua differentia prima & secunda, ad differentiam secundam est tertia, ut 3. 4. 6. Sunt in proportionem musica quia eadem est ratio primi numeri 3. ad tertium 6. quæ differentia primi & secundi, quæ est 1. ad differentiam secundi & tertii, quæ est 2. dicitur vero harmonica quia consonantes facit sonos inter quos inuenitur.

5. Rationem habere inter se quantitates dicuntur, quæ possunt multiplicata se se mutuo superare.

Quia ratio est duarum quantitatum eiusdem generis mutua secundum mensuram habitudine, propterea quantitates quæ rationem habent inter se, debent esse tales ut se mutuo superare possint: nam quantitas quæ me-

titur alteram, potest eam superare. hinc

Colligitur 1. inter lineam & superficiem, inter superficiem & corpus, inter lineam finitam & infinitam, inter angulum rectilineum & contactus, nullam esse rationem, quia quantumvis horum vnum multiplices, nunquam tamen aliud superabit.

Coll. 2. Inter diagonalem & latus quadrati esse rationem, quia ita potest multiplicari ut latus excedat diagonalem, sed hæc ratio dicitur irrationalis quia non potest exprimi numeris.

Coll. 3. Inter curvilinea & rectilinea esse rationem cum inter ea sit æqualitas & inæqualitas: nã Hippocrates Chius Lunulam crescentem, & Archimedes Parabolam quadrauit, & Proclus inter angulos rectilineos & curvilineos æqualitatem demonstravit lib. 3. in primum Euclid. ad 12. axioma.

6. In eadem ratione quantitates dicuntur esse, prima ad secundam, & tertia ad quartam, cum primæ & tertiæ æquemultiplicia, à secunda & quarta æquemultiplicibus, qualiscunque sit hæc multiplicatio, utrumque ab utroque, vel vnà deficiunt, vel vnà æqualia sunt, vel vnà excedunt, si ea sumantur, quæ inter se respondent.

A Signo ostēdit Euclides quomodo possimus cognoscere vitum quatuor quantitates sint in eadem ratione. 1°. Æquemultiplica, inquit, primam quantitatem & tertiam. 2°. Æquemultiplica secundam & quartam. 3°. conferas multiplicem primæ cum multiplici secundæ, & multiplicem tertiæ cum multiplici

quartæ; & vide, vtrum quotiescunque multiplex primæ deficiat à multiplici secundæ, vel æqualis est, vel excedit, etiam multiplex tertiæ tunc deficiat à multiplici quartæ, vel æqualis sit vel excedat: tunc enim si id fiat, certò concludas, has quatuor quantitates esse in eadem ratione, si non fiat, nega esse.

8 6 12 9

4 2 6 3

A. B. C. D.

Exemplum: volo scire vtrum hæ quantitates A. B. C. D. sint proportionales: 1°. æquemultiplico A. & C. puta per binarium. 2°. æquemultiplico B. & D. puta per ternarium, vt factum vides superius. 3°. conféro multiplicem primæ 8. cum multiplici secundæ 6. & multiplicem tertiæ 12. cum multiplici quartæ 9. &

Videō non tantum multiplicem
secundæ deficere à multiplici
primæ, sed multiplicem quartæ
deficere à multiplici tertie.

12 12 18 18

4 2 6 3

A B C D.

Deinde iterum æquemultiplico
eo A. & C. puta per ternarium
similiter æquemultiplico B. & D.
puta per senarium eadem est ra-
tio de quocunque numero per
quæ æquemultiplices) tum vi-
deo multiplicem primæ æqua-
lem esse multiplici secundæ: &
multiplicem tertie, multiplici
quartæ.

8 16 12 24

4 2 6 3

A B C D

Tertio æquemultiplico A, &
C, puta per binarium, æquemul-

triplico etiam B, & D, puta per
 octonarium & aduerto multipli-
 cem primae 8. deficere à multi-
 plici secundae 16, & multiplicem
 tertiae 12. à multiplici quartae
 24. & quia qualitercunque ae-
 quemultiplicem illas quantita-
 tes, semper se habet multiplex
 primae ad multiplicem secundae,
 ut se habet multiplex tertiae ad
 multiplicem quartae, id est simul
 deficiunt vel excedunt vel sunt
 aequales, propterea concludo ef-
 se quatuor illas quantitates pro-
 portionales & earum primam in
 eadem ratione esse ad secundam,
 in qua est tertia ad quartam.

16 15 24 25

4 3 6 5

A F C D.

Alterum exemplum. Propo-
 nantur aliae quatuor A B C D.
 1^a. aequemultiplico A, & C, pu-

ta per quaternarium. 2°. acque-
multiplico B. & D. puta per qui-
narium. 30. Video multiplicem
primæ 16. superare multiplicem
secundæ 15. multiplicem verò
tertiæ 24. superari à multiplici
quartæ 25. quare concludo duas
quantitates non esse in eadem
ratione, quia si essent in eadem
ratione, quadruplum tertiæ su-
peraret quadruplū 42. Sicut qua-
druplum primæ, superat quadru-
plum secundæ. Id enim fieri de-
bet qualiscunque sit multiplica-
tio. Quare licet duplum primæ
superet duplum secundæ, & simi-
liter duplum tertiæ superet, du-
plum quartæ. Tamen non po-
test inde colligi quod sint pro-
portionales; quia ut sint pro-
portionales oportet ita fieri facta
quavis multiplicatione.

SCHOLIUM.

HÆc sunt quæ ad verba &
sensum Euclidis nunc oc-

currunt. Quod ad rem ipsam, nunquam iudicavi definitionem illam posse inservire tyronibus: cum tradatur per obscurius. Sic itaque illam aliter enūcio. *Quatuor quantitates dicuntur esse proportionales, cum prima eodem modo continet secundam, vel continetur à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.* Nam quatuor quantitates esse proportionales, est primam ita se habere ad secundam, sicut tertia se habet ad quartam: hoc autem aliud nihil est, quam primam ita esse maiorem vel minorem secunda, sicut tertia maior est vel minor quarta. Si autem res ita se habet, prima eodem modo continebit secundam, vel à secunda continebitur, quo tertia continebit quartam vel à quarta continebitur. Igitur quatuor quantitates dicuntur proportionales, cum prima eodem modo continet secundam, vel

continetur à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.

Nota hanc definitionem convenire tum quantitatibus rationalibus, tum irrationalibus. Superest tantum explicandus ille modus continentiae vel contentionis qui dicitur idem. Ille autem modus dicitur idem dupliciter, primo cum prima quantitas continet 2^m. aut continetur à secunda toties exactè, quoties tertia continet quartam, aut continetur à quarta exactè, ita ut nulla pars supersit v. g. linea duorum pedum toties continet lineam vnius pedis, quoties linea 6. pedum continet lineam 3. pedum. Similiterque linea vnius pedis toties continetur in linea duorum pedum, quoties linea 3. pedum continetur in linea 6. pedum. Et proinde 4. illæ lineæ dicuntur proportionales.

Secundo, ille modus continen-

tiae vel cōtentionis dicitur idem
cū prima secundam, & tertia
quartam aequē continet; & prae-
tereā eandem partem, vel easdem
partes; vel cū prima, cum tali
sui parte aut talibus partibus cō-
tinetur in secunda, quoties tertia
cum eadem, aut talibus partibus
continetur in quarta. Ut linea 10.
pedum continet toties lineam 3.
pedum & talem insuper eius par-
tem quoties lineam 6. pedum
qualemue eius partem continet
linea 20. pedum. Nam linea 10.
continet ter lineam trium pedum
& insuper trientem ipsius ternari-
i, sicut linea 20. pedum conti-
net ter 6. & insuper trientem ip-
sius senarii. Similiter linea 12. pe-
dum toties continet lineam 5. pe-
dum & tales eius partes, quoties
lineam 10. pedum qualesve eius
partes continet linea 24. Rursus
linea 3. pedum cum tali sui par-
te continetur in linea 10. pedum
sicut linea 6. pedum cum tali sui

parte continetur in linea 20. pedum. Similiter linea 5. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 12. pedum, sicut linea 10. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 24. pedum.

7. *Eandem autem habentem rationem quantitates, vocentur proportionales.* †

NAm quæ habent eandem rationem, habent rationum similitudinem seu proportionem. Quod si proportio non interrumpitur, dicitur continua proportio, qualis est in his numeris 4. 8. 16. 32. qui propterea dicuntur continuè proportionales: secus autem dicuntur tantum proportionales ut 4. 2. 6. 3.

8. Cum verò æquemultiplicium, multiplex primæ, excesserit multiplicem secundæ: at multiplex tertiæ, non excesserit multiplicem quartæ: iunc prima ad secundam, maiorem rationem habere dicetur, quam tertiæ, ad quartam.

16. 15. 24. 25.

4. 3. 6. 5.

A B C D.

Puta si proponantur quatuor quantitates A B C D. quia quadruplum primæ superat quintuplum secundæ; quadruplum autem tertiæ, non superat quintuplum quartæ, dicemus maiorem esse rationem primæ ad secundam, quàm tertiæ ad quartam,

9. *Proportio vero in tribus minimum terminis consistit.*

CUm proportio sit rationum similitudo : ratio autem sit duarum magnitudinum eiusdem generis comparatio, quarum una dicitur antecedens, alia consequens: in proportionem, ad minimum duo requiruntur antecedentia, & duo consequentia: quia tamen medius terminus potest esse consequens primæ & antecedens secundæ rationis, propterea proportio potest esse in tribus terminis, nimirum quæ continua est ut 16. 8. 4. quæ vero non est continua, postulat quatuor terminos ut 16. 4. 12. 3.

+ 10. Cum autem tres quantitates proportionales fuerint: prima ad tertiam dicitur duplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam. At cum quatuor quantitates continue proportionales fuerint; prima ad quartam dicitur triplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam: & semper deinceps uno amplius, quandiu proportio extiterit.

Differunt ratio dupla & ratio duplicata, itemque ratio tripla, & ratio triplicata, ut ista ostendunt exempla.

64. 16. 4. 1.

A. B. C. D.

Primum sunt quatuor quanti-

tres A, B, C, D. continuè proportionales, nulla ex ipsis erit ratio dupla vel tripla, & erit nihilominus in ipsis vna ratio duplicata & vna triplicata: quia ratio primæ ad secundam erit inter primam & tertiam triplicata. Erit porro illa ratio primæ ad secundam quadrupla. Quartæ ad tertiam quadrupla duplicata, id est quater quadrupla seu sexdecupla. Primæ ad quartam quadrupla triplicata, id est quater quater quadrupla, id est quater sexdecupla, id est, sexagequadrupla.

Secundum. Sint quantitates

quatuor ^{1.}E. ^{2.}F. ^{4.}G. ^{8.}H. continuè proportionales, erit prima subdupla secundæ. Secunda tertiæ, Tertia quartæ: Erit tamen ratio primæ ad tertiam dupla rationis quam habet prima ad secundam. Erit item ratio primæ ad quartam, tripla rationis quam habet

prima ad secundam, nec tamen erit prima dupla tertię, sed eius subquadrupla: nec prima est tripla quartę, sed eius suboctupla.

Vno verbo discrimen aperio. Inter duas quantitates non dicitur esse ratio dupla nisi vna præcisè bis alteram contineat: dicitur autem esse ratio duplicata, quamcumque habeant inæqualitatem, modo bis ea repetatur comparatio quę est inter primū & 2^m. terminos: & triplicata, si tertio eadem instituat.

II. Homologę quantitates dicuntur esse antecedentes quidem antecedentibus, consequentes verò consequentibus.

1. 4. 8. 21.

SI proportionales sunt, A B C D.
& vt prima ad secundam, ita tertia ad quartam: homologę dicentur prima & tertia inter se,

Secunda item & quarta inter se, quia easdem vices gerunt prima & tertia, & similiter secunda & quarta.

Sequuntur modi argumentandi in proportionibus, qui inferius suis locis demonstrabuntur.

12. *Alternatio, est sumptio antecedentis ad antecedentem, & consequentis ad consequentem.* +

QVia Geometre quinque diversas conclusiones colligunt ex vna quatuor quantitarum proportionē, propterea quinque modos, quinque illarum conclusionum nunc definit Euclides. Prima est alterna, hoc est permutata ratio, seu permutando quantitates & comparando ipsas antecedentes inter se, & ipsas consequentes inter se.

9. 3. 6. 2.
A. B. C. D.

puta ex eo quod proportionales
sunt A B C D. estque ut A. ad
B. ita C. ad D. inferam ergo
permutando ut A. ad C. ita B.
ad D.

+ 13. *Inuerfaratio, est sum-
prio consequentis cum antece-
dentis, ad antecedentem velut
consequentem.*

Secunda species seu modus ar-
gumentandi dicitur inuerfa
ratio, quando consequens instar
antecedentis sumitur, inuertea-
do scilicet terminos proportio-
nis, & ad antecedens velut ad
consequens comparatur. Nam
quia est ut A. ad B. ita C. ad D.
Ergo inuertendo inferam ut
B. ad A. ita D. ad C.

14. *Compositio rationis*,
est sumptio antecedentis cum
consequente, cum unius, ad
ipsam consequentem.

Tertia species dicitur com-
positio rationis, cum ante-
cedens simul cum consequente
instar unius sumitur, & ad conse-
quens comparatur. Sic, Quia est
ut A^2 ad B^3 ita C^6 ad D^3 ergo
componendo erit, ut AB^{12} ad B^3
ita CD^3 ad D^3 .

15. *Diminutio rationis* est sum-
ptio excessus, quo consequen-
tem superat antecedens, ad
ipsam consequentem.

Hoc est comparatio diffe-
rentie terminorum cum al-
terutro ipsorum.

Vt quia est vt $A.$ ad $B.$ ita $C.$ ad $D.$
 erit diuidendo vt 6. ad 3. ita 4. ad 2.
 vel vt 6. ad 9. ita 4. ad 6.

16. *Conuersio rationis, est sumptio antecedentis ad excessum, quo superat antecedens ipsum consequens.*

HOc est est, comparatio vnius termini cum differentia terminorum.

vt quia est vt $A.$ ad $B.$ ita $C.$ ad $D.$

Erit conuertendo rationem

vt 9. ad 6. ita 6. ad 4.

vel vt 3. ad 6. ita 2. ad 4.

Vnde vides quod conuersio est diuisionis inuersio.

17. *Ex aequalitate ratio est, si plures duabus sint quantitates, & his alia multitudine pares, quae bina sumantur & in eadem ratione: cum ut in primis*

in primis magnitudinibus prima ad ultimam, sic & in secundis magnitudinibus, prima ad ultimā se habebit. vel.

Sumptio extremorum, per subtractionem mediorum. Ut si sint plures magnitudines:

12 4
A B C

Et aliz totidem.

6 2
D E F binæ &

binæ in eadem ratione hoc est ut

¹²A. ad ⁶B. quidpiam. ita ⁶D. ad ²E. quidpiam, & ut B. ad C. ita E. ad F. erit ex æquo ut in prioribus

¹²A. ad ultimam ⁶C. ita in posterioribus ⁶D. ad ²F. Nullum numerum oportet opponere ipsis B. & E. quia hic non agitur de ipso, sed in sequentibus. Continet autē

tem aequalitas rationis duos modos argumentandi ex proportionibus plurium, quam quatuor quantitatum: hos dux sequentes definitiones explicant.

18. *Ordinata proportio est, cum fuerit quemadmodum antecedens ad consequentem, ita antecedens ad consequentem; fuerit etiam ut consequens ad aliud quidpiam, ita consequens ad aliud quidpiam.*

Dicitur ordinata proportio, quia duę partes proportionis eundem servant suarum rationum ordinem.

12 6 4

A B C

6 3 2

D E F.

Exemplum; esto utriusque par-

is prima ratio est dupla, secunda ratio est sesquialtera. Concluditur quod ut est $\overset{11}{A}$. ad $\overset{4}{C}$. ita est $\overset{6}{D}$. ad $\overset{5}{F}$.

19. *Perturbata autem proportio est, cum tribus positis magnitudinibus, & aliis quæ sint his multitudine pares; ut in primis quidem magnitudinibus se habet antecedens ad consequentem: ita in secundis magnitudinibus antecedens ad consequentem: ut autem in primis magnitudinibus, consequens ad aliud quidpiam: sic in secundis magnitudinibus quidpiam ad antecedentem.*

HOc est, cum ut in primis, prima se habet ad secundam, ita in secundis secunda ad

tertiam; & ut in primis secunda ad tertiam, ita in secundis, prima se habet ad secundam, dicitur hæc proportio perturbata, quia una proportionis pars non servat ordinem rationum alterius partis. Exemplum esto.

12 6 4

A B C

6 4 2

D E F

In prima propositionis parte, ratio dupla præcedit sesquialteram.

In secundâ partē sequitur,

Concluditur tamen perinde atque in proportionē ordinata.

Quod ut est

12 4

A ad C

Sic est 6 2

D ad F

PROPOSITIO I.

3. 1. 3. 1. Si sint quæcunque
A.E.C.F. magnitudines quæcun- *lib. 1.*

6. 2. que magnitudinum a-
G.H. qualium numero, sin-
gula singularum, æquemultiplices;
quam multiplex est unius una
magnitudo, tam multiplices erunt
æ omnes omnium.

ID est quia æquemultiplices sunt *def. 2.*
A. ad E. & C. ad F. Si A. & C. iun-
gantur in G. similiterque E. & F. in
H, quam multiplex erat A. ipfius E.
& C. ipfius F. tam multiplex erit G.
ipfius H.

Prob. Maiora aut minora sunt
tota, quam suæ omnes partes pro-
priè dictæ. Ergo non potest totum
aggregatum G. pluries vel pauciore
numero continere totum aggrega-
tum H. quam A. & C. partes omnes
totius H. Et vero quoties E. numerat
A. & F. numerat C. toties H. nume-
rat G. hoc est ter. Id vero intelligen-
dum non tantum de multiplici in-
crescente, sed etiam de decrescente
& mixto.

PROPOSITIO II.

Tb. 2. 6 3 4 2 Si prima A. secunde
 B. aquè fuerit multiplex,
 A. B. C. D. atque tertia C. quarta D.
 9 6 15 10 fuerit autem & quinta E.
 secunda B. aquè multi-
 E. F. G. H plex, atque sexta F. quar-
 ta D. erit & composita
 prima cum quinta E. nempe G. secunde
 B. aquè multiplex, atque tertia C. cum
 sexta F. nempe H. quarta D.

PRob. ex hypothesi secunda B. &
 quarta D. pari numero conti-
 nentur in suis multiplicibus A. & C.
 nempe bis. Similiterque eadem se-
 cunda B. & quarta D. pari numero
 continentur in suis aliis multiplici-
 bus E. & F. nempe ter. Ergo per præ-
 cedentem, continebuntur etiam pa-
 ri numero in multiplicibus colle-
 ctis, hoc est si componantur A. & E.
 ut fiat G. similiterque F. & G. ut fiat
 H. quemadmodum G. 15. continet
 B. 3. quinquies. Ita H. 10. continebit
 D. 2. quinquies.

PROPOSITIO III.

4 2 6 3 Si sit prima A. ^{Ter.}
 A B C D secunda B. aequè
 8 12 multiplex, atque
 E F tertia C. quarta
 D. sumantur au-
 tem aequemultiplices E. & F.
 prima A. & tertia C: erit ex
 equo sumptarum, utraque
 utriusque aequè multiplex,
 altera quidem E. secunda B.
 altera autem F. quarta D.

PRob. Ponuntur B. & D. æ-
 qualiter contineri in singulis ^{ar. 5.}
 A. B. C. ergo æqualiter conti-
 nentur etiam in iisdem pari nu-
 mero multiplicatis in E. & F.

ELEMENTVM IV.

4. 2. 6 3 Si prima ad se-
 A B C D cundam, eandem
 8 6 12 9 habuerit rationē,
 E F G H & tertia ad quar-
 tam : etiam aequē

Th. 4.

multiplices prima & tertia,
 ad aequē multiplices secunda,
 & quarta, iuxta quamvis
 multiplicationem, eandem ha-
 bebunt rationem, si prout inter
 se respondent, ita sumpta fue-
 rint.

Posita & explicata superius à no-
 bis definitione 6. hanc proposi-
 tionem se breuiter perstringo.

Si prima A. ad secundam B. habue-
 rit eam rationem, quam habet ter-
 tia C. ad quartam D. sumanturque
 primæ A. & tertiæ C. æquemultipli-
 ces E. & G Item secundæ B. & quar-
 tæ D. nisdem vel aliis æquemultipli-
 cibus F. & H erit E. multiplex ipsius
 A. ad F. multiplicem ipsius B. sicut

6. multiplex tertiz C. ad H. multiplicem quartz D. idque iuxta non unam tantum aut alteram multiplicationem, sed iuxta quamcumque ut ibi diximus, & multiplicia primz & tertiz non solum una deficient à multiplicibus secundz & quartz, aut una æqualia erunt, aut una excedent, sed præterea eandem quoque habebunt rationem.

Ratio est quia ex definit. 6. idem est quatuor magnitudines in eadem esse ratione & earum æquemultiplicia vel una deficere, vel una excedere, vel una æqualia esse. Idemque est vel conferre singulas B. & D. ad singulas A. & C. atque B. & D. æqualiter multiplicatas ad A. & C. pari inter se numero multiplicatas.

Corollarium.

Hinc etiam patet veritas rationis conuerse. Nam si A. est ita maius ipso B. sicut C. ipso D. est evidens B. ita minus fore ipso A. sicut D. ipso C. minus est. Nec minus foret evidens si A. & C. sumpta essent æqualia, aut minora ipsis B. & D.

PROPOSITIO V.

Th. 5 **E 4 F 2** *Si magnitudo A.*
C 8 D 4 *magnitudinis B. ita*
A 12 B 6 *multiplex fuerit: ut*
ablata C. ablata D. etiam
reliqua E. reliqua F. ita mul-
tiplex erit, ut tota A. totius B.

PAtet. Sit enim A. duplum ipsius B. & pars ablata C. dupla similiter partis ablatæ D. ergo si residua E. non est duplex residuæ F. omnes partes totius B. non continentur in omnibus partibus totius A. sicut totum in toto. Est ergo residua residuæ ita multiplex, ut tota totius.

PROPOSITIO VI.

G 2 H 3 G 8 H 12 Si dua Tb. 9
 E 10 F 15 E 4 F 6 magnitu-
 A 12 B 18 A 12 B 18 dines A.
 C 2 D 3 C 2 D 3 & B. dua-

rum magnitudinum C. & D.
 sine equemultiplices: & detra-
 ctæ quadam EF. sint earun-
 dem CD. equemultiplices.
 Reliquæ GH. iisdem CD:
 aut æquales sunt equemulti-
 plices.

PRob. C. & D. in totis A. & B.
 & in eorum aliquibus parti-
 bus assumptis B & F. æqualiter
 continentur ex hypothesi: ergo a s.s.
 æqualiter etiam continebuntur
 in reliquis G. & H. Ergo reliquæ
 eisdem, aut æquales, sunt aut æ-
 quemultiplices.

* PROPOSITIO VII.

Th. 7. $\begin{matrix} 24 & 24 & 8 \\ A & B & C \\ 12 & 12 & 4 \end{matrix}$ *Aequales AB. ad eandem C. eandem habent rationem: & eadem C. ad aequales AB.*

Paret ex terminis. Geometricè verò vt demonstretur, concipe magnitudinem C. bis sumi, quasi diceretur, vt se habet A. ad C. ita B. ad C. hoc posito sic dico 12. & 12. æquemultiplicia primæ magnitudinis A. & terciæ B. ^a sunt æqualia iam sumatur quodcunque multiplex ipsius G. puta 8. Ergo cum æquemultiplicia ipsorum A. & B. quocunque modo multiplicentur, sint æqualia semper: vel vna deficient à multiplici C. vel vnà æqualia erunt, vel vnà excedent, vt in assumpto exemplo. ^b Ergo in eadem sunt ratione. Eodem modo dicam multiplicem ipsius C. puta 8. vel minorem esse 12. & 12. æquemultiplicibus A. & B. vel vtriusque æqualem vel minorem.

^a 6.
^{Ar.}

^b Def.
6.5

PROPOSITIO VIII.

*

Th. 8.

16 8 4 Inequalium ma-
 A B C gnitudinum A. B. ma-
 6 4 8 ior A. ad eandem C.

maiores rationem habet, quā
 minor B: Et eadem C. ad mi-
 norem B. maiorem habet ra-
 tionem, quam ad maiorem A.

PRob. 1^a pars. Si A, esset æqua-
 lis B, vel si A, & B, æqualiter
 continerent C, eandem rationem
 haberent, ad C. & C, eandem a 6.
 ad A. & B, per præcedentem: sed Def. 5
 maior ponitur A, hoc est pluries
 continere C. ergo per definitio-
 nem 8. A. maiorem habet ratio-
 nem ad C. Prob. 2. Et quia C, plu-
 ries continetur ab A, quam a B,
 minorem habebit ad A, ratio-
 nem quam ad B, per 8. def.

PROPOSITIO IX.

Th. 9.

A B C *Quæ AB. ad ean-*
 15 15 4 *dem C. eandem ha-*
bent rationem, æquales sunt
inter se, & ad quas AB. eadem
C. eandem habet rationem, hæ
quoque AB. æquales sunt in-
ter se.

a 8.5

SI enim dicas A. esse maius
 quam B. ^a ergo maior erit ra-
 tio maioris A. ad eandem C.
 quàm minoris B. ad eandem C.
 Item maior ratio ipsius C. ad B.
 quam ad A, quod est contra hy-
 pothesin.

PROPOSITIO X.

*

16 8 4 Earum magnitudi- Tb. 10
 A B C num AB. quæ ad ean-
 dem C. habent rationem: quæ
 A. rationem maiorem habet,
 hæc maior est: ad quam au-
 tem B. eadem C. maiorem ra-
 tionem habet, hæc B. minor
 est.

SI enim B, esset æqualis aut
 maior quam A, ^a haberent A, ^a 7.5
 & B. eandem rationem ad C. vel ^b 8.5
 B, ^b haberet maiorem, quod est
 contra hypotheseſim. Item ſi C. ha-
 bet maiorem rationem ad A.
 quam ad B. minor est A, quam
 B, vel utrumque, quod dixi, ſe-
 quetur absurdum. Hæc conuer-
 tit 8.

PROPOSITIO XI.

Tb. 11

27 18 16

G 36 I 24 H 48

18 12 24

A 9 E 6 C 12

B 6 F 4 D 8

24. 16. 32

K 36 M 24 L 48

12 8 16

*Quæ eadem
sunt eadem
rationes, &
inter se sunt
eadem.*

SInt rationes A, ad B. & C. ad D. eadem, rationi E, ad F: etiam A, ad B, & C, ad D. eadem inter se erunt. Prob. per 6. def. huius. Si enim sumantur ad omnes antecedentes A. C. E. æquemultiplices GHI, & ad consequentes BDF, æquemultiplices KLM. semper vel vnâ deficient, vel vnâ æquales erunt, vel vnâ excedent, ut patet in schemate.

PROPOSITIO XII.

$\begin{matrix} 4 & 2 & 6 & 3 \\ A & B & C & D \end{matrix}$ Si sint quotcunque Tb. 12.
 $\begin{matrix} 10 & 5 \\ A & C & B & D \end{matrix}$ magnitudines pro-
 portionales ABCD
 quemadmodum se
 habuerit una antecedentium
 A. ad unam consequentium
 B. ita omnes antecedentes
 A C. ad omnes consequentes
 BD.

QUod prop. 1. de proportionem
 multiplici demonstratur, hic
 de omni proportionem etiam irra-
 tionali ostenditur per eandem pri-
 mam & defin. 6. si sumantur an-
 tecedentium & consequentium
 æquemultiplices. Ratio autem
 generalis est, quia cum tota nihil
 sint aliud quam omnes suæ par-
 tes, quæ erit ratio A, ad B, & C, ad
 B, eadem erit & AC, ad BD.

PROPOSITIO XIII.

^{6 4 3 2 4 3}
 T6.13 A B C D E F Si prima A. ad
 secundam B. eā-
 dem habuerit rationem, quam
 tertia C. ad quartam D. ter-
 tia verò ad quartam, maio-
 rem habuerit rationem, quàm
 quinta E. ad sextam F. prima
 quoque A. ad secundam B. ma-
 iorem rationem habebit quam
 quinta E. ad sextam F.

Prob. Rationes A, ad B, & C,
 ad D, sunt similes ex hypoth,
 ut qui sesquialteræ. Ratio C, ad
 D, maior est quàm E, ad F, ses-
 quitertia. Ergo ratio A, ad B, ma-
 ior est quam E, ad F, per II. & pæ-
 cet à signo cum denominator A,
 ad B, 1. 2, sit maior quam E, ad

F. 1. 3
 2

PROPOSITIO XIV.

$\begin{matrix} 2 & 3 & 8 & 12 \\ 9 & 9 & 9 & 9 \\ 12 & 8 & 6 & 4 \\ A & B & C & D \end{matrix}$
 Si prima A. ad Th. 14.
 secundam B. can-
 dem habuerit ra-
 tionem, quam tertia
 C. ad quartam D. prima ve-
 rò A. quam tertia C. maior
 fuerit, erit & secunda B. ma-
 ior quam quarta D. Quod si
 prima A. fuerit equalis ter-
 tia C. erit & secunda B. e-
 qualis quarta D. Si verò mi-
 nor, & minor erit.

Prob. Sit A. maior, C. minor: 28. 5
 ergo ratio A. ad B. maior est
 quam C, ad B. Rursus est C, ad
 D, sicut A, ad B. ratio autem A.
 ad B, maior est, quam C, ad B,
 maior ergo est ratio C., primi b 13. 5
 ad D, secundum, quam C, quinti

2 3 8 12 ad B, sextum. Minor

9 9 9 9 , ergo est D. quam B.

e 10. 5. 12 8 6 4 Sit A. equalis C, &
A B C D rit; ergo A, ad B, ut
C, ad D. & quia C, ad

d 7. 5. B, & C, ad B, rationes, ex-
dem sunt rationi A, ad B, & erunt
quoque C, ad D, & C, ad B, ex-
dem inter se.

e 9. 5. Sic A, quam C. minor, & maior
erit ratio C, ad B, quam A, ad B.

f 13. 5. Et cum & minor sit ratio C, primi
ad D, secundum, quam C, quinti
g 10. 5. ad B, sextum, minor erit B,
quam D.

PROPOSITIO XV.

*

A 5 B 7 *Partes AB. cum* Tb. 15.
 C 25 D 35 *pariter multipli-*
cibus CD. in eadem sunt ra-
tione, si prout sibi mutuo res-
pondent, ita sumantur.

SIt A, pars ipsius C, & B, ipsius
 D, continet C, toties A, quo-
 ties D, continet ipsam B. Quia er-
 go ut una antecedentium A, ad
 unam consequentium B, ita om-
 nes antecedentes C, ad omnes ^{a 12. f.}
 consequentes D. Ergo ut C, ad D,
 ita A, ad B.

*

PROPOSITIO XVI.

Th. 16

$$\begin{array}{cc} A \cdot \frac{E}{8} & B \cdot \frac{F}{10} \\ C \cdot \frac{4}{4} & D \cdot \frac{2}{2} \end{array}$$

Si qua-
tuor ma-
gnitudi-
nes ABC
D. pro-

portionales fuerint & vicissim
portionales erunt.

HOc est, si sit A, ad C, sicut
B, ad D, erit permutando ut
A, ad B, ita C, ad D.

Prob. Supponamus enim A.
continere C, bis, sicut continet
D, si diuidamus A, in E, bifa-
riam & B, in F, erit E, æqualis C,
& F, æqualis D, sed ut E, ad F,
sic dupla A, ad B, per 12. Ergo ut
dupla A, ad duplam B, sic G, æ-
qualis ipsi E, ad D, æqualem ipsi
F.

PROPOSITIO XVII.

*

$\begin{array}{c|c} D4 & F2 \\ C12 & E6 \\ A16 & B8 \end{array}$
 Si compositae Tb. 17.
 magnitudines,
 proportionales
 fuerint, ha
 quoque diuisa
 proportionales
 erunt.

Hoc est A. compositum ex CD.
 & B. ex EF. dentur : & sit vt A.
 16. ad sui partem D. 4. ita B. 8. ad F.
 2. erit & vt C, 12. ad D. 4. ita E. 6. ad
 F. 2.

Id probant Theon & alii per 2-
 que multiplices. Dibualdus quod 2-
 lias sequeretur partem esse 2qua-
 lem toti, Nos sic breuiter A. & B. a 4.
 ponuntur proportionales : 2 ergo si Def.
 go simili ratione continent partes
 D. & F. puta quater : ergo si eadem
 e suis singule totis auferantur, simili-
 ter in residuis AC. BE. continebun-
 tur : erit ergo vt AC. ad CD. ita BE.
 ad EF.

PROPOSITIO XVIII.

*
 Th. 18. $\begin{array}{l} D4 \\ C12 \\ A16 \end{array} \left| \begin{array}{l} F2 \\ E6 \\ B8 \end{array} \right.$ *Si diuise magnitudines similes proportionales, ha quoque compositae proportionales erunt.*

SIt vt DC, ad CA, ita FE, ad EB. Erit & AD, ad DC, vt BF, ad EF.

Prob. Ex hypothesi partes AC, BE, simili ratione continent partes DC, FE. ergo si hae, illis addantur, tota AD, BF, adhuc simili ratione continebunt suas partes DC, FE.

PRO-

PROPOSITIO XIX.

Si quemadmo- ^{Th. 19}
dum totum A. ad

totum B. ita a-

blatum CD. se

habuerit ad a-

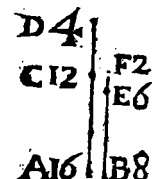
blatum EF. & re-

liquum CA. ad

reliquum B. ut

totum AD. ad totum BF. se habe-

bit.

PRob. AD. BF. CD. EF po-
nuntur proportionales; erit
ergo ut FB. ad EF. ita AD. ad
CD. Ergo ^a erit ut FE ad EB. ita
DC. ad CA. Ergo ut FE. ad DC.
ita BE. ad AC. hoc est ut tota
AD. ad totam BF. cum posita sit
AD. ad BF. ut CD. ad EF.

a 16. 5.
b 17. 5.

Breuius quia aliter omnes par-
tes essent maiores omnibus par-
tibus, quam totum toto.

PROPOSITIO XX.

Th. 10

¹² ⁹ ⁶ Si sint tres magnitu-
^A ^B ^C dines ABC, & alie
⁸ ⁶ ⁴ DEF. ipsis equales
 numero, quæ binæ &
 in eadem ratione sumantur
 (hoc est vt A. ad B. ita D.
 ad E. & vt B. ad C. ita E. ad
 F.) Ex equo autem prima A.
 quam tertia C. maior fuerit,
 erit & quarta D. quàm sexta
 F. maior. Quid si prima tertia
 æqualis fuerit, erit & quarta
 æqualis sextæ, sin illa minor,
 hæc quoque minor erit.

a 8. 5

P Rob. Sit maior A. quam C..
 2 ergo maior erit ratio ipsius
 A. ad B. quam C. ad B. est autem

vt A. ad B. ita D. ad E. & vt B.
ad C. ita E. ad F. Ergo conuer-
rendo est vt C. ad B. ita F. ad E.
Ergo D. ad E maiorē^b habet ra- ^{b 13.5}
tionem quam F. ad E. quare ma- ^{c 10.5.}
ior^c est D. quam F. Haud secus
concludam si A: ipsi C. æqualis
ponatur aut minor. Interpretes
idem probant de quocunque
magnitudinibus, non de tribus
tantum.

PROPOSITIO XXI.

Th. 21. 18 12 4 Si sint tres magni-
 A B C tudines A B C &
 27 9 6 ipsis equales numero
 D E F DEF. quæ binæ &
 in eadem ratione sumantur,
 fueritque perturbata earum
 proportio (hoc est vt A. ad
 B. sic E. ad F. & vt B. ad C.
 sic D. ad E.) Ex æquo autem
 prima A. quam tertia C. ma-
 ior fuerit: erit & quarta D.
 quam sexta F. maior. Quod si
 prima tertiæ fuerit æqualis, erit
 & quarta æqualis sextæ, sin
 illa minor, hæc quoque minor
 erit.

Prob. Sit A. maior quam C.
 ergo A. ad B. maiorem^a ha- a 8.5
 bet rationem quam C. ad B; Est
 autem ut A. ad B. ita E. ad F.
 Ergo maior est ratio E. ad F. b 13.5
 quam C. ad B. Et quia ut B. ad
 C. ita D. ad E. ergo conuertendo
 ut C. ad B. ita E. ad D. Ergo
 maior est ratio E. ad F. quam E.
 ad D. c 10.5
 Ergo maior est D. quam
 F. Idem ostendetur si A. minor
 sit, aut equalis.

PROPOSITIO XXII.

12 9 6 8 6 4 Si fuerint quot-
 A B C D E F cunque magnitu-
 24 18 12 16 12 8 dines ABC. & a-
 G H I L M N lia ipsæ aquales
 numero DEF. qua-
 bina in eadem ratione sumantur
 (hoc est vt A. ad B. ita D. ad E. &
 vt B. ad C. ita E. ad F.) & ex
 aequalitate in eadem ratione erit.
 Hoc est erit A. ad C. sicut D. ad
 F.

Prob. Sumantur ipsarum ABC.
 æquemultiplicia GHI. & ipsarum
 DEF. æquemultiplicia LMN. cum
 15. 5. simplicia sint in eadem ratione A. ad
 B. vt D. ad E. & B. ad C. vt E. ad F.
 erunt eorum multiplicia G. ad H.
 & H. ad I. vt L. ad M. & M. ad N.
 b 20. 5 Ergo si quotuis magnitudines GHI.
 c 6. & aliz totidem LMN. binæ sumantur
 Def. in eadem ratione quarum^b primæ
 ultimam in utroque ordine simul
 excedunt, æquantur, vel deficiunt,
 earum simplices A. ad C. erunt vt
 D. ad F.

PROPOSITIO XXIII.

¹⁸ ¹² ⁴ Si fuerint tres ma-
^A ^B ^C gnitudines ABC. a- Th. 23.
²⁷ ⁹ ⁶ ^D ^E ^F liaque ipsis æquales
 numero DEF. quæ
 bina in eadem ratione suman-
 tur, fuerit autem perturbata ea-
 dem ratio (hoc est sit A. ad
 B. vt E. ad F. & vt B. ad C.
 ita D. ad E.) etiam ex æqua-
 litate in eadem ratione erunt
 hoc est vt A. ad C. ita D.
 ad F.)

PRob. Si A. excedit C. æqua- a 21. 5
 tur vel deficit; D. excedet F. b 15. 5
 æquabitur, vel deficiet. c 17. Idem-
 que fiet in æquemultiplicibus. Def.
 Ergo ex æqualitate in eadem d 6.
 ratione est vt A. ad C. ita D. Def.
 ad F.

PROPOSITIO XXIV.

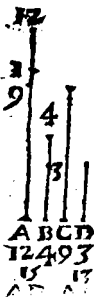
Th. 14. $\begin{matrix} 4 & 2 & 6 \\ A & B & C \\ 3 & 10 & 15 \\ D & E & F \\ 14 & 21 \\ G & H \end{matrix}$ Si prima A. ad secundam B. eandem habuerit rationem, quam tertia C. ad quartam D. habuerit autem & quinta E. ad secundam B. eandem rationem quam sexta F. ad quartam D. Etiam G. composita prima cum quinta, ad secundam B. eandem habebit rationem, quam H. tertia cum sexta, ad quartam D.

Prob. Ex hypothesi B. est talis pars singularum A. & E. qualis est D. singularum C. & F. Ergo erit quoque B. talis pars compositarum A. & E. in G. qualis est ipsarum C. & F. compositarum in H.

PROPOSITIO XXV.

Si quatuor magnitudines ABCD. proportionales fuerint: maxima A. & minima D. reliquis duabus BC. maiores erunt.

Th. 25

Prob. Ex hypoth. v^d
A. ad B. ita C. a²
D. sit A. maior, ab e

auferatur A. 9. & equalis ipsi C. & a B.
tollatur B. 3. & equalis minimæ D. Eri
igitur vt totalis A. 12. ad partialem
A. totalis B. 4. ad partialem B. 3. &
a reliqua 9. 12. scilicet 3. ad reliquam
3. 4. scilicet 1. vt A. 12. ad B. 4. Ita
que maior erit 3. quam 1. Ex 3. ab
scindatur 9. 1. hoc est 1. & equalis 3. 4.
hoc est 1. Ergo A. 1. hoc est 10. cōtinet
magnitudines C. 9. & 3. 4. hoc est 1.
Ergo A. 1. & D. hoc est 13. & equalis
sunt magnitudinibus C. 9. & B. 4. Er
go si addatur 1. 12. hoc est 2. magni
tudo A. 12. & D. 13. hoc est 15. maio
res sunt quam B. 4. & C. 9. hoc est 13.

2. 19. 4.

PROPOSITIO XXVI.

Tb. 26. 8 4 5 3 Si prima A. ad secundam B. habuerit maiorem rationem, quam tertia C. ad quartam D. habebit convertendo, secunda B. ad primam A. minorem rationem, quam quartam D. ad tertiam C.

HÆc & reliquæ octo propositiones, cum non sint Euclidis, eas non aliter demonstrabimus quàm indicando propositiones Euclidis in quibus virtute continentur.

Hanc vero, propositione 4. huius elementi contineri, patet manifestè.

PROPOSITIO XXVII.

8 4 5 3 Si prima A. ad se-
A B C D cundam B. habueris *Tb. 127.*
maiores rationem, quam ter-
tia C. ad quartam D. habebit
quoque vicissim prima A. ad
tertiam C. maiores rationem,
quam secunda B. ad quar-
tam D.

Continetur prop. 16.

PROPOSITIO XXVIII.

8 4 5 3 Si prima A. ad secun-
A B C D dam B. habuerit ma-
E 12 F 8 iorem rationem, quam *Tb. 28.*
tertiam C. ad quartam
D. habebit quoque composita pri-
ma cum secunda E. ad secundam
B. maiores rationem, quam com-
posita tertia cum quarta F. ad
quartam D.

Continetur prop. 18.

PROPOSITIO XXIX.

8 4 5 3 Si composita E. pri-
 74.29 A B C D ma cum secunda, ad
 E 12 F 8 secundam B. maiorem
 habuerit rationem,
 quàm composita F. tertia cum
 quarta ad quartam D. habebis
 quoque diuidendo, prima A. ad se-
 cundam B. maiorem rationem
 quàm tertia C. ad quartam D.

Continetur propositione 17.

PROPOSITIO XXX.

8 4 5 3 Si composita E prima cum
 74.30 A B C D secunda, ad secundam B. ha-
 E 12 F 8 buerit maiorem rationem,
 quam composita F. tertia cum
 quarta, ad quartam D. habebis per con-
 uersionem rationis, prima cum secunda E.
 ad primam A. minorem rationem, quam
 tertia cum quarta F. ad tertiam C.

Continetur prop. 19.

PROPOSITIO XXXI.

16 8 4. 9 5 3 Si sint tres Th. 31.
 A B C. D E F magnitudines
 ABC. & alia ipsis æquales
 numero DEF. sitque maior ra-
 tio primæ priorum A. ad se-
 cundam B. quam primæ po-
 steriorum D. ad secundam E.
 Item secunda priorum B. ad
 tertiam C. maior quam secun-
 da posteriorum E. ad tertiam
 F. erit quoque ex æqualitate
 maior ratio primæ priorum A.
 ad tertiam C. quam primæ po-
 steriorum D. ad tertiam F.

Continetur prop. 20. & 22.

PROPOSITIO XXXII.

16 8 4 Si sint tres magnitudi-
 A B C nes ABC & alia ipsis
 9 6 4 aequales numero DEF.
 D E F sique maior ratio pri-
 ma priorum A. ad secū-
 dam B. quam secunda posteriorum
 E. ad tertiam F. Item secūda prio-
 rum B. ad tertiam C. quān pri-
 ma posteriorum D. ad secundam
 E. Erit quoque ex aequalitate,
 maior ratio prima priorum A. ad
 tertiam C. quam prima posterie-
 rum D. ad tertiam F.

Continetur prop. 21. & 23.

PROPOSITIO XXXIII.

12 6 Si fuerit maior ratio totius A.
 A B ad totum B. quam ablati C. ad
 4 3 ablatum D. erit & reliqui E. ad
 C D reliquum F. maior ratio, quam
 8 3 totius A. ad totum B.
 E F

Continetur propositione 18.

PROPOSITIO XXXIV.

$\begin{matrix} 12 & 8 & 4 & 6 & 5 & 3 \\ A & B & C & D & E & F \end{matrix}$ Si sint quot-
 cunque ma-
 gnitudines ABC. & alia ipsis
 æquales numero DEF. sitque
 maior ratio primæ priorum A.
 ad primam posteriorum D. quam
 secunda B. ad secundam E. &
 hæc B. ad E. maior, quam ter-
 tia C. ad tertiam F. & sic deinceps : habebunt omnes priores
 simul ABC. ad omnes poste-
 riores simul DEF. maiorem ra-
 tionem, quam omnes priores BC.
 relicta prima A. ad omnes po-
 steriores, EF. relicta quoque
 prima D. minorem autem, quam
 prima priorum A. ad primam
 posteriorum F. maiorem denique
 etiam quam ultima priorum. C.
 ad ultimam posteriorum F.

Tb. 34

EVCLIDIS

ELEMENTVM VI.

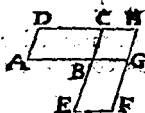
DEFINITIONES.

1. *Similes figura rectilineae sunt, quae & angulos singulos singulis aequales habent, atque etiam latera, quae circum angulos aequales proportionalia.*

Duas condiciones requirit;
 1°. ut anguli sint aequales singuli singulis, ut hic A. & D. B. & E. C. & F. 2°. ut latera circa aequales angulos sint proportionalia, hoc est ita se habeat BA, ad AC, ut ED, ad DF. quod si ha-
 rum

rum altera defuit, non dicentur si-
miles. Sic quadratum & altera
parte longius non sunt similes
figuræ.

2. Reciproce
autem figura
sunt, cum in ut-
traque figura,
antecedentes

et consequentes rationum
termini fuerint.

Hoc patet maxime in paral-
lelogrammis & triangulis:
nam si qua ratione AB est ad BE,
in eadem sit BE, ad BC. erunt re-
ciprocæ figuræ. nam in utroque
est antecedens & consequens di-
versarum rationum.

3. Secundum extremam
 & mediam rationem, re-
 ctæ AB. secta esse dicitur,
 cum ut tota AB. ad maius
 segmentum AC. ita maius AC ad
 minus CB. se habuerit.

Ob miram sui utilitatem, hæc
 proportio, diuina communiter
 appellatur.

4. Altitudo cuius-
 que figure, est linea
 perpendicularis AD.
 à vertice ad basim
 deducta.

Cum. ut ait Ptol. lib. de Anal. men-
 sura cuiusque rei debeat esse stata,
 merito Euclides à perpendiculari
 altitudinem petiit cuiusvis figuræ: so-
 la enim perpendicularis est statæ &
 certæ longitudinis: hanc vero alti-
 tudinem lib. 1. vocauit esse in af-
 dem parallelis.

5. Ratio ex rationibus componi dicitur, cum rationum quantitates, inter se multiplicatae, aliquam effecerint rationem.

Quod Euclides vocat quantitates rationum, solent Geometriz vocare Denominatorem. Numerus enim est à quo petitur nomen proportionis; sic 4. est denominator rationis quadruplae: 3. triplae. Ratio igitur ex rationibus componi dicitur, quando harum denominatores seu quantitates rationum inter se multiplicatae aliquam aliam rationem fecerint. Sic ex ratione dupla & tripla componitur sextupla, quae est ratio ex rationibus: nam sex componitur ex denominatore duplae 2. & triplae 3. inter se enim multiplicati faciunt 6. denominatorem rationis sextuplae compositae.

PROPOSITIO I.

Tb. 1

Triangu-
la ABC
DEF. &
parallelo-
gramma

^a def. 4 CG. DF. quorum ^a eadem fueris
altitudo GH. BF. ita se habent in-
ter se, ut bases BC. EF.

ID est, cum inter se habent ra-
tionē quam bases. Prob. Triā-
^a def. 4 ^b 36. gula eiusdem altitudinis ^a possunt
inter parallelas constitui: ^b tunc
autem quæ æqualem habebunt
basim, erunt æqualia, quæ maio-
rem maiora, quæ minorem mi-
nora. Idemque ^c est de æquemul-
^c 15.5. tiplicibus. Ergo absolute trian-
gula se habent ut bases, similiter-
que parallelogramma; cum sint
^d 34.1. dupla ^d triangulorum.

PROPOSITIO II.

Si ad trianguli ABC.
latus unum CB pa- Th. I.
rallela ducatur ED.
hac proportionaliter
secabit ipsius trianguli

latera AC, AB. Et si trianguli la-
tera, proportionaliter secta sint, re-
cta DE, per sectiones ducta, erit
parallela ad reliquum ipsius
trianguli latus CB.

P Rob. Ductis duabus rectis EB, D a 37.12
C, erunt triangula EDC, EDB,
super eadem basim ED, & inter eas, b 1.6
dem parallelas ED, CB, equalia. b Er-
go ut AED, ad ECD, ita AE, ad EC,
(sunt enim in eadem altitudine) & c def. 4
ut ADE, ad DBE, ita AD, ad DB, d d 7.5
er-
go ut AE, ad EC, ita AD, ad DB. Po-
nantur vero latera AC, AB, propor-
tionaliter secta in ED, cum AED, ad
DEC, eandem habere rationem, quā
ad EDB, (nam est ut AE, ad EC, sic
AD, ad DB, cum triangula sint eius-
dem altitudinis) erunt DEC, EDB, e 9.9
equalia, & quia sunt in eadem ba- f 39.4.
si erunt inter parallelas.

PROPOSITIO III.

Th. 3

Si trianguli ABC .
 angulus A . bifariam
 sectus sit: secans
 autem angulum
 recta AD . secet
 & basim BC , basis segmenta
 BD . DC . eandem habebunt ratio-
 nem, quam reliqua trianguli late-
 ra BA . AC . & si basis segmenta
 BD . DC . eandem habeant ratio-
 nem, quam reliqua trianguli la-
 tera BA . AC . recta AD . qua à
 vertice A . ad sectionem D . produ-
 citur, bifariam secas trianguli ip-
 sius angulum A .

p 31. 1.

b 17. &

29. 1.

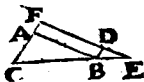
q 29. 4

PROB. Ad punctum B . agatur
 BE . ipsi DA . parallela, cui CA .
 producta occurrat in E . tunc
 erit EBA . æqualis alterno BAD .
 & E . externo DAC . ergo cum
 anguli BAD . CAD . æquales po-

parantur, erunt anguli EBA. & E.
 æquales, & rectæ BA. AE. ^d æqua- ^{d 6. r.}
 les. Ergo cum in triangulo EBC.
 rectæ DA. BE. parallelæ sint, ut
 EA. hoc est BA. ad AC. ^e ita BD.
 ad DC. Sit nunc ut BA. ad AC. ^{e 2. 6}
 sic BD. ad DC. ut autem BD. ad
 DC. ita ^f est EA. ad AC, & Ergo ^{f 2. 6}
 ut BA. ad AC. ita EA. ad AC. ^h æ- ^{g 11. 5}
 quales ergo BA. EA. & anguli ^{h 9. 5}
 ABE. & E. Cum ergo ABE. al- ^{i 5. 4}
 tero BAD. æqualis sit & E. ex-
 tero DAC. erunt anguli BAD.
 DAC. æquales.

PROPOSITIO IV.

Tb. 5.

*Equiangulo-
rum triangulorū
ACB. DBE. pro-
portionalia sunt*

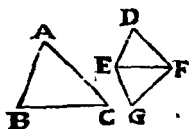
*latera (hoc est vt AC. ad CB. ita
DB. ad BE.) quæ circa æquales
angulos C. & B. & homologa sunt
latera BA. ED. quæ æqualibus an-
gulis C. & B. subtenduntur.*

P Rob. Sic in directum statuere-
tis CB. BE. vt angulus extern.

- a 28.1 DBE. interno C. sit æqualis: tunc DB.
& AC. a erunt parallelæ: similiterque
ED. BA. cum anguli E. & ABC. sint
æquales. Et quia anguli ACB. ABC.
b 29.1. hoc b est DEB. minores sunt c duo-
c 17.1 bus rectis, si producantur ED. CA.
d Ax. conuenient d puta in F. e Eritque
ii, DA. parallelogrammum. Cum igitur
e 34.1. in triangulo FCE. rectæ DB. FC.
f 2.6 sint parallelæ, ferit vt ED. ad DF. hoc
est BA. ita EB. ad BC. Cumque BA
EF. sint item parallelæ, erit CB. ad
BE. vt CA. ad AF. hoc est BD, & vt
AB. ad BE. ita FD. hoc est AB. ad
DE.

PRO-

PROPOSITIO V.

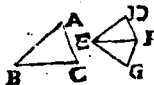
Si duo tri-
gula, ABC. Th. 5]
DEF. latera
AB. BC. pro-
portionalia
(ipsis DE.

EF) habuerint, erunt aequiangula, eisdemque angulos, DA. EB. CF. habebunt aequales, quibus homologa latera subtienduntur.

PRob. Super recta EF. ad punctum E. a ponatur angulus FEG. angulo B. æqualis & ad F. alius ipsi C. & consequenter reliquus G. reliquo A. b æqualis, sicque fiant triangu-
la ABC. EFG. æquiangula; Tunc circa æquales angulos A. & G. c erunt proportionalia latera AB. ad AC. vt GE. ad GF. & AB. ad BC. vt GE. ad EF. & AC. ad CB. vt GF. ad FE: sed tri-
guli DEF. latera in eadem ratione d supponuntur. æquale d ergo erit DE. e
ipsi EG. & DF. ipsi FG. & triangu- f
la DEF. æquiangulum ipsi ABC.

PROPOSITIO VI.

Tb. 6.

*Si duo triangu-
la ABC. DEF.
unum habeant
aqualetm angu-
lum A. D. & latera circa eum
proportionalia (vt BA. ad AC. ita
ED. ad DF.) erunt equiangulara,
angulosque habebunt aquales BE.
CF. quibus homologa latera BA.
ED. AC. DF. subtenduntur.*

a 4. 6.

b 11.

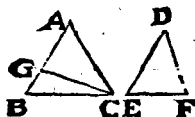
c 9. 5.

c 8. 1

d Ax. 1

Prob. Ad rectam EF. angulos
FEG. EFG. fac æquales ipsis BC.
erit & G. æqualis A. quia ergo equi-
angulara sunt ABC. GEF. a erunt vt
AB. ad AC. ita GE. ad GF. propor-
tionalia: sed sunt etiam proportio-
nalia AB. AC. & DE. DF. b sunt er-
go latera DE. DF. ipsis GE. GF. æ-
qualia. Cumque basis EF. sit commu-
nis. triangula DEF. BEG. c æquian-
gula sunt: d ergo etiam æquiangula
ABC. DEF.

PROPOSITIO VII.

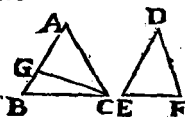

Si duo
trianguli
ABC. DEF *Th. 7.*
unum an-
gulum A.

uni angulo D. aequalem, circum
autem, alteros angulos C. E. la-
tera proportionalia habeant (ut
AC. ad CB. ita DE. ad FE.) reli-
quorum vero B. E. simul utrum-
que, aut minorem aut non mino-
rem, recto: equiangula erunt trian-
gula, & aequales habebunt angulos
ACB. DEF. circum quos sunt pro-
portionalia latera, & angulos B.
& E. æquales.

PRob. Sit enim B. & E. minor
recto, tunc si anguli ACB. &
F. non sunt æquales, sit ACB. ma-
ior quam F. fiatque ipsi F. æqua-
lis ACG. cum igitur angulus A.
angulo D. ponatur æqualis: erit
& reliquus ACG. reliquo E. æ-
qualis, ideoque triangula ACG.

b 4.6

DEF. 2.
 quiangula
 erūt. ^b Er-
 go vt AC.
 ad CG. ita

c 11.5

d 9.5.

e 5.1

f 13.2

g 3.1

h 17.1

i 32.1

erit DF, ad FE, sed vt DF, ad
 FE. ita ponitur AC. ad CB, vt
 igitur AC, ad CG, ita AC, ad CB,
 ac propterea æquales CG, CB,
 & anguli CBG, CGB, æquales.
 Cum igitur angulus B, sit recto
 minor, erit & CGB, minor recto,
 & ei deinceps AGC, ^f maior re-
 cto. Est autem ostensus angulus
 AGC, angulo E, æqualis. Maior
 igitur est recto angulus E, qui
 minor ponebatur.

Iā sit angulus B, & E, recto non
 minor, probabitur vt prius rectas
 CB, CG, esse æquales, & conse-
 quenter angulos CBG, CGB, esse
 æquales, & non minores duobus
 rectis, ^h quod est absurdum. Non
 ergo inæquales sūt anguli ACB,
 & F, sed æquales, & consequen-
 ter reliqui anguli B, & E. ⁱ æqua-
 les, quod erat probandum.

PROPOSITIO VIII.

Si in triangulo re-
ctangulo BAC. ab Th. 8
angulo recto A. in
basim BC. perpendi-
cularis AD. ducta

fit : quæ ad perpendicularem triangula
ADC. ADB. tum toti triangulo ABC.
tum ipsa ADC. ABD inter se sunt simili-
tia.

Prob. In triangulis ABC. BAD.
anguli BAC. ADB. recti sunt &
angulus B. communis: ergo reliqui a 32. 1
ACB. BAD. æquales: ergo triangu-
la ABC. ADB. b 1. similia. Non aliter o-
stendetur ADC. simile ABC. & ADC.
triangulo ADB. Def.

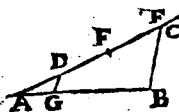
*Coroll. 1. Perpendicularis ab angulo
recto in basim, est media proportionalis
inter duo basis segmenta.*

• Nam vt BD. ad DA. ita DA. ad c 4. 6
DC. quod est rectam DA. esse me-
diam proportionalem inter basis
partes BD. DC.

*Coroll. 2. Hæc etiam patet vtrum-
libet laterum angulum rectum am-
bientium, medium proportionale
inter totam basim & illud segmen-
tum basis quod ei lateri adiacet.*

PROPOSITIO IX.

Prob. 1.

*A data re-
cta AB. im-
peratā par-
tē puta ter-
tiam AG. auferre.*

PRax. Ex A, ducatur recta AC, utcumque faciens angulum, & ex AC, sumatur quævis pars, puta AD, ac duæ aliæ addantur æquales DE, EF, iungatur FB, cui ex D parallela fiat DG, eritque ablata AG, pars tertia ipsius AB.

Prob, in triangulo AFB, lateri BF, parallela est linea GD. ^a ergo ^b 18.5. erit ut FD, ad DA, ita BG, ad GA, & componendo ut FA, ad DA, ita BA, ad GA. Est autem AD pars tertia ipsius AF. Ergo AG, erit pars tertia ipsius AB.

PROPOSITIO X.

Datam rectam Prob. 2.
insectam AB. si-
militer secare, ut
data altera recta
AC. secta fuerit

in D. & E.

PRax. iungantur datæ lineæ in
 A, connectantur recta BC, &
 ex D, & E, agantur DF, EG, ipsi
 CB, parallelæ, & factum est quod
 petitur.

Prob. In triangulo ABC, ductæ
 sunt DF, EF, parallelæ lateri BC. a 2.6
 a ergo ut AD, ad DE, ita AF, ad
 FG: Proportionales ergo sūt par-
 tes AF, FG, partibus AD, DE.
 Iam si ducatur DH, parallela ipsi
 AB, erit ut DE, ad EC, ita DI, ad
 IH, ^b hoc est FG, ad GB, quare b 34.1.
 proportionales sunt partes FG,
 GB, partibus DE, EC.

Z iiij

PROPOSITIO XL

Prob. 3.

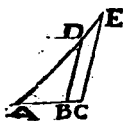

*Datis duabus re-
ctis AB. AC. ter-
tiam proportiona-
lem CE. inuenire.*

PRAX. Ex datis AB, AC, fac
angulum CAB: iunge utram-
que recta CB, produclatera AB,
AC, sume ipsi AC, æqualem BD,
duc DE, ipsi BC, parallelam. Re-
cta CE, erit tertia proportionalis
quæsitæ.

Prob. Rectæ BC, DE, sunt pa-
rallæ: ^a ergo ut se habet AB, ad
BD, ita AC, ad CE. Est autem
BD, ipsi AC, æqualis: ^b ergo ut
se habet AB, ad AC, ita BD, hoc
est AC, ad CE, quod est CE, ter-
tiam esse proportionalem.

PROPOSITIO XII.

*Tribus datis re-
ctis AB. BC. AD.
quartam proportio-
nalem DE. inue-
nire.* *Prob. 4*

PRax. Ex datis, duas AC, BC,
in directum colloca, ex reli-
qua AD, & totali AC, fac angu-
lum DAC, iunge recta BD, & fac
ipsi parallelam CE, quarta DE,
proportionalis erit.

*Prob. CE, BD, sunt parallelæ;
ergo ut se habet AB, ad BC, ita
AD, ad DE. Ergo DE, quarta est
proportionalis.* *a 2. q*

PROPOSITIO XIII.

Prob. 5

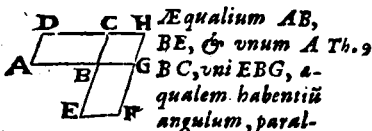
*Datis duabus
rectis AB. BC.
mediam propor-
tionalem BD.*

inuenire.

PRax. Colloca in directum AB, BC, super AC, duc semicirculum ADC. In B, excita perpendicularem BD, ad sectionem semicirculi, illa erit quaesita.

Prob. Ductis rectis AD, CD,
 a 31.3 erit angulus ADC, in semicir-
 culo rectus, & à vertice D, ad ba-
 b 8.6. sim AC, ducta perpendicularis
 DB. facit ^b ergo duo triangula
 c 4.6 æquiangula: ^c ergo proportiona-
 lia: ergo ut AB, ad BD, ita BD,
 ad BC. est ergo BD. media pro-
 portionalis inter AB. BC.

PROPOSITIO XIV.

Equalium AB, BE, & unum A Th. 9
BC, uni EBG, a-
qualem habentiũ
angulum, paral-
lelogrammorum, reciproca sunt la-
tera AB, BG, EB, BC, qua circum
æquales angulos: & quorum pa-
rallelogrammorum, unum angu-
lum uni angulo, æqualem haben-
tium, reciproca sunt latera, qua
circum æquales angulos, illa sunt
æqualia.

P Rob. Iungantur parallelogramma ad angulum æqualem B. ita ut AB & BG. iaceant in directum & iacebunt & reliquæ EB. BC. perficiatur parallelogrammum BH: ergo ut DB. ad BH. ita b erit BD. ad BH. sed ut FB. ita c est EB. ad BC. & ut DB. ad BH. ita AB. ad BG. igitur ut EB. ad EC. d ita est AB. ad BG.

Prob. 2. pars. Ex hypoth. EB. ad BC. est ut AB. ad BG: ergo e BB. ad BH. est ut DB. ad BH. f ergo parallelogramma æqualia sunt.

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

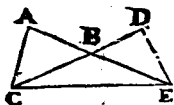
O XVI.

quatuor recta
 E B, propor- Th. 12
 ales fuerint:
 sub extremis
 BC, compre-
 AC, aqua-
 ys EF, FG;
 ngulo EG.
 BC, com-
 m AC, a-
 sub mediis
 rectangulo
 proportio-

li recti B;
 ut se habet
 C. ergo la-
 gulos B, &
 parallelo- a 14.6
 qualia.
 tigura A,
 æquales;
 o b latera b 14.6
 reciproca:

PROPOSITIO XV.

Tb. 10.

*Equalium A
BC. DBE. &
unum B. un
B. aequalem ha-
bentium, angu-
lari, triangulo*

*rum, reciproca sunt latera ut AB. ad BE.
ita DB. ad BC. quae circum aequales an-
gulos B. & quorum triangulorum, unum
angulum uni, aequalem habentium, reci-
proca sunt latera, quae circum aequales an-
gulos, illa sunt aequalia.*

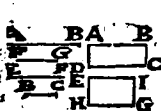
a 7. 5.

b 1. 6.

c 9. 5.

Prob. Sic iunge triangu-
la ad an-
gulum æqualem B. ut AB. BE. Ja-
ceant in directum, ducta CE. erit ut
ABC. ad BCE. ita DBE. ad BCE. sed
ut ABC. ad BCE. ita AB. ad BE. & ut
DBE. ad BCE. ita DB. ad BC. pari-
terque demonstratur ABC. DBE. esse
æqualia, si sit ut AB. ad BE. ita DB. ad
BC. Nam cum ponatur ut AB. ad BE.
ita DB. ad BC. & ut AB. ad BE. ita
triangulum ABC. ad BCE. & ut DB.
ad BE. ita DBE. ad BCE. erit ut ABC.
ad BCE. ita DBE. ad BCE. ergo trian-
gula ABC. DBE. sunt æqualia.

PROPOSITIO XVI.

*Si quatuor rectæ
A F E B, propor-
tionales fuerint:
quod sub extremis
AB, BC, compre-*

Th. 11

*henditur rectangulum AC, equa-
le est .i. quod sub medijs EF, FG,
comprehenditur, rectangulo EG.
Et si sub extremis AB, BC, com-
prehensum rectangulum AC, a-
quale fuerit ei quod sub medijs
FG, EF, continetur rectangulo
EG, illa quatuor rectæ proportio-
nales sunt.*

PRob. 1. pars Anguli recti B,
& I, sūt equales, & ut se habet
AB, ad IG, ita EI, ad BC. ergo la-
tera circa æquales angulos B, &
I, sūt reciproca, ergo parallelo-
gramma AC, EC, sunt æqualia.

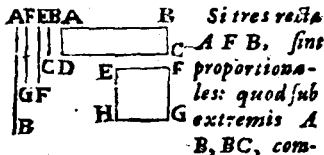
a 14.6

Prob 2. Æqualia sūt rectāgula A,
C, EG, & habēt angulos æquales;
nempe rectos B, & I. ergo b latera b
circa hos angulos erūt reciproca:

b 14.6

PROPOSITIO XVII.

Th. 12

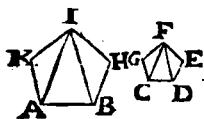

prehenditur rectangulum AC. æquale est ei, quod à media, F. describitur quadrato EG. Et si sub extremis AB, AC, comprehensum rectangulum AC, æquale sit ei quod à media F, describitur quadrato EG, illa tres rectæ proportionales erunt.

Prob. 12. pars. Sume rectam EF. qualem ipsi FG. erunt quatuor rectæ AFEB. proportionales, eritque quadratum EG. comprehensum sub mediis FG EF. æ ergo rectangulum AC. æquale erit quadrato.

Prob. 2. Quadratum EG. mediæ EF. (vocemus parallelogrammum) rectangulo AC. sub externis AB, BC. æquale ponitur, & habent angulos æquales: ergo latera ut proxime dixi, circa hos angulos erunt reciproca.

PROPOSITIO XVIII.

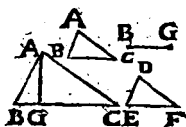
*Super data
recta AB. Prob. 6
dato recti-
lineo CDE
FG. simile,*

*similiterque positum rectili-
neum ABHIK. describere.*

Datum rectilineum resolve in
triangula, ductis rectis puta CF.
DF. Ad punctum A. a fiat angulus a 32.1.
IAB. æqualis ipsi FCD. & ipsi FDC. b 32.1
æqualis IBA. & consequenter re-
liquus reliquo : Æquiangula ergo
erunt triangula FCD. IAB & similia
c & ut CF. ad AI. ita CD. ad AB. Ad c 4.6
rectam AI. fac similiter triangulum
IKA. æquiangulum triangulo FGC.
& quia anguli BAI. IAK. æquales
sunt angulis DCF. FCG. totales
KAB. GCD. æquales erunt, & latera
proportionalia. Idemque repeten-
dum, donec omnia triangula eodem
ordine quo iacent absoluantur, sic-
que totum rectilineum toti rectili- d 1.
neo a simile erit, & super datam AB. Def.
similiter descriptum.

PROPOSITIO XIX.

Tab. 13.

*Similia**triangula**ABC. D**EF. inter se**sunt in du-**plicata ratione laterum ho-*
mologorum.

Quando triangula sunt æqualia, hoc est quando BC, EF, nec non tertia proportionalis BG, sunt æquales, res est manifesta.

Quando vero latera BC, EF, sunt inæqualia, demonstratur, hoc modo. Sit BC, latus, latere EF, maius, & ex BC, abscindatur^a restis BC, EF, tertia proportionalis BG, ducaturque recta AG. Quia igitur angulus B, est æqualis E, & propter similitudinem triangulorum, ut AB, ad BC, ita DE, ad EF, &

a 11. 6

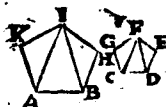
& permutando ut AB ad DE, ita BC, ad EF, hoc est EF, ad BG, erunt circa angulos æquales B E, latera reciprocè proportionalia.

Quare per 14. triangula ABC, DEF, erunt æqualia; & per 7. quinti ut triangulum ABC, ad ABG, ita erit idem triangulum ABC, ad DEF, ut autem ABC, ad ABG, ita est per 1. huius BC, ad BG. Ergo ABC, ad DEF, erit ut BC, ad BG.

Corollarium. Si tres linea fuerint proportionales, ut prima ad tertiam, ita triangulum super primam ad simile triangulum super secundam.

PROPOSITIO XX.

Tb. 14

Similia poligona in similia triangula diuiduntur, & numero aequalia, &

totis homologa: & polygona duplicatam habent eam inter se rationem, quam latus homologum ad homologum latus.

Sint polygona similia $ABHIK$. $CDEFG$. habentia angulos $\propto$ quales $K.G$. Itemque $I.F$. & sic deinceps, & latera proportionalia circa angulos $\propto$ quales, puta vt AB . ad BH . ita CD . ad DE . &c.

Dico 1°. illa diuidi in triangula similia & numero $\propto$ qualia. Prob. ab angulis I . & F . duc rectas ad angulos oppositos AB . CD . diuisa erunt illa polygona in triagula numero $\propto$ qualia. Quod etiam in similia.

Prob. Anguli K . & G . sunt $\propto$ quales, & circa ipsos latera sunt proportionalia, & ergo $\propto$ quiangula sunt triangula IKA . FGC ergo similia. Eadem ratione erunt similia triangula IHB . FED . Et quia est vt IB . ad BH . ita

FD. ad DE. vt autem HB. ad BA. ita
ED. ponitur ad DC. e erit ex æquo vt
IB. ad BA. ita FD. ad DC. & quoniam
angulus HBA. ipsi EDC. est æqualis,
& ablati HBI. ablati EDF. erunt
reliqui IBA. FDC. æquales. d Ergo
triangula IBA. FDC. æquiangulara
erunt & similia, eademque ratio de
omnibus.

c 12.5

d 6.6

Dico 2. quod sicut vnum triangu-
lum ad triangulum sibi respondens
alterius polygoni: ita esse polygona
tota inter se.

Prob. Quia omnia triangula sunt
similia, singula singulis: ergo sunt in
duplicata ratione laterum homolo-
gorum; cumque singula singulis pro-
bata sint proportionalia, sic vt in
triangulo vnus sint omnia antece-
dentia, in alio consequentia propor-
tionum, f vt vnum antecedens est
ad vnum consequens ita omnia ad
omnia. Est ergo polygonum ad po-
lygonum vt triangulum ad triangu-
lum: ergo ea triangula sunt totis ho-
mologa, & quia triangula sunt in
duplicata ratione laterum homolo-
gorum, erunt & polygona in eadem
ratione duplicata laterum homolo-
rum puta AB. CD.

e 19. 6

f 12.5

PROPOSITIO XXI.

Tab. 15

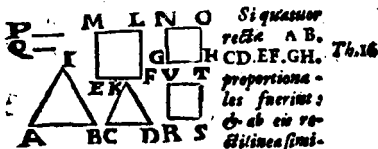

Qua ri-
dem rectili-
neo GHI.
sunt similia
ABC. DEF. & inter se sunt
similia.

PRob. Anguli A. & D. ponun-
tur æquales vni G: ergo & in-
ter se, eodemque modo singuli
a 11.5. singulis: ^a latera etiam circa eos
ponuntur proportionalia, quia la-
teribus eiusdem tertii sunt pro-
portionalia: ergo cum habeant
angulos æquales & latera circa
cos proportionalia, ^b sunt simi-
lia.

b 1.
Def. 6

PROPOSITIO XXII.

Si quatuor rectæ AB. CD. EF. GH. proportionales fuerint: & ab eis re-
ctilinea simili-
lia similiterque descripta ABI. CDK. &
ME. NH. proportionalia erunt. Et si a
rectis lineis, similia, similiterque descripta
rectilinea proportionalia fuerint, ipsæ re-
ctæ proportionales erunt.

Rob. a Sumatur ipsarum AB. &
CD. tertia proportionalis P. &
ipsarum & F. & GH. tertia Q. b erit ut
AB. ad P. ita triangulum IAB. ad
triangulum KCD id est in ratione du-
plicata, & ut EF. ad Q. ita ME. ad NH.
sed ut AB. ad CD. ita EF. ad GH. &
ut CD. ad P. ita GH. ad Q. c Ergo ex
aquo ut AB. ad P. ita EF. ad Q. d er-
go ut ABI. ad CDK. ita ME. ad NH.
Iâ vero si figuræ proportionales & si-
miles similiterque positæ sint, & re-
ctæ super quas positæ sunt, propor-
tionales erunt: nam ratio unius figuræ
ad alteram e est rectæ ad rectâ dupli-
cata: ergo ratio laterum eadem erit,
nèpe ut AB. ad CD. ita EF. ad GH. er-
go illarum latera proportionalia sunt.

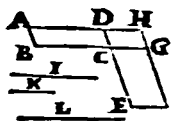
a 11.6
b 19.6.

c 22.5.
d 11.5.

e 19.6
20.6
f 7.5

PROPOSITIO XXIII.

Tab. 17.

*Equian-
gula C. pa-
rallelogra-
ma AC. C
F. inter se*

*rationem habent eam, quæ ex
lateribus componitur BC. ad
CG. & EC. ad CD.*

Sint parallelograma AC. CF.
habentia angulos ad C. æqua-
les, & ita disposita ut DC. ipsi CE.
& BC. ipsi CG. ^a iaceant in dire-
ctum, compleaturque parallelo-
grammum CH. ^b Cum ergo sit ut
AC. ad CH. ita BC. ad CG. & ut
CH. ad CF. ita DC. ad CE. ratio
enim AC. ad CF. ^c componitur ex
intermediis AC. ad CH. & CH.
ad CF: componetur quoque eadẽ
ratio AC. ad CF, ex rationibus
BC. ad CG. & DC. ad CE, quæ
illis intermediis sunt æquales.

*a per
commen-
sum 15.*

1.

b 1, 6

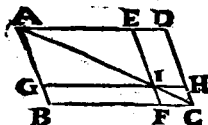
c def. 5

PROPOSITIO XXIV.

*In omni pa-
rallelogrammo*

DB. qua circa Tb. 12
diametrum

*AC. sunt pa-
rallelogram-
ma GE. FH.*

& toti DB. & inter se sunt similia.

Parallelogrammum GE. habet an-
gulum A. communem cum toto:
angulus externus AEI. xqualis est in-
terno ADC. similiterq; angulus AG
I. angulo ABC. & angulus EIG. an-
gulo EFB. & angulus IFB. angulo
FCH. ergo parallelogramma GE. FH.
& toti & inter se sunt xquiangula.
Quod autem latera circa xquales
angulos sint etiam proportionalia
sic probo. a Triangula AGI. ABC.
sunt xquiangula, similiterque trian-
gula AEI. ADC. erit b ergo vt AB.
ad BC. ita AG. ad GI. & vt BC. ad
CA. ita GI. ad IA. item vt CA. ad
CD. ita IA. ad IE. c Ergo ex xquo vt
BC. ad DC. ita est GI. ad IE. ergo la-
tera circa xquales angulos BCD.
GIE. sunt proportionalia. Idemque
demonstrabitur de lateribus circa
alios angulos, & de parallelogram-
mo FH. ergo similia.

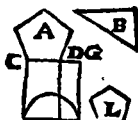
a 29.3.

b 4.6

c 32.5

PROPOSITIO XXV.

Prob. 7.

F EHIK dato B. aequale

L. constituere.

PRAX. Ad dati rectilinei A. latus CD. fiat rectangulum CE. æquale ipsi A. Producaturs CD. versus G. super DE. in angulo EDG. fiat rectangulum DH. b æquale ipsi B: c fiat iter CD. DG media proportionalis IK. super quam fiat d rectilineum L simile ipsi A. similiterque positum eritque rectilineum L. æquale dato B. & simile ipsi A.

Prob. Rectæ CD. IK DG. e sunt proportionales: f ergo erit ut prima CD. ad tertiam DG. ita rectili cum super primam, id est A. ad rectilineum super secundam, id est L. sed ut CD. ad DG. g ita parallelogrammum CH. hoc est A. ad DH. hoc est B. h ergo erit ut A. ad B. ita A. ad L. i Ideoque rectilinea B. & L. erunt æqualia.

PRO-

e 13. 6

d 18. 6

e Ex

const.

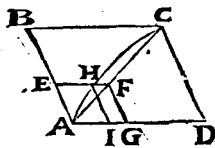
f 19. 6

g 1. 6.

h 12. 5

i 9. 5.

PROPOSITIO XXVI.

Si à paral- Theor.
lelogrāmo 18.

BD. paral-
lelogrāmū

EG. abla-

tum fit, & simile toti, & simi-
liter positam, communem cum
eo habens angulum EAG, ipsū
circa eandem cum toto diame-
trum AG. consistet.

SI neget: sit alia AHC. Agatur
ex H. recta HI. parallela FG.
tunc parallelogramma BD. EI.
circa eandem diametrum AHC.

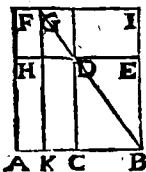
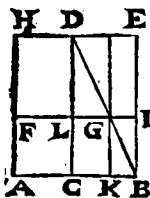
^a cruat similia: ^b quare erit vt BA. ^a 24. 6.
ad AD. ita EA. ad AI. Sed vt BA. ^b 1. def.
ad AD. ita est EA. ad AG. cum B ^{6.}

D. EG. ponantur similia. ^c Igitur ^c 15. 5.
erit vt EA. ad AI. ita EA. ad AG. ^d 2. 5.

^d Ac propterea æquales AI. AG.
pars & totum.

PROPOSITIO XXVII

Theo.
D.

• Omnium paral.
lelogrammorum
secundum ean-
dem rectam ap-
plicatorum defi-
cientiumque fi-
guris parallelo-
grammis simili-
bus, similiter-
que positis, ei
quod à dimidia
describitur, ma-
ximum est, id

quod ad dimidiam applica-
tur parallelogrammum simile
existens defectui.

SUPER AC. semissem totius
AB. applicatum sit parallelo-
grammum AD. ita ut à toto AE.

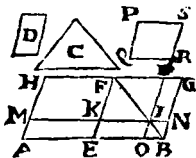
Deficiat parallelogrammo *CE*,
quod semper est æquale & si-
mile ipsi *AD*. Deinde ad quodvis
aliud segmentum *AK*. sit appli-
catur aliud parallelogrammum
AG. ita deficiens, ut defectus sit
parallelogrammum *KI* simile ip-
si *CE*. hoc est circa communem
diametrum *BGD*. Dico *AG*. mi-
nus esse parallelogrammo *AD*.
Probatur.

1. Quando punctum *K*. est inter
C & *B*. tunc parallelogrammum *LH*.
quod est ^a æquale ipsi *LE*. maius ^{a 36. 1.}
est quam *GC*. quia *LE*. maius est ^{b 43. 1.}
quam *GE*. & *GE*. *GC*. sunt ^b æ-
qualia. Addito ergo *LA*. erit *AD*.
maius quam *AG*.

Quando verò punctum *K*. est in-
ter *A* & *C*. tunc *DF*. *DI*. sunt æqua-
lia, quia sunt super æquales bases;
& *DI*. *DK*. complementa, sunt
æqualia: ergo & *DF*. *DK*. sunt æ-
qualia, & *GH*. minus *DK*: adie-
ctoque communi *KH*. totum *AG*.
minus toto *AD*.

PROPOSITIO XXVIII.

Prob. 8.

Addatur
recta AB.
dato recti-
lineo C. æ-
quale pa-
rallelogrammum AI. applica-
re deficiens figura parallelo-
gramma ON. quæ similis sit al-
teri parallelogrammo dato D.
Oportet autem datum rectilineū
C. cui æquale applicandum est
AI. non maius esse eo, quod ad
dimidiam AE. applicatur, cū
similes fuerint defectus, & e-
ius quod ad dimidiam appli-
catur, & eius cui simile def-
se debet.

Fig. 6.

R Ectam AB. ut prius bisseca in E.
 super mediā EB. fac a parallelo-
 grammum EG. simile ipsi D. similiter-

que positum: & comple parallelogrammum BH. SEH. ipsi C. est æquale, factum est quod petitur: nam est applicatum ad AB. & deficit parallelogrammo EG. simili ipsi D. Si EH. & ipsi æquale b EG. sit maius quā C. (nā minus esse non debet, cum EH. sit c maximum eorū quæ applicari possunt ad AB.) si in quā sit maius, d reperta quā-
 titate excessus, e fac parallelogrammum PR. æquale excessui, & simile similititerque positum ipsi D. & parallelogrammo P R. aliud æquale similititer positum KL. f quod erit circa
 diametrum, sicque remanebit gnomon LBK. æquale rectilineo C. iam productis LI. KI. erit parallelogrammum AI. ad rectam AB. applicatum & deficit
 iens parallelogrammo ON. g simili ipsi EG. hoc est ipsi D. Quod autem AI. sit æquale ipsi C. sic probo. Com-
 plementa LN. KO. h sunt æqualia, ergo addito communi NO. erit OG. æquale ipsi EN. b hoc est AK. Ergo si æqualibus AK. OG. addas commune KO. erit AI. æquale gnomoni LBK. hoc est rectilineo C. ut probavi.

b 36.1.

c 27.6.

d 45.1.

e ut ar-

to qua-

cūque.

g 25.6.

f 44.1.

g 24.6.

h 43.1.

PROPOSITIO XXXIX.

Euc. 9.

Ad datā
rectā A
B. dato
rectili-
neo C. æ-

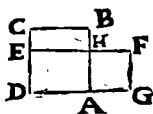
quale parallelogrammum
applicare, excedens rectā
datam AB. figura paral-
lelogramma P.Q. quæ sit
similis dato alteri paral-
lelogrammo D.

SVper rectam EB. mediam da-
tæ AB. fiat parallelogram-
mum EC. simile ipsi D. similiter-
que positum: tum rectilineo C.
& parallelogrammo EC. fiat æ-
quale aliud parallelogrammum
NM. simile ipsi D. habeatque an-

gulum EFC. communem parallelogrammo EC. Completis parallelogrammis QE. NB. PO. cum NM. sit positum æquale ipsis E C. & D ablato communi EC. gnomon ERC. ipsi C. erit æqualis. Et quia æqualia ^c sunt QE. N ^c 36. 1. B. & æqualia ^d NB. BM. si loco ^d 43. 1. ipsius BM. substituatür æquale QE. erit parallelogrammum AR. æquale gnomoni ERC. ideoque etiam rectilineo C. Quare ad rectam AB. applicatum est parallelogrammum AR. æquale dato rectilineo C. excedens rectam AB. figura parallelogramma PO. quæ similis est dato parallelogrammo D. cum sit circa eandem diametrum cum ipso EC. quod positum est simile ipsi D.

PROPOSITIO XXX.

Prob.
10.

*Propositam
rectam ter-
minatā A
B. extrema*

*ac media ratione secare in
H.*

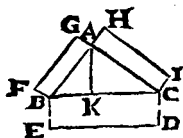
II. 2.

DIVIDATUR AB. in H. ita ut
rectangulum CH. sub tota
AB. & segmento BH. sit æquale
quadrato AF. alterius segmenti
AH. tunc enim tres rectæ pro-
portionales^b erunt; & erit ut to-
ta BA. ad HA. ita AH. ad HB.
Ergo AB. secta est in H.^c secun-
dum extremam, & mediam ra-
tionem.

17.6.

3.def.

PROPOSITIO XXXI.

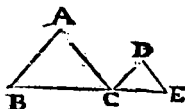
In triangulo Theo,
re ctangulo A²⁰
B C. figura
quavis BD. de-
scripta à BC.
subièdente re-

ctum angulum BAC. aequalis est
figuris FA. AI. qua priori illi si-
miles & similiter posita à lateri-
bus BA. CA. rectum angulum con-
tinentibus, describuntur.

POLYGONAE figuræ FA. AI BD.
ponuntur similes, ergo sunt a 20. ☞
in ea laterum homologorum du-
plicata ratione, in qua essent co-
rumdem laterum quadrata. Ergo
cum quadrata BA. AC. ^b habeant b 40. i. .
rationem equalitatis cum tertio
BC. habebunt & polygonæ FA.
AI. rationem equalitatis cum ter-
tio BD. ^c ergo eidem erunt æqua- c 9. 12
lia.

PROPOSITIO XXXII.

Theo.
21.

Si duo
triangula
ABC. D
CE. que

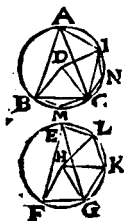
duo latera AB. AC. duobus
lateribus DC. DE. propor-
tionalia habeant, secundum
unum angulum ACD. com-
posita fuerint, ita ut homolo-
ga eorum latera AB. DC.
AC. DE. sint etiam paret-
lela, tum reliqua illorum
triangulorum latera BC. C
E. in rectam lineam BE. col-
locata reperientur.

PROB. Latera homologa AB.
DC. AC. DE. ponuntur pa-
rallcla,² ergo anguli alterni A. &
ACD. sunt æquales & D. eidem

ACD ergo **A.** & **D.** æquales. Hos æquales angulos circumstant latera proportionalia ex hypoth. ^b ergo triangula sunt æquiangularia, habentque æquales angulos **B.** & **DCE.** additis ergo æqualibus **A.** & **ACD.** erunt **B.** & **A.** duobus angulis **DCE.** **ACD.** hoc est angulo **ACE.** æquales. Ergo addito communi **ACB.** erunt tres anguli **ABC.** duobus **ACE.** **ACB.** æquales, ^c illi autem tres ^{c 32. 1.} valent duos rectos, ergo & hi duo: Ergo ^d **BC.** **CE.** vnam rectam ^{d 14. 1.} constituent:

PROPOSITIO XXXIII.

Theo.
11.

*In aequalibus
circulis DB. HF.
anguli A. E. D.
H. eandem ha-
bent rationem
cum ipsis periphe-
riis BC. FG. qui-
bus insistant : siue
ad centra D. H. siue ad peri-
phas A. E. constituti insi-
stant : insuper vero & secto-
res BDC. FHG. quippe qui
ad centra, insistant.*

κ. 14.

PROB. Ductis BC. FG. ad
C. applica CI æqualem ip-
si BC. & ad G. & K. GK. KL.
æquales singulas ipsi FG. ductis
ID. KH. LH. sic dico, Rectæ
BC. CI. ponuntur æquales, er-

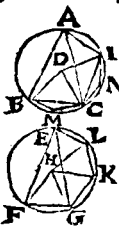
28. 3.

ergo & arcus BC. CI. ^c ergo & anguli BDC. CDI. ^{c 27.} æquales. Idem-
 que est de arcibus FG. GK. KL. ^{3.}
 & angulis ad H. qui ipsis insi-
 stunt. Ergo quam multiplex est
 arcus BCI. ipsius BC. tam multi-
 plex erit angulus BDI. ipsius
 BDC. & quam multiplex arcus
 FGKL. ipsius FG. tam multiplex
 erit angulus FHL. ipsius FHG.
 a ergo si arcus BCI. FGKL. sint ^{d 27.3.}
 æquales, erunt & anguli BDI.
 FHL. æquales. Si eorum arcuum
 vnus sit maior, maior erit & an-
 gulus, si minor, minor. ^{e 6.def.} Ergo
 cum æquemultiplicia vel vna ex-
 cedant, vel vna deficient, quæ
 erit ratio arcus BC. ad FG. ea-
 dem erit anguli BDC. ad FHG. Et
 quia anguli ad D. & H. sunt ^{f 20.3.}
 pli angulorum ad A. & E. ^{g 15. 5.} ead-
 dem erit ratio angulorum A &
 E. quæ D. ad H. & sic eadem an-
 guli A. ad angulum E. quæ arcus
 BC. ad arcum FG.

Rursus, in æqualibus segmen-

h 27. 3.

i 24. 3.

tis B C. C I. si fiant
anguli BMC. CNI.

^h æquales erunt, cum
insistant æqualibus
arcibus B A C. C

A I. ergo i similia
sunt segmenta BMC.

CNI. & æqualia, cum
sint super æquales B

C. C I. additis ergo triangulis B D.

C. C D I. ^k quæ æqualia sunt, erunt

sectores B D C. C D I. æquales. Er-

go tam multiplex est sector B D I. e

sectoris B D C. quā multiplex ar-

cus B C I. arcus B M C. Idem osten-

detur de sectore F H L. Ergo si æ-

qualis sit arcus B C I. arcui F G L.

sector quoque B D I. æqualis erit

sectori F H L. si deficiat, deficiet,

si excedat, excedet. Ergo quæ est

ratio arcus B C. ad arcum F G. ea-

dem erit & sectoris B D C. ad se-

ctorem F H G. quod erat prob.

L. A. D. B. Y. S. Ignatio.